

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ
ГЕНЕРАЛНА ДИРЕКЦИЯ
„ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И МИТНИЧЕСКИ СЪЮЗ“
„Косвено данъчно облагане и данъчна администрация“
Данък върху добавената стойност

Публикувано през септември 2020 г.

Обяснителни бележки

ОТНОСНО

правилата за ДДС при електронната търговия

Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета

Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета

Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета

Декларация за отказ от отговорност: Настоящите обяснителни бележки нямат правно обвързващ характер и съдържат единствено практически и неофициални насоки за прилагането на правото на ЕС въз основа на становищата на генерална дирекция „Данъчно облагане и митнически съюз“ на Комисията.

Настоящите обяснителни бележки имат за цел да осигурят по-добро разбиране на някои части от законодателството на ЕС в областта на ДДС. Те са изготвени от службите на Комисията и, както е посочено в декларацията за отказ от отговорност на първа страница, нямат правно обвързващ характер.

Настоящите обяснителни бележки не са изчерпателни. Това означава, че макар чрез тях да се предоставя подробна информация по редица въпроси, може да има елементи, които не са обхванати в настоящия документ.

Целесъобразно и препоръчително е всеки ползвател на обяснителните бележки, проявяващ интерес към определена тема, да прочетете цялата глава, в която се разглежда този конкретен въпрос.

Съдържание

1	КЛЮЧОВИ ЕЛЕМЕНТИ НА НОВИТЕ ПРАВИЛА ЗА ДДС, КОИТО ЩЕ СЕ ПРИЛАГАТ, СЧИТАНО ОТ 1 ЮЛИ 2021 Г.	6
1.1	ВЪВЕДЕНИЕ.....	6
1.2	СДЕЛКИ, КОИТО ЩЕ БЪДАТ ОБХВАНАТИ ОТ ПРОМЕНИТЕ ПРЕЗ 2021 Г.	7
1.3	ПРИЛОЖИМИ ПРАВНИ АКТОВЕ	8
1.4	РЕЧНИК НА ТЕРМИНИТЕ.....	9
2	РОЛИ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ ИНТЕРФЕЙСИ	12
2.1	ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС, КОЙТО Е СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ — ЧЛЕН 14А ОТ ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО	12
2.1.1	Съответни разпоредби	12
2.1.2	Защо беше въведен член 14а?.....	12
2.1.3	Кои сделки попадат в обхвата на разпоредбата относно считания за доставчик субект?	13
2.1.4	Какво е предназначението на член 14а?.....	14
2.1.5	Ще се явява ли електронният интерфейс считан за доставчик субект за всички продажби, които улеснява?	18
2.1.6	Кога данъчно задълженото лице улеснява доставката и кога — не?	18
2.1.7	Дейности, за които не се прилага разпоредбата относно считания за доставчик субект	23
2.1.8	Ангажираност на няколко електронни интерфейса	23
2.1.9	Ограничена отговорност на считания за доставчик субект (член 5в от Регламента за изпълнение за ДДС).....	25
2.1.10	Презумпцията за статуса на продавача и статуса на купувача	29
2.2	ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА ВОДЕНЕ НА РЕГИСТРИ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ ИНТЕРФЕЙСИ	30
2.2.1	Какви са задълженията за водене на регистри на считан за доставчик субект? ...	30
2.2.2	Информация, която трябва да се съхранява от електронните интерфейси, улесняващи доставките на стоки и услуги, без да са считани за доставчик субекти	32
2.2.3	Обобщение — Задължения за докладване на електронните интерфейси	34
3	СПЕЦИАЛНИТЕ РЕЖИМИ	36
3.1	РЕЖИМЪТ ИЗВЪН СЪЮЗА.....	38
3.1.1	Относитими разпоредби	38
3.1.2	Какво се променя с новите правила?	38
3.1.3	Кой може да използва режима извън Съюза и за какви доставки?	39
3.1.4	Какви са задълженията за фактуриране?.....	40
3.1.5	Необходимо ли е да бъде определен данъчен представител?	40

3.2	РЕЖИМЪТ В СЪЮЗА	40
3.2.1	Относими разпоредби	40
3.2.2	Какво се променя с новите правила?	41
3.2.3	Кой може да използва режима в Съюза и за какви доставки?	41
3.2.4	Може ли режимът в Съюза да се използва за част от доставките по режима?	42
3.2.5	Какво представляват вътреобщностни дистанционни продажби на стоки?	42
3.2.6	Място на доставка	44
3.2.7	Праг във връзка с мястото на доставка (10 000 EUR)	44
3.2.8	Какви са задълженията за фактуриране?	46
3.2.9	Необходимо ли е да бъде определен данъчен представител?	47
3.2.10	Ако доставчик извън ЕС извършва доставки на услуги на потребители в ЕС и вътреобщностни дистанционни доставки на стоки, кой режим трябва да се използва?	47
3.3	ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ ОТНОСНО СПЕЦИАЛНИТЕ РЕЖИМИ	48
3.4	КАКВО ТРЯБВА ДА НАПРАВИТЕ, АКО ИЗПОЛЗВАТЕ РЕЖИМА ИЗВЪН СЪЮЗА ИЛИ РЕЖИМА В СЪЮЗА?	55
3.5	РЕЖИМЪТ ПРИ ВНОС	56
4	ДИСТАНЦИОННИ ПРОДАЖБИ И ВНОС НА СТОКИ С НИСКА СТОЙНОСТ	57
4.1	ДИСТАНЦИОННИ ПРОДАЖБИ НА ВНАСЯНИ СТОКИ	58
4.1.1	Съответни разпоредби	58
4.1.2	Защо беше въведено понятието?	58
4.1.3	Кои сделки ще бъдат обхванати?	59
4.1.4	Място на доставка	59
4.2	РЕЖИМ ПРИ ВНОС	61
4.2.1	Относими разпоредби	61
4.2.2	Защо беше въведен режимът при внос?	61
4.2.3	Кои доставки на стоки са обхванати от режима при внос?	62
4.2.4	Кой може да използва режима при внос?	63
4.2.5	Какво представлява посредникът?	64
4.2.6	Идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС	65
4.2.7	Как работи режимът при внос?	66
4.2.8	Утвърждаване на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС	67
4.2.9	Какво трябва да направите, ако използвате режима при внос?	69
4.2.10	Въпроси и отговори относно IOSS	71
4.3	СПЕЦИАЛЕН РЕЖИМ ЗА ДЕКЛАРИРАНЕ И ПЛАЩАНЕ НА ДДС ПРИ ВНОС	90
4.3.1	Относими разпоредби	90

4.3.2	Защо беше въведен специалният режим?.....	90
4.3.3	Които сделки са обхванати от специалния режим?	91
4.3.4	Кой може да използва специалния режим?.....	91
4.3.5	Как функционира той?	91
4.3.6	Какво трябва да правят икономическите оператори, които използват специалния режим? 93	
4.3.7	Практически пример	94
5	ПРИЛАГАНЕ НА ЧЛЕН 14А, СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ — СЦЕНАРИИ	96
5.1	СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ, УЛЕСНЯВАЩ ДОСТАВКИТЕ НА СТОКИ В РАМКИТЕ НА ЕС 96	
5.2	СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ, УЛЕСНЯВАЩ ДИСТАНЦИОННИТЕ ПРОДАЖБИ НА ВНАСЯНИ СТОКИ	105

Списък на фигурите

Фигура 1: Доставки на стоки, попадащи в обхвата на разпоредбата относно считания за доставчик субект	14
Фигура 2: Последствия от модела „считан за доставчик субект“	15
Фигура 3: Задължения за докладване на електронните интерфейси	35
Фигура 4: Режимът IOSS	66
Фигура 5: Митническа обработка в рамките на IOSS	68
Фигура 6: Обобщен преглед на режима при внос	71
Фигура 7: Обобщен преглед на специалния режим	92

Списък на таблиците

Таблица 1: Фактуриране	17
Таблица 2: Задължения за водене на регистри на считания за доставчик субект, който използва един от специалните режими	31
Таблица 3: Преглед на промените в специалните режими, считано от 1 юли 2021 г.	36
Таблица 4: Преглед на специалните режими	37
Таблица 5: Праг за определяне на мястото на доставката (10 000 EUR)	45
Таблица 6: Освобождаване от ДДС преди и след 1 юли 2021 г.	57
Таблица 7: Регистрация за режима IOSS по вид доставчик и място на установяване	64

1 КЛЮЧОВИ ЕЛЕМЕНТИ НА НОВИТЕ ПРАВИЛА ЗА ДДС, КОИТО ЩЕ СЕ ПРИЛАГАТ, СЧИТАНО ОТ 1 ЮЛИ 2021 г.

1.1 ВЪВЕДЕНИЕ

От 1 юли 2021 г. ще започнат да се прилагат редица изменения на Директива 2006/112/ЕО (Директивата за ДДС), които засягат правилата за ДДС, приложими за трансграничната електронна търговия между дружества и потребители (B2C). Съветът прие тези правила с Директива (ЕС) 2017/2455 през декември 2017 г. и с Директива (ЕС) 2019/1995 през ноември 2019 г. (Директивите за ДДС в областта на електронната търговия).

Тези промени са обосновани от стремеж да се преодолеят пречките пред трансграничните онлайн продажби, както е посочено в съобщението на Комисията от 2015 г. „Стратегия за цифров единен пазар за Европа“¹ и съобщението от 2016 г. относно план за действие във връзка с ДДС „Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС — време за избор“². По-специално промените имат за цел да се преодолеят посочените по-долу предизвикателства, произтичащи от режимите на ДДС за дистанционните продажби на стоки и от вноса на пратки с ниска стойност:

- Тъй като предприятията в ЕС, продаващи стоки онлайн на крайни потребители, които се намират в други държави членки, трябва да се регистрират за целите на ДДС и да начисляват ДДС в държавата членка на потребителя, когато техните продажби надвишават прага за дистанционни продажби, т.е. 35 000/100 000 EUR. Това налага значителна административна тежест върху търговците и възпрепятства развитието на онлайн търговията в рамките на ЕС.
- Тъй като вносът на стоки с ниска стойност до 22 EUR е освободен от ДДС и това освобождаване води до злоупотреби, държавите членки губят част от своите данъчни приходи.
- Тъй като предприятията извън ЕС, продаващи стоки от трети държави на потребители в ЕС, могат да извършват доставки в ЕС, освободени от ДДС, и от тях не се изисква да се регистрират за целите на ДДС, те се ползват от очевидно търговско предимство в сравнение с техните конкуренти, установени в ЕС.

Новите правила ще поставят предприятията от ЕС при равни условия с предприятията от държави извън ЕС, които според действащите до юли 2021 г. правила не трябва да начисляват ДДС, ще опростят задълженията във връзка с ДДС за предприятията, които участват в трансгранична електронна търговия, и ще задълбочат единния пазар на ЕС. Основните промени са следните:

- Предвид успеха на режима за съкратено обслужване на едно гише (MOSS), позволяващ на доставчиците на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и услуги, извършвани по електронен път (ТВЕ), да се регистрират за целите на ДДС в една държава членка и да начисляват

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2016) 148 final.

в тази държава членка дължимия в други държави членки данък³, тази система ще бъде разширена, така че да обхване други услуги между дружества и потребители (B2C), вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, както и определени вътрешни доставки на стоки, което съответно ще доведе до по-разширено обслужване на едно гише (OSS).

- Съществуващият праг за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки ще бъде премахнат и заменен от нов праг за ЕС от 10 000 EUR, под който доставките на ТВЕ услуги и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки може да продължат да подлежат на облагане с ДДС в държавата членка, в която е установено данъчно задълженото лице, доставящо тези ТВЕ услуги, или в която тези стоки се намират към началото на тяхното изпращане или превоз.
- Ще бъдат въведени специални разпоредби, по силата на които се счита, че за целите на облагането с ДДС предприятието, улесняващо доставките чрез използване на електронен онлайн интерфейс, е получило и е доставило стоките („считан за доставчик субект“).
- Освобождаването от ДДС при внос на малки пратки до 22 EUR ще бъде премахнато и ще бъде създаден нов специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, който се нарича „обслужване на едно гише при внос (IOSS)“.
- В случай че не се използва режимът IOSS, ще бъдат въведени мерки за опростяване на дистанционните продажби на стоки, внасяни под формата на пратки със стойност, ненадвишаваща 150 EUR (специален режим).
- За предприятията, улесняващи доставките на стоки и услуги чрез използването на електронен интерфейс, включително когато електронният интерфейс не е считан за доставчик субект, ще бъдат въведени нови изисквания за водене на регистри.

1.2 СДЕЛКИ, КОИТО ЩЕ БЪДАТ ОБХВАНАТИ ОТ ПРОМЕНИТЕ ПРЕЗ 2021 Г.

Новите разпоредби обхващат следните сделки:

- 1) дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, извършвани от доставчици и от считани за доставчици субекти (определени в член 14, параграф 4, втора алинея от Директивата за ДДС), с изключение за акцизните стоки;
- 2) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, извършвани от доставчици или от считани за доставчици субекти (определени в член 14, параграф 4, първа алинея от Директивата за ДДС);
- 3) вътрешните продажби на стоки, извършвани от считани за доставчици субекти (вж. член 14а, параграф 2 от Директивата за ДДС);

³ Вж. изготвените от Комисията обяснителни бележки и насоки относно третирането за целите на облагането с ДДС на ТВЕ: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/telecommunications-broadcasting-electronic-services/content/guides_en

- 4) доставките на услуги от данъчно задължени лица, които не са установени в ЕС, или от данъчно задължени лица, които са установени в ЕС, но не в държавата членка по потребление, за данъчно незадължени лица (крайни потребители).

Повече обяснения относно сделките, обхванати от точка 1, могат да бъдат намерени в глава 4 от настоящите обяснителни бележки. За повече подробности относно доставките, обхванати от точки 2, 3 и 4, вж. глава 3.

1.3 ПРИЛОЖИМИ ПРАВНИ АКТОВЕ

Сред правните актове, посочени в обяснителните бележки, са:

- Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с [Директива \(ЕС\) 2017/2455 на Съвета](#) и [Директива \(ЕС\) 2019/1995 на Съвета](#) (Директивата за ДДС);
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменен с [Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2017/2459 на Съвета](#) и [Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2019/2026 на Съвета](#) (Регламента за изпълнение за ДДС);
- Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност, изменен с [Регламент \(ЕС\) 2017/2454 на Съвета \(Регламента относно административното сътрудничество\)](#);
- [Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2020/194 на Комисията](#) от 12 февруари 2020 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета по отношение на специалните режими за данъчно задължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки;
- [Решение \(ЕС\) 2020/1109 на Съвета](#) от 20 юли 2020 г. за изменение на директиви (ЕС) 2017/2455 и (ЕС) 2019/1995 по отношение на датите на транспониране и прилагане в отговор на пандемията от COVID-19;
- [Регламент \(ЕС\) 2020/1108 на Съвета](#) от 20 юли 2020 г. за изменение на Регламент (ЕС) 2017/2454 по отношение на датите на прилагане в отговор на пандемията от COVID-19;
- [Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2020/1112 на Съвета](#) от 20 юли 2020 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 по отношение на датите на прилагане в отговор на пандемията от COVID-19;
- [Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2020/1318 на Комисията](#) от 22 септември 2020 г. за изменение на регламенти за изпълнение (ЕС) 2020/21 и (ЕС) 2020/194 по отношение на датите на прилагане в отговор на пандемията от COVID-19.

1.4 РЕЧНИК НА ТЕРМИНИТЕ

Доставки В2С (от дружества за потребители) са доставките за крайни потребители; понятието обхваща сделките, изброени в раздел 1.2 (описани по-подробно в настоящите обяснителни бележки). В настоящите обяснителни бележки потребителят може да бъде наричан също така клиент.

Пратка означава стоки, опаковани заедно и изпратени едновременно от един и същ доставчик или основен доставчик на един и същ получател и обхванати от един и същ договор за превоз.

Считан за доставчик субект означава данъчно задълженото лице, за което се счита, че получава стоките от основния доставчик и ги доставя на крайния потребител. Съответно считаният за доставчик субект има същите права и задължения за целите на ДДС като доставчика. В контекста на настоящите обяснителни бележки считаният за доставчик субект е данъчно задълженото лице, улесняващо доставките чрез електронен интерфейс, както е предвидено в член 14а от Директивата за ДДС (вж. раздел 2.12.1 от глава 2).

Дистанционни продажби на стоки се отнася за вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, които са определени в член 14, параграф 4 от Директивата за ДДС.

Електронен интерфейс следва да се разбира като широко понятие, даващо възможност на две независими системи или на система и краен потребител да комуникират с помощта на устройство или програма. Понятието „електронен интерфейс“ може да обхваща уебсайт, портал, платформа, пазар, приложно-програмен интерфейс (API) и др.

За целите на настоящите обяснителни бележки „електронен интерфейс“ може да означава, в зависимост от контекста, електронен интерфейс, както е определен по-горе, или данъчно задължено лице, управляващо електронен интерфейс.

Държави — членки на ЕС, са държавите на територията на ЕС, където се прилагат тези правила за ДДС. Това са Белгия, България, Чехия, Дания, Германия, Естония, Ирландия, Гърция, Испания, Франция, Хърватия, Италия, Кипър, Латвия, Литва, Люксембург, Унгария, Малта, Нидерландия, Австрия, Полша, Португалия, Румъния, Словения, Словакия, Финландия и Швеция.

Акцизни стоки са продукти, подлежащи на облагане с хармонизирани акцизи, като например алкохол, тютюн и енергийни продукти.

Услуги по изпълнение са услуги, предоставяни на доставчици на стоки, които се състоят в съхраняване на стоки в склад, подготвяне на поръчки и изпращане на стоките от склада.

Посредник е лице, установено в Общността, което е определено от доставчик или считан за доставчик субект, извършващ дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, като лицето — платец на ДДС, което е отговорно за изпълнението на задълженията, определени в режима за обслужване на едно гише при внос.

Собствена стойност означава:

а) за стоки с търговски характер: цената на самите стоки, когато те се продават за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, от която цена са изключени разходите за транспорт и застраховка, освен ако те се съдържат в цената и не са посочени отделно върху фактурата, и от която цена са изключени всякакви други данъци и такси, които може да бъдат установени от митническите органи въз основа на съответния или съответните документи;

б) за стоки с нетърговски характер: цената, която би била платена за самите стоки, ако те бяха продадени за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза.

Стоки с ниска стойност означава стоки под формата на пратки, чиято собствена стойност при вноса не надхвърля 150 EUR (с изключение на акцизни продукти).

Данъчен представител означава лице, установено в Общността, което е определено от доставчика като лицето — платец на ДДС, което е отговорно за изпълнението на задълженията във връзка с ДДС.

Специални режими са режимът извън Съюза, режимът в Съюза и режимът при внос.

„Режим извън Съюза“ означава специалният режим за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, които не са установени в рамките на Общността, както е посочено в дял XII, глава 6, раздел 2 от Директивата за ДДС; допълнителни обяснения могат да бъдат намерени в глава 3.

„Режим в Съюза“ означава специалният режим за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, за доставки на стоки в рамките на дадена държава членка, предоставяни за улеснение чрез електронни интерфейси, и за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление, както е предвидено в дял XII, глава 6, раздел 3 от Директивата за ДДС;— допълнителни обяснения могат да бъдат намерени в глава 3.

„Режим при внос“ означава специалният режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, както е посочено в дял XII, глава 6, раздел 4 от Директивата за ДДС; допълнителни обяснения могат да бъдат намерени в глава 4.

Доставчик означава данъчно задълженото лице, което продава стоки или услуги на територията на ЕС или извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, директно на клиентите, когато доставката не е предоставена за улеснение чрез електронен интерфейс.

„Данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността“ означава данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност на територията на Общността и няма постоянен обект там.

Трети територии и трети държави — „трети територии“ са териториите, посочени в член 6 от Директивата за ДДС, а „трета държава“ означава всяка държава или територия, по отношение на която Договорът за функционирането на Европейския съюз не е приложим (вж. член 5 от Директивата за ДДС). Към датата на публикуване на настоящите обяснителни бележки третите територии, изброени в член 6, са следните: планината Атон; Канарските острови; френските територии Гваделупа, Френска Гвиана, Мартиника, Реюнион, Сен Бартеlemi, Сен Мартен; Аландските острови;

Кампионе д'Италия; италианските води на езерото Лугано; остров Хелиголанд; територията на Бюсинген; Сеута; Мелила; Ливиньо.

Основен доставчик означава данъчно задълженото лице, което доставя стоки или извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, чрез електронен интерфейс (вж. раздел 2.1 от глава 2).

2 РОЛИ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ ИНТЕРФЕЙСИ

2.1 ЕЛЕКТРОНЕН ИНТЕРФЕЙС, КОЙТО Е СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ — ЧЛЕН 14А ОТ ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО

2.1.1 Съответни разпоредби

Съответните разпоредби могат да бъдат намерени в Директивата за ДДС и в Регламента за изпълнение за ДДС.

Директива за ДДС

- член 14, член 14а
- членове 31—33
- член 36б
- член 66а
- член 136а
- член 169
- член 205
- членове 219а—221
- членове 242 и 242а

Регламент за изпълнение за ДДС

- член 5б
- член 5в
- член 5г
- член 41а
- член 54б
- член 54в
- член 63в

2.1.2 Защо беше въведен член 14а?

За да се осигури ефективно и ефикасно събиране на ДДС, като същевременно се намали административната тежест за доставчиците, данъчните администрации и потребителите. Данъчно задължените лица, които улесняват дистанционните продажби на стоки чрез използването на електронен интерфейс (ЕИ), ще участват в събирането на ДДС върху тези продажби. В тази връзка в Директивата за ДДС е въведена нова правна разпоредба (член 14а), в която се предвижда при определени обстоятелства да се счита, че самите данъчно задължени лица извършват доставките и са длъжни да начисляват ДДС върху тези продажби (разпоредбата относно считания за доставчик субект).

2.1.3 Кои сделки попадат в обхвата на разпоредбата относно считания за доставчик субект?

Данъчно задълженото лице, което улеснява доставката на стоки чрез използването на електронен интерфейс, като например пазар, платформа, портал или други подобни средства⁴, е считаният за доставчик субект в следните случаи:

- 1) дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, често наричани стоки с ниска стойност — член 14а, параграф 1, или
- 2) доставки на стоки в рамките на Общността от данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността, на данъчно незадължено лице; обхванати са както вътрешните доставки, така и вътребщностните дистанционни продажби на стоки — член 14а, параграф 2.

С други думи, данъчно задълженото лице, улесняващо доставките чрез използването на електронен интерфейс, става считан за доставчик субект за доставките на следните стоки, извършени посредством неговия електронен интерфейс:

- стоки под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, доставяни на клиент в ЕС и внасяни в ЕС, независимо дали основният доставчик/продавачът е установен в ЕС или извън него;
- стоки, които вече са допуснати за свободно обращение в ЕС, и стоки, които се намират в ЕС, когато тези стоки се доставят на клиенти в ЕС, независимо от тяхната стойност, и когато основният доставчик/продавачът не е установен в ЕС⁵.

Следователно данъчно задълженото лице, което улеснява доставките чрез използването на електронен интерфейс, няма да стане считан за доставчик субект по сделки, свързани със следното:

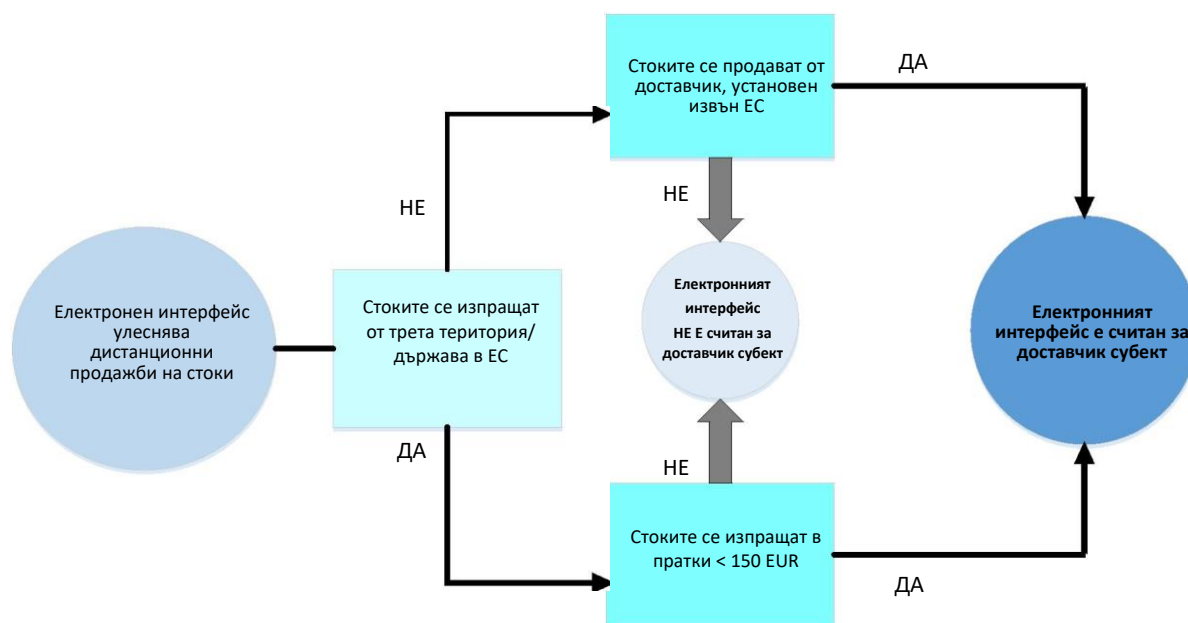
- стоки под формата на пратки, чиято собствена стойност надвишава 150 EUR, внасяни в ЕС, независимо къде е установен основният доставчик/продавачът;
- стоки, които вече са допуснати за свободно обращение в ЕС, и стоки, които се намират в ЕС и се доставят на клиенти в ЕС, независимо от тяхната стойност, когато основният доставчик/продавачът е установен в ЕС.

Това е обобщено на фигура 1 по-долу.

⁴ Предвидено е понятието „други подобни средства“ да обхваща всички настоящи и бъдещи технологии, които биха позволили извършването на продажбата по електронен път.

⁵ Стоките, поставени в митнически склад в ЕС, вече са на територията на ЕС и следователно не могат да се считат за изпратени от трети държави или трети територии, както се изисква, за да попадат в обхвата на понятието за дистанционни продажби на вносни стоки.

Фигура 1: Доставки на стоки, попадащи в обхвата на разпоредбата относно считания за доставчик субект

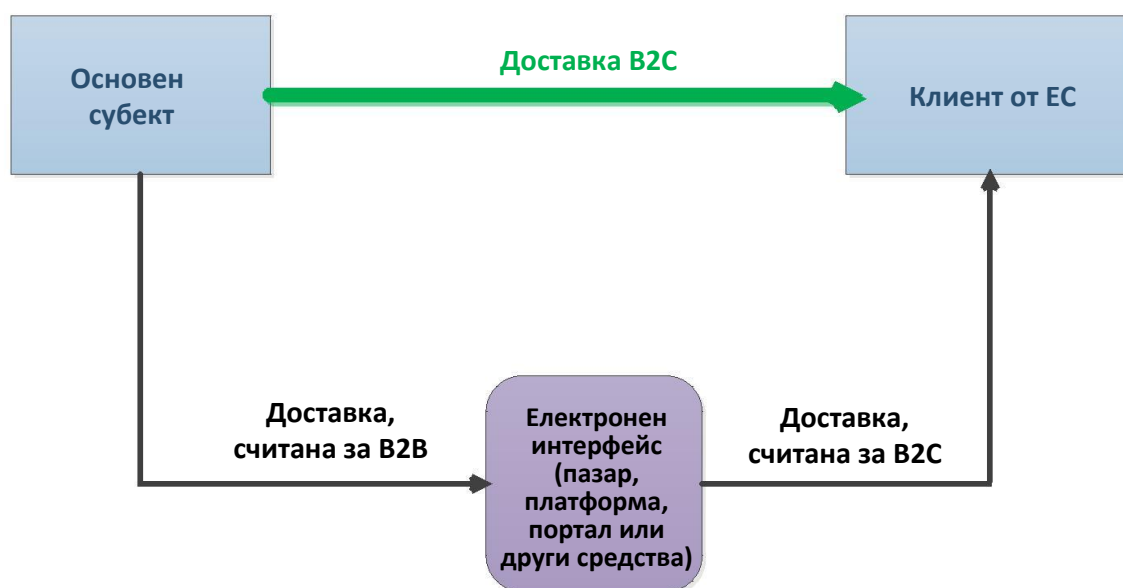

2.1.4 Какво е предназначението на член 14а?

В новия член 14а, с който се въвежда фикция за целите на ДДС („разпоредбата относно считания за доставчик субект“), се предвижда да се счита, че самото данъчно задължено лице, което улеснява доставката, е получило и доставило стоките (т.нар. считан за доставчик субект). Това означава, че отделната доставка от доставчика (т.нар. основен доставчик), който продава стоки чрез електронен интерфейс на крайния потребител (доставка B2C), се подразделя на две доставки:

- 1) доставка от основния доставчик до електронния интерфейс (считана за доставка между дружества(B2B), която се третира като доставка без превоз, и
- 2) доставка от електронния интерфейс до клиента (считана за доставка B2C, която е доставката, за която се отнася превозът.

Фигура 2: Последствия от модела „считан за доставчик субект“

В резултат на разпоредбата относно считания за доставчик субект данъчно задълженото лице, което улеснява доставките чрез електронен интерфейс, се третира за целите на ДДС така, сякаш е действителният доставчик на стоките. Това означава, че за целите на ДДС ще се счита, че то е закупило стоките от основния доставчик и след това ги е продало на клиента.

2.1.4.1. Какви са задълженията за фактуриране на ДДС за тези доставки?

За доставка 1) — доставката от основния доставчик до електронния интерфейс (считана за доставка B2B):

Доставката, считана за B2B, може да бъде:

а) дистанционна продажба на внасяни стоки (член 14а, параграф 1)⁶

Тъй като тези доставки се извършват извън ЕС, правилата на ЕС в областта на ДДС не са приложими за тази доставка, считана за B2B. Следователно в ЕС не са налице задължения на основния доставчик за фактуриране на ДДС.

б) доставка на стоки в рамките на ЕС (член 14а, параграф 2)

Основният доставчик трябва да издаде фактура за целите на ДДС на считания за доставчик субект в съответствие с правилата на държавата членка, в която се извършва доставката.

Тази доставка, считана за B2B, е освободена от ДДС с право на приспадане за основния доставчик (член 136а и член 169, буква б) от Директивата за ДДС). Макар в

⁶ Вж. сценариите за прилагане на член 14а, параграф 1 в глава 5 от обяснителните бележки.

Директивата за ДДС на държавите членки да е предоставена възможност да освобождават данъчно задължените лица от задължението да издават фактура в случай на освободени доставки (член 220, параграф 2 от Директивата за ДДС), за тази конкретна доставка не съществува такава възможност. За тези сделки, считани за B2B, могат да бъдат използвани договорености за самофактуриране. Ще се прилагат правилата за самофактуриране на държавата членка, в която се извършва доставката.

За доставка 2) — доставката от електронния интерфейс до клиента (считана за доставка B2C):

Доставката, считана за B2C, може да бъде:

а) дистанционна продажба на внасяни стоки (член 14а, параграф 1)

За тази доставка, считана за B2C, се прилагат разпоредбите на законодателството на ЕС в областта на ДДС във връзка с фактурирането, при условие че мястото на доставка на дистанционната продажба на внасяни стоки е в ЕС. В Директивата за ДДС се предвижда, че не е налице задължение за издаване на фактура за целите на ДДС за доставки B2C и следователно такова задължение не е налице и за тази доставка, считана за B2C. Въпреки това държавите членки все пак могат да наложат задължение за издаване на фактура за целите на ДДС за такава доставка (член 221 от Директивата за ДДС). В допълнение митническите органи могат да изискват подкрепящи документи за митническото оформяне, които обикновено включват търговска фактура.

В случай че е издадена фактура и електронният интерфейс използва този специален режим, ще се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка по идентификация (член 219а от Директивата за ДДС). Ако не се използва специалният режим, ще се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка, където се счита, че е извършена дистанционната продажба на внасяните стоки. Електронният интерфейс ще трябва да начисли ДДС, приложим в държавата членка по потребление, върху доставката на стоките, и този ДДС да се преведе на данъчната администрация в посочената държава членка. Идентификационният номер на електронния интерфейс по режима IOSS не следва да се посочва във фактурата, тъй като съобщаването на номера по IOSS следва да бъде ограничено до необходимия минимум.

б) доставка на стоки в рамките на ЕС (член 14а, параграф 2)

Тази ситуация обхваща както вътрешните доставки на стоки, така и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, извършвани чрез електронния интерфейс⁷, когато изпълнява функцията на считан за доставчик субект.

По отношение на вътрешните доставки чрез електронния интерфейс обикновено не е налице задължение за издаване на фактура за този вид доставка, считана за B2C. Въпреки това държавата членка по потребление все пак може да наложи задължение за издаване на фактура за целите на ДДС за такава доставка (член 221 от Директивата за ДДС). В случай че е издадена фактура и електронният интерфейс използва специалния режим за тази вътрешна доставка B2C, ще се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка по идентификация (член 219а от Директивата за ДДС). Ако не се използва специалният режим, ще се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка, където е извършена доставката.

⁷ Вж. сценариите за прилагане на член 14а, параграф 2 в глава 5 от обяснителните бележки.

По отношение на вътресъюзните дистанционни продажби на стоки, в случай че се използва режимът в Съюза, не е налице законово задължение за издаване на фактура за тази доставка В2С (член 220, параграф 1, подточка 2 от Директивата за ДДС⁸). В случай че електронният интерфейс издава фактура, ще се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка, в която електронният интерфейс използва специалния режим — т.е. на държавата членка по идентификация (член 219а от Директивата за ДДС). Когато не се използва режимът в Съюза, електронният интерфейс трябва да издаде фактура на клиента и това се прави в съответствие с правилата за фактуриране на държавата членка, където се извършва доставката.

Независимо дали се използва режимът в Съюза или не, електронният интерфейс ще трябва да начисли ДДС, приложим в държавата членка по потребление, върху доставените стоки, и този ДДС ще трябва да се преведе на данъчната администрация.

По-долу е представена таблица 1, в която са обобщени различните задължения за фактуриране.

Таблица 1: Фактуриране

Доставки		Налице ли е задължение за фактуриране съгласно Директивата за ДДС?	Могат ли държавите членки да наложат задължение за фактуриране?	Правилата за фактуриране на коя държава членка се прилагат?
Считан а достав ка В2В	Дистанционна продажба на внасяни стоки (член 14а, параграф 1)	Не е приложимо* * Търговска фактура за митническо оформяне	Не е приложимо	Не е приложимо
	Доставка на стоки в рамките на ЕС (член 14а, параграф 2)	ДА	Не е приложимо	Държавата членка, в която се извършва доставката
Считан а достав ка В2С	Дистанционна продажба на внасяни стоки (член 14а, параграф 1) <u>която се извършва в ЕС</u>	НЕ* * Търговска фактура за митническо оформяне	ДА	а) Използва се специалният режим — държавата членка по идентификация б) Не се използва специалният режим — държавата членка, в която се извършва дистанционната продажба на внасяни стоки
	Доставка на стоки в рамките на ЕС (член 14а, параграф 2): 1) вътрешна доставка	1) НЕ 2) а) Използва се	1) ДА	а) Използва се специалният режим — държавата членка по

⁸ Поправка на Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО, ОВ L 348, 29.12.2017 г.

	чрез ЕИ	специалният режим — НЕ	2) а) НЕ	идентификация
	2) вътресъюзни и дистанционни продажби на стоки чрез ЕИ	б) Не се използва специалният режим — ДА	б) ДА	б) Не се използва специалният режим — държавата членка, в която се извършва дистанционната продажба на внасяни стоки

2.1.5 Ще се явява ли електронният интерфейс считан за доставчик субект за всички продажби, които улеснява?

Дали електронният интерфейс улеснява дадена доставка на стоки и съответно представлява считан за доставчик субект следва да се оценява въз основа на сделките, като се вземат предвид критериите, описани в следващите раздели. Следователно е възможно да бъде счетено, че електронният интерфейс улеснява някои от доставките и съответно се явява считан за доставчик субект за тези доставки на стоки, а същевременно се ползва за други доставки, за които не се явява считан за доставчик субект.

Например електронният интерфейс може да се ползва за: 1) доставки на стоки под формата на пратки със собствена стойност, надвишаваща 150 EUR, за внос в ЕС, по отношение на които той няма да е считан за доставчик субект, и 2) доставки на стоки (вече допуснати за свободно обращение в ЕС) в рамките на ЕС от основен доставчик/продавач, който не е установен в ЕС, по отношение на които пазарът ще бъде считан за доставчик субект.

2.1.6 Кога данъчно задълженото лице улеснява доставката и кога — не?

В член 5б от Регламента за изпълнение за ДДС са дадени разяснения по въпроса кога следва да се смята, че данъчно задълженото лице улеснява доставката на стоки за целите на прилагането на разпоредбата относно считания за доставчик субект.

С термина „улеснява“ се означава използването на електронен интерфейс, който позволява на клиент и на доставчик, предлагащ стоки за продажба посредством електронния интерфейс, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки чрез този електронен интерфейс на въпросния клиент. С други думи, покупко-продажбата от продавача на клиента се осъществява с помощта на данъчно задълженото лице, управляващо електронния интерфейс. Понятието обхваща ситуации, в които клиентите започват процеса на покупка или отправят предложение за закупуване на стоки, а основните доставчици приемат предложението чрез електронния интерфейс. Като цяло при електронните търговски сделки това се отразява в действителната поръчка и в процеса на плащане, извършвани чрез или с помощта на електронния интерфейс. Освен това изразът „който води до доставка на стоки чрез този електронен интерфейс“ означава, че сделката е сключена в рамките на електронния интерфейс (уебсайт, портал, платформа, пазар, приложно-програмен интерфейс (API) или други подобни средства), но не се определя от физическата доставка на стоките, която може да бъде или да не бъде организирана/извършена от данъчно задълженото лице, управляващо електронния интерфейс.

Счита се, че данъчно задължено лице, т.е. електронен интерфейс, **не улеснява** доставката, ако:

- а) то **не** определя нито пряко, нито непряко което и да е от условията, при които се извършва доставката на стоки (вж. раздел 2.1.6.1); и
- б) то **не е** ангажирано нито пряко, нито непряко с разрешаването на фактурирането на разходите на клиента във връзка с направено плащане (вж. раздел 2.1.6.2); и
- в) то **не е** ангажирано нито пряко, нито непряко с поръчката или доставянето на стоките (вж. раздел 2.1.6.3).

Тези условия трябва да бъдат изпълнени кумулативно от данъчно задълженото лице, за да се счита, че то не улеснява доставката. Следователно дори ако данъчно задълженото лице извършва само една от гореизброените дейности, може все пак да се счита, че то улеснява доставката на стоки.

Освен това разпоредбата относно считания за доставчик субект не се прилага за следните дейности (за повече подробности вж. раздел 2.1.7):

- а) обработката на плащания във връзка с доставката на стоки;
- б) обявяването за продажба или рекламирането на стоки;
- в) пренасочването или прехвърлянето на клиенти към други електронни интерфейси, където стоките се предлагат за продажба, без по-нататъшна намеса в доставката.

2.1.6.1 Кога електронният интерфейс определя някое от условията на доставката?

а) Понятието „определяне на условията“

Съгласно член 5б, втора алинея, буква а) от Регламента за изпълнение за ДДС ако данъчно задълженото лице, управляващо електронния интерфейс, определя пряко или непряко което и да е от условията, при които се извършва доставката, ще се счита, че то улеснява тази доставка на стоки и съответно ще бъде третирано като считан за доставчик субект.

Под условия следва да се разбират правата и задълженията на основния доставчик и на клиента, свързани с доставката, като цена, вид/естество на стоките, договорености за плащане, доставяне или евентуални обезпечения. Понятието обхваща също така условията, при които както основният доставчик, така и клиентът могат да ползват уебсайта/платформата (включително условията за поддържане на потребителски профил на уебсайта/платформата).

Тъй като в разпоредбата се упоменава „което и да е от условията“, които може да се определят пряко или непряко, понятието следва да се тълкува в широк смисъл. Замисълът е то да обхваща широк спектър от данъчно задължени лица, управляващи пазар, платформа, портал или друг подобен бизнес модел, който съществува или ще се появи в сектора на онлайн търговията/електронната търговия.

Използването на изразите „непряко“ и „което и да е“ във връзка с определянето на условията, при които се извършва доставката на стоки, има за цел да се предотврати изкуственото разделяне на правата и задълженията между електронния интерфейс и основните доставчици. Например указанието, че продавачът (основният доставчик) е

отговорен за стоките, продавани чрез пазар/платформа, или че договорът е сключен между основния доставчик и клиента не е достатъчно, за да бъде освободено данъчно задълженото лице, управляващо електронния интерфейс, от задълженията във връзка с ДДС в качеството му на считан за доставчик субект.

Следователно понятието не се изчерпва с договорните отношения, но обхваща също икономическата реалност и по-специално влиянието, упражнявано от електронните интерфейси върху действителната доставка на стоките или техния принос за тази доставка.

б) Примери за дейности, обхванати от това понятие

Различни елементи/характеристики могат да бъдат показателни за това, че дадено данъчно задължено лице, управляващо електронен интерфейс, определя условията. За да се стигне до окончателно заключение, трябва да се вземат предвид всички особености на доставката. Независимо от това по-долу са дадени някои примери (които нямат кумулативен характер и не са изчерпателни) за дейности, които показват, че данъчно задълженото лице, управляващо електронен интерфейс, пряко или непряко определя условията:

- електронният интерфейс притежава или управлява техническата платформа, чрез която се доставят стоките;
- електронният интерфейс определя правилата за обявяването за продажба и продажбата на стоки чрез неговата платформа;
- електронният интерфейс притежава данните на клиента, свързани с доставката;
- електронният интерфейс осигурява техническото решение за процеса на приемане на поръчката или започване на покупката (например чрез поставяне на стоките в количка за пазаруване);
- електронният интерфейс организира/управлява публикуването на предложението, приемането на поръчката или плащането на стоките;
- електронният интерфейс определя условията, при които разходите за връщане на стоките се заплащат от доставчика или от клиента;
- електронният интерфейс налага на основния доставчик един или повече конкретни начини на плащане, условия за съхранение или обработка на поръчки или начини за изпращане или доставяне, използвани за осъществяването на сделката;
- електронният интерфейс има право да обработва или да удържа плащането на клиента от основния доставчик или по друг начин да ограничава достъпа до средства;
- електронният интерфейс е в състояние да кредитира продажбата без разрешението или одобрението на основния доставчик, в случай че стоките не са получени правилно;

- електронният интерфейс осигурява обслужване на клиентите, помощ при връщане или замяна на стоки или процедури за разглеждане на жалби или уреждане на спорове за доставчиците и/или техните клиенти;
- електронният интерфейс има право да определя цената, на която се продават стоките, например като предлага отстъпка чрез програма за лоялност на клиентите, има контрол или оказва влияние върху ценообразуването.

2.1.6.2 Кога електронният интерфейс е ангажиран с разрешаването на фактурирането на разходите на клиента във връзка с направено плащане?

а) Понятието „разрешаване на фактурирането на разходите“

Съгласно член 5б, втора алинея, буква б) от Регламента за изпълнение за ДДС ако данъчно задълженото лице, управляващо електронния интерфейс, е ангажирано пряко или непряко с разрешаването на фактурирането на разходите на клиента във връзка с направено плащане, се счита, че то улеснява доставката на стоки и съответно ще попада в обхвата на разпоредбата относно считания за доставчик субект.

Понятието „разрешаване на фактурирането на разходите“ се отнася за ситуация, в която електронният интерфейс може да оказва влияние върху това дали, по кое време или при какви условия клиентът извършва плащането. Електронният интерфейс разрешава плащането, когато взема решение да фактурира клиента с плащане за доставката или да дебитира банковата му сметка, банковата му карта или подобен инструмент, или когато получава съобщението за разрешаване на плащането или ангажимента за плащане на клиента. Това не означава, че електронният интерфейс трябва действително да събере или да получи плащането, или че следва да участва във всяка стъпка от процеса на плащане.

б) Примери за дейности, обхванати от това понятие

Различни елементи/характеристики могат да бъдат показателни за това, че даден електронен интерфейс разрешава фактурирането на разходите. За да се изведе окончателно заключение, трябва да се вземат предвид всички особености на доставката. Независимо от това по-долу са дадени някои примери (които нямат кумулативен характер и не са изчерпателни) за дейности, които показват, че електронният интерфейс е ангажиран с разрешаването на фактурирането на разходите на клиента във връзка с направено плащане:

- електронният интерфейс изпраща на клиента информация относно плащането, например цената, която трябва да се плати, нейните компоненти, дължими допълнителни такси, срокът на плащане, начините на плащане и т.н.;
- електронният интерфейс дава ход на процеса, чрез който на клиента се фактурират разходи;
- електронният интерфейс събира/получава от клиента данни/информация за плащането, като например номер на кредитна/дебитна карта, срок на валидност на картата, код за сигурност, име и/или сметка на титуляря на плащането, информация за сметка в цифрова валута или криптовалута, информация за цифров портфейл и т.н.;

- електронният интерфейс събира парите за доставяните стоки и след това ги превежда на основния доставчик;
- електронният интерфейс осъществява връзка между клиента и трета страна, която обработва плащането, следвайки указанията, получени от електронния интерфейс (дейностите на данъчно задължено лице, което само обработва плащането, без да се ангажира по друг начин с доставката, са изключени от обхвата на разпоредбата относно считания за доставчик субект — вж. раздел 2.1.7).

2.1.6.3 *Кога електронният интерфейс е ангажиран с поръчката или доставянето на стоките?*

а) Понятието „ангажираност с поръчката или доставянето на стоките“

Съгласно член 5б, втора алинея, буква в) от Регламента за изпълнение за ДДС ако данъчно задълженото лице, управляващо електронния интерфейс, е ангажирано пряко или непряко с поръчката или доставянето на стоките, то улеснява доставката на стоки и попада в обхвата на разпоредбата относно считания за доставчик субект.

Понятието „ангажираност с поръчката или доставянето на стоките“ следва да се тълкува в широк смисъл.

Ангажираност с поръчката на стоките не означава непременно, че електронният интерфейс е ангажиран със създаването на поръчката за покупка, а се отнася за ситуации, в които електронният интерфейс може да влияе по какъвто и да е начин върху поръчката на стоки.

Понятието „ангажираност с доставянето на стоките“ не се изчерпва с физическото доставяне на стоките, което може да бъде или да не бъде организирано/извършено от електронния интерфейс или от негово име. То се отнася за ситуации, в които електронният интерфейс може да влияе по какъвто и да е начин на доставянето на стоките.

б) Примери за дейности, обхванати от това понятие

Различни елементи/характеристики могат да бъдат показателни за това, че дадено данъчно задължено лице, управляващо електронен интерфейс, е ангажирано с поръчката или доставянето на стоки. За да се изведе окончателно заключение, трябва да се вземат предвид всички особености на доставката. Независимо от това по-долу са дадени някои примери (които нямат кумулативен характер и не са изчерпателни) за дейности, които показват, че електронният интерфейс е ангажиран с поръчката или доставянето на стоки:

- електронният интерфейс осигурява техническия инструмент за приемане на поръчката от клиента (обикновено количката за пазаруване/процеса на плащане);
- електронният интерфейс изпраща на клиента и на основния доставчик потвърждението и/или подробни данни относно поръчката;
- електронният интерфейс фактурира на основния доставчик такса или комисиона въз основа на стойността на поръчката;

- електронният интерфейс изпраща одобрение, за да започне доставянето на стоките/дава указания на основния доставчик или на трета страна да достави стоките;
- електронният интерфейс предоставя на основния доставчик услуги за обработка на поръчките;
- електронният интерфейс организира доставянето на стоките;
- електронният интерфейс съобщава на потребителя подробни данни за доставянето.

2.1.7 Дейности, за които не се прилага разпоредбата относно считания за доставчик субект

В текста на член 5б от Регламента за изпълнение за ДДС е посочен ограничен списък от дейности, за които не се прилага разпоредбата относно считания за доставчик субект. В случаите, когато електронният интерфейс извършва **единствено** някоя от дейностите, фигуриращи в списъка, или комбинация от тях, той няма да бъде третиран като считан за доставчик субект. Тези дейности са:

- а) обработката на плащания във връзка с доставката на стоки; и/или
- б) обявяването за продажба или рекламирането на стоки; и/или
- в) пренасочването или прехвърлянето на клиенти към други електронни интерфейси, където стоките се предлагат за продажба, без по-нататъшна намеса в доставката.

Когато електронен интерфейс извършва дейности, чрез които се предоставя достъп до платежна система или просто се разпространява информация за евентуални стоки, налични за продажба, например чрез реклами, при които с щракване на мишката потенциалните клиенти се пренасочват към уебсайта на продавача или към уебсайтове с малки обяви, на които не може да се извърши покупка, той няма да бъде третиран като считан за доставчик субект. Електронният интерфейс не е ангажиран нито пряко, нито непряко с доставката, която се извършва напълно независимо между доставчика и клиента, и следователно в хода на обичайната делова дейност електронният интерфейс не би разполагал с информация за елементи, като например i) дали и кога е сключена сделка, ii) къде се намират стоките или iii) закъде се превозват. Без тази информация за електронния интерфейс би било невъзможно да изпълнява задълженията във връзка с ДДС в качеството на считан за доставчик субект.

Въпреки че електронният интерфейс не се третира като считан за доставчик субект по отношение на тези гореизброени дейности/доставки, той все пак би могъл да представлява считан за доставчик субект по отношение на други доставки, които улеснява.

2.1.8 Ангажираност на няколко електронни интерфейса

В член 5б от Регламента за изпълнение за ДДС се предоставят допълнителни пояснения на понятието за считан за доставчик субект: *„позволява на клиент и на доставчик, предлагащ стоки за продажба посредством електронния интерфейс, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки чрез този електронен интерфейс“*. Това се отнася за ситуации, в които действителната поръчка и/или процес на плащане на

стоките се управлява/извършва чрез електронния интерфейс. Това предполага, че само един електронен интерфейс може да бъде считаният за доставчик субект и това е електронният интерфейс, в рамките на който се взема поръчката и чрез който се извършва доставката. Всеки друг посредник във веригата на доставки обикновено извършва доставка B2B на основния доставчик, на електронния интерфейс, който е считаният за доставчик субект, или потенциално на всеки друг електронен интерфейс.

Пример 1:

Клиент поръчва стоки, предлагани за продажба от основен доставчик чрез електронен интерфейс № 1. Основният доставчик не разполага със складова наличност на стоките, които предлага за продажба, а ги закупува чрез електронен интерфейс № 2 (платформа за дропшипинг). Основният доставчик дава указание на електронен интерфейс № 2 (платформа за дропшипинг) да изпрати стоките директно на клиента.

За да се установи кой от електронните интерфейси е считаният за доставчик субект в този случай, следва да се проучи посредством кой електронен интерфейс действително се сключва сделката за продажба с клиента и съответно посредством кой електронен интерфейс клиентът извършва поръчката и/или плащането. В случай че поръчката и/или процесът на плащане се извършват посредством електронен интерфейс № 1, платформата за дропшипинг (електронен интерфейс № 2) предоставя услуга на основния доставчик.

Пример 2

Клиент възнамерява да поръча стоки, изложени за продажба в електронен интерфейс (ЕИ № 1). Когато пристъпи към поръчката, той бива пренасочен към друг интерфейс (ЕИ № 2), в който стоките се предлагат за продажба от основен доставчик. Окончателно продажбата се извършва чрез електронен интерфейс № 2 (ЕИ № 2).

Въпреки че първоначалният контакт е осъществен с електронен интерфейс № 1, продажбата се извършва чрез електронен интерфейс № 2, следователно последният ще бъде третиран като считан за доставчик субект.

2.1.9 Ограничена отговорност на считания за доставчик субект (член 5в от Регламента за изпълнение за ДДС)

2.1.9.1 Защо беше въведена разпоредбата?

Разпоредбата относно считания за доставчик субект е фикция, създадена за целите на ДДС. Считаният за доставчик субект обикновено не притежава стоките и прехвърлянето на правото на собственост върху стоките се извършва между основния доставчик и клиента. Следователно считаният за доставчик субект често няма да разполага с информацията, която му е необходима за установяване на мястото на доставка и изпълнение на задълженията му във връзка с ДДС, например за мястото, където стоките се намират в момента на сделката (мястото, откъдето се изпращат), или за естеството на доставяните стоки. Електронният интерфейс ще трябва да получи тази информация от основния доставчик. Освен това считаният за доставчик субект ще трябва да определи задълженията си във връзка с ДДС към момента на плащането от клиента. Следователно считаният за доставчик субект често ще зависи от точността на информацията, подадена от доставчиците преди или най-късно при плащане, за да може да осигури правилното третиране на доставката за целите на ДДС (задължения за плащане и докладване). С цел да не се налага несъразмерна тежест на пазарите, им се предоставя по-голяма правна сигурност и тяхната отговорност за плащане на ДДС се ограничава до предварително определени случаи.

Въз основа на член 5в от Регламента за изпълнение за ДДС данъчно задълженото лице, управляващо електронния интерфейс, за което се счита, че самото то е получило и доставило стоките, не носи отговорност за плащането на ДДС над размера на ДДС,

който то е декларирало и платило върху тези доставки, когато са изпълнени **всички посочени по-долу условия:**

- а) данъчно задълженото лице е зависимо от информацията, подадена от доставчиците, които продават стоки чрез неговия електронен интерфейс, или от други трети страни, за да декларира и плати правилния размер на ДДС върху тези доставки;
- б) подадената от доставчиците на стоките информация, посочена в буква а), е грешна;
- в) данъчно задълженото лице може да докаже, че не е знаело и не е могло да знае, че получената информацията е неточна.

Когато горепосочените условия за ограничаване на отговорността са изпълнени, електронният интерфейс няма да носи отговорност за разликата в ДДС по отношение на съответните доставки и за потенциални санкции и лихви за просрочено плащане, в случай че има преоценка на дължимия ДДС. В такъв случай може да се търси отговорност от основния доставчик, ако държавата членка е въвела национални мерки, предвиждащи солидарна отговорност за такива основни доставчици. Електронният интерфейс трябва да използва новата/точната информация за бъдещи сделки.

Пример 1:

Потребител поръчва стоки чрез електронен интерфейс от основен доставчик, като посочва адрес на доставка в държава членка А. Ставката на ДДС, начислен от електронния интерфейс, е приложимата за стоките в държава членка А. След поръчката клиентът и основният доставчик се договарят доставката да бъде извършена в държава членка Б, която прилага по-висока ставка на ДДС за доставяната стока от ставката в държава членка А. Електронният интерфейс няма информация за това. При това положение електронният интерфейс не носи отговорност за разликата в ДДС и потенциалните санкции и лихви за просрочено плащане в държава членка Б. От основния доставчик може да се търси отговорност само ако държава членка Б е въвела национални мерки, предвиждащи солидарна отговорност на основния доставчик.

Пример 2

Електронният интерфейс е информиран от основния доставчик за стойността и естеството на стоката, като според тази информация дължимият ДДС е 100 EUR. Електронният интерфейс погрешно декларира ДДС в размер на 70 EUR. При това положение разпоредбата относно ограничената отговорност не се прилага и електронният интерфейс продължава да дължи 30 EUR (разликата между 100 EUR и 70 EUR) и потенциални санкции и лихви за просрочено плащане.

Пример 3

По време на ревизия данъчните органи установяват, че задължението за плащане на ДДС е следвало да бъде 120 EUR, а не 100 EUR, както е установено от електронния интерфейс въз основа на информацията, подадена от основния доставчик. Тъй като разпоредбата относно ограничената отговорност се прилага за суми, които не са декларирани поради неправилна информация, подадена от основния доставчик/друга трета страна, електронният интерфейс няма да дължи ДДС в размер на 20 EUR (разликата между 120 EUR и 100 EUR). В такъв случай от основния доставчик може

да се търси отговорност, ако държавата членка е въвела национални мерки, предвиждащи солидарна отговорност на основния доставчик.

Пример 4

Стоки са обявени за продажба на уебсайта на електронния интерфейс от основен доставчик с място на стопанска дейност или постоянен обект в ЕС. Електронният интерфейс е информиран от основния доставчик, че обявените за продажба стоки се намират в държава членка А. Поради това електронният интерфейс не декларира ДДС по отношение на продажбите на тези стоки. В хода на данъчна ревизия обаче се оказва, че стоките (всички или част от тях) са били изпратени до потребителя в ЕС директно от място извън ЕС в една пратка и стойността на стоките в тази пратка не надвишава 150 EUR. Електронният интерфейс няма да носи отговорност за съответния размер на ДДС като считан за доставчик субект при дистанционни продажби на внасяни стоки. По тази сделка обаче не би следвало да има загуба на ДДС, тъй като ДДС би трябвало да е събран при вноса на стоките в ЕС (не е възможно освобождаване по режима IOSS).

2.1.9.2 Тежест на доказване по отношение на гореизброените условия

Тежестта на доказване на практика се носи от данъчно задълженото лице, управляващо електронния интерфейс (считания за доставчик субект), което трябва да докаже, че са изпълнени всички необходими условия за прилагане на разпоредбата за ограничената отговорност. Тъй като всеки случай може да бъде различен, не е възможно да се предоставят точно определени насоки за това кога условията биха били изпълнени при всеки един сценарий. Съответната преценка и обосновка следва да се правят за всеки отделен случай. Независимо от това електронният интерфейс следва да вземе предвид описаните по-долу съображения.

На първо място, считаният за доставчик субект следва да положи разумни от търговска гледна точка и надлежни усилия да събере цялата необходима информация от основния доставчик, за да може да изпълни задълженията си по ДДС. Това следва да бъде уточнено между доставчика и електронния интерфейс, действащ като считан за доставчик субект, като част от търговските им отношения, включително доколко подробна да бъде информацията. Следователно тези усилия може да са различни в зависимост от електронния интерфейс (неговия размер, степен на автоматизация и т.н.).

Информацията, която може да се наложи електронният интерфейс да събира от основния доставчик и на която впоследствие трябва да разчита за целите на отчитането и събирането на ДДС, включва:

- място на установяване на основния доставчик;
- описание на стоките;
- данъчна основа за целите на ДДС (на базата на цената за плащане);
- място, откъдето стоката се изпраща (на базата на информацията, налична до момента на плащането);
- информация за връщане на стоки и анулиране на продажба.

Следователно в рамките на търговските отношения с основния доставчик електронният интерфейс следва да изисква цялата съответна информация и да го осведомява за това колко е важно тя да му бъде предоставяна. Ако основният доставчик системно не предоставя необходимата информация, считаният за доставчик субект (електронният интерфейс) следва да предприеме подходящи действия.

На второ място, електронният интерфейс трябва да действа добросъвестно и следва да полага грижата на добър търговец. Дали това наистина е така, следва да се преценява въз основа на конкретните обстоятелства на доставката, но също и като се вземат предвид вътрешната организация на електронния интерфейс и информацията, която може да бъде налична в системите/средата на електронния интерфейс. Грижата на добър търговец може да се различава в зависимост от размера на предприятието, стопанския модел, обема на сделките, по отношение на които електронният интерфейс е считан за доставчик субект, броя на основните доставчици и т.н. Така например, докато някои електронни интерфейси може да са в състояние да въведат напълно автоматизирано решение за проверка на информацията, подавана от основните доставчици, и за откриване на възможни грешки, други не биха разполагали с ресурси за въвеждането на такова общоприложимо решение и съответно биха извършвали само проверки на данните на случаен принцип.

В клаузата за ограничената отговорност са отчетени разликите между електронните интерфейси и е заложено разбирането, че понятието „грижа на добър търговец“ намира отражение в различни процеси за отделните интерфейси. С правилото на считания за доставчик субект не следва да се налага несъразмерна тежест върху електронните интерфейси и не се цели въвеждането на изискване за общоприложим стандарт за проверки на всяка доставка, което би могло да доведе до по-голяма тежест за малките платформи, отколкото за по-големите и в крайна сметка до това някои по-големи платформи да разширят още повече пазарния си дял. Това обаче неизбежно ще окаже влияние върху вътрешния контрол на стопанската дейност на електронните интерфейси, като може да се наложи той да бъде адаптиран, за да е в състояние електронният интерфейс да полага грижата на добър търговец.

Някои теоретични насоки, по-специално що се отнася до степента на отговорност на данъчно задълженото лице, могат да бъдат намерени в съдебната практика на Съда на Европейския съюз (Съда). В решенията си по тези дела Съдът подчертава, че търговецът следва да действа добросъвестно и да взема всички разумни мерки, които биха могли да се изискат от него, за да се увери, че извършваната от него сделка няма да доведе до отклонение от данъчно облагане⁹. Следователно отговорността на данъчно задълженото лице е ограничена до това, което представлява обичайната дължима грижа на търговеца (или грижата на добър търговец¹⁰) в хода на неговата дейност.

От гледна точка на практиката следните примери (списъкът не е изчерпателен) могат да илюстрират как електронните интерфейси полагат грижата на добър търговец:

- електронният интерфейс е съобщил на основните доставчици (напр. когато приема търговци да използват електронния интерфейс, като посочва в условията

⁹ Вж. в този контекст например решенията на Съда от 14 юни 2017 г. по дело C-26/16, *Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis/Autoridade Tributária e Aduaneira*, т. 71 и 72, от 6 септември 2012 г. по дело C-273/11, *Mecsek-Gabona/Főigazgatóság*, т. 48, от 31 януари 2013 г. по дело C-643/11, „*LBK – 56*“/*НАП*, т. 63, от 21 февруари 2008 г. по дело C-271/06, *Netto Supermarkt/Finanzamt Malchin*, т. 24 и 25, и от 6 септември 2012 г. по дело C-324/11, *Gábor Tóth/Főigazgatóság*, т. 45.

¹⁰ Решение от 21 февруари 2008 г. по дело C-271/06, *Netto Supermarkt/Finanzamt Malchin*, т. 27.

и т.н.) необходимата информация, която трябва да бъде подадена от тях, и е дал ясно да се разбере, че тази информация е от решаващо значение за правилното отчитане и събиране на ДДС;

- електронният интерфейс изисква от основните доставчици да предават правилно тази информация (например изисква от тях да качват описание на стоките, предоставя ясни насоки как да бъдат категоризирани продуктите, обявени за продажба от тях в електронния интерфейс, иска от тях да съобщават мястото, откъдето ще бъдат изпращани стоките, и т.н.). Като част от усилията за събиране на точна информация и отстраняване на грешки електронният интерфейс може да предложи допълнителни насоки на основните доставчици, например когато доставчиците се затрудняват да категоризират правилно продуктите (напр. чрез често задавани въпроси или чрез обслужващи екипи, ако има такива);
- електронният интерфейс е въвел смислени процеси за проверка на информацията, подавана от основните доставчици за определени категории продукти (напр. категории продукти, върху които могат да се прилагат различни ставки на ДДС въз основа на специфични характеристики на продукта). Те може да се основават на визуална проверка (сравняване на снимката на продукта с описанието му), както и на техники за машинно самообучение (с използване на думи за търсене, прилагани за обявени за продажба продукти, заедно с ключови характеристики на данъчната ставка на продукта). Начинът, по който ще се извършват тези проверки, ще зависи до голяма степен от размера на предприятието, обема на сделките, стопанския модел и т.н. за всеки електронен интерфейс и трябва да бъде подходящ и пропорционален;
- ако в допълнение към данните, подавани пряко от основния доставчик, електронният интерфейс разполага и с други лесно достъпни данни за стоките от вътрешни или външни източници, които биха могли да помогнат за коригиране на грешна информация, ЕИ следва да използва такива данни като част от задълженията си да полага грижата на добър търговец.

2.1.9.3 Кой е платецът на ДДС, когато считаният за доставчик субект не плаща ДДС?

Както беше обяснено в раздел 2.1.4 по-горе, в резултат на разпоредбата относно считания за доставчик субект данъчно задълженото лице, което улеснява доставките чрез използването на електронен интерфейс, се третира като действителния доставчик на стоките по отношение на клиента (за целите на ДДС). Електронният интерфейс поема правата и задълженията във връзка с ДДС на основния доставчик по отношение на доставката, извършена на този клиент. Следователно считаният за доставчик субект (а не основният доставчик) ще бъде платецът на ДДС, дължим върху тази доставка.

Въпреки това, въз основа на член 205 от Директивата за ДДС държавите членки могат да въведат необходимите национални мерки, предвиждащи солидарна отговорност на основния доставчик.

2.1.10 Презумпцията за статуса на продавача и статуса на купувача

Съгласно член 5г от Регламента за изпълнение за ДДС считаният за доставчик субект третира лицето, което продава стоки чрез електронен интерфейс, като данъчно задължено лице, а лицето, което купува тези стоки, като данъчно незадължено лице, освен ако разполага с информация за противното. Тази разпоредба би следвало да освободи считания за доставчик субект от несъразмерната тежест да проверява статуса на продавача и на купувача във всеки отделен случай и има за цел да се предостави повече правна сигурност на считания за доставчик субект.

2.1.10.1 Презумпция за статуса на продавача

Електронният интерфейс следва да счита, че основният доставчик е данъчно задължено лице, освен ако не е получил информация от самия него или от други източници, която доказва противното. Отсъствието на идентификационен номер за целите на ДДС или на референтен данъчен номер (например такъв номер не е бил предоставен от доставчика в процеса на регистрация или абонамент в електронния интерфейс) само по себе си не означава автоматично, че основният доставчик не е данъчно задължено лице.

Ако основният доставчик посочи в електронния интерфейс, че действа като данъчно незадължено лице, електронният интерфейс следва да го счита за такова. Електронният интерфейс следва обаче да има установен процес на проверка, с помощта на който да се преценява дали доставките на въпросния основен доставчик не биха го квалифицирали като данъчно задължено лице.

2.1.10.2 Презумпция за статуса на клиента

Въпреки че идентификационният номер за целите на ДДС или референтният данъчен номер не са абсолютно необходимо условие субектът да представлява данъчно задължено лице, те са важен елемент за доказване на статуса на данъчно задължено лице. Следователно, ако в процеса на регистрация или абонамент в електронния интерфейс клиентът не е предоставил идентификационен номер за целите на ДДС или референтен данъчен номер, електронният интерфейс ще третира клиента като данъчно незадължено лице, освен ако разполага с информация за противното.

2.2 ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА ВОДЕНЕ НА РЕГИСТРИ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ ИНТЕРФЕЙСИ

2.2.1 Какви са задълженията за водене на регистри на считан за доставчик субект?

Както е обяснено в раздел 2.1.4 по-горе, в резултат на разпоредбата относно считания за доставчик субект данъчно задълженото лице, което улеснява доставките чрез използването на електронен интерфейс, се третира като действителния доставчик на стоките за целите на ДДС. За целите на тази разпоредба считаният за доставчик субект поема правата и задълженията на основния доставчик, свързани с ДДС, за доставката на клиента. Същото се прилага, когато данъчно задължено лице участва в доставката на услуги, извършвани по електронен път, при които се счита, че то действа от свое име в съответствие с член 9а от Регламента за изпълнение за ДДС. Следователно считаният за доставчик субект има задължението да води регистри подобно на всеки друг доставчик. В това отношение в член 54в, параграф 1 от Регламента за изпълнение за ДДС се пояснява, че считаният за доставчик субект води изброените по-долу регистри:

1. ако използва един от специалните режими, предвидени в дял XII, глава 6 от Директивата за ДДС¹¹: регистъра, посочен в член 63в от Регламента за изпълнение за ДДС (вж. раздел 2.2.1.1);
2. ако не използва нито един от тези специални режими: регистъра, посочен в член 242 от Директивата за ДДС. В този случай във всяко национално законодателство се определя какви регистри следва да водят данъчно задължените лица и в каква форма.

¹¹ Режим извън Съюза, режим в Съюза или режим при внос.

2.2.1.1 *Задължения за водене на регистри на считания за доставчик субект, който използва един от специалните режими*

В член 63в от Регламента за изпълнение за ДДС се пояснява каква информация следва да съдържат регистри, водени от данъчно задължените лица, които използват един от специалните режими. Това се отнася за всички данъчно задължени лица, които са избрали да използват един от специалните режими, включително считания за доставчик субект.

В таблица 2 по-долу са представени елементите, които следва да бъдат включени в регистри на данъчно задължените лица в зависимост от използвания режим.

Таблица 2: Задължения за водене на регистри на считания за доставчик субект, който използва един от специалните режими

	Когато данъчно задълженото лице използва режима извън Съюза (OSS) или режима в Съюза (OSS) член 63в, параграф 1 от Регламента за изпълнение за ДДС	Когато данъчно задълженото лице използва режима при внос (IOSS) член 63в, параграф 2 от Регламента за изпълнение за ДДС
Информация, която трябва да бъде включена в регистри на данъчно задължените лица	а) държавата членка по потребление, в която се извършва доставката на стоките или услугите; б) видът на услугите или описанието и количеството на доставените стоки; в) датата на доставка на стоките или услугите; г) данъчната основа, като се посочва използваната валута; д) всякакво последващо увеличаване или намаляване на данъчната основа; е) прилаганата ставка на ДДС; ж) размерът на дължимия ДДС, като се посочва използваната валута; з) датата и размерът на получените плащания; и) всякакви плащания по сметка, получени преди доставката на стоките или услугите; й) когато е издадена фактура, информацията, която се съдържа във фактурата; к) по отношение на услугите — информацията, използвана за определяне на мястото, където е установен клиентът или където е неговият постоянен адрес или обичайно местоживее, а по отношение на стоките — информацията, използвана за определяне на мястото, където започва и завършва изпращането	а) държавата членка по потребление, в която са доставени стоките; б) описание и количество на доставените стоки; в) датата на доставка на стоките; г) данъчната основа, като се посочва използваната валута; д) всякакво последващо увеличаване или намаляване на данъчната основа; е) прилаганата ставка на ДДС; ж) размерът на дължимия ДДС, като се посочва използваната валута; з) датата и размерът на получените плащания; и) когато е издадена фактура, информацията, която се съдържа във фактурата; й) информацията, използвана за определяне на мястото, където започва и завършва изпращането или превозът на стоките до клиента; к) доказателство за евентуално връщане на стоки, включително данъчната основа и прилаганата ставка на ДДС; л) номерът на поръчката или уникалният номер на сделката; м) уникалният номер на пратката, когато данъчно задълженото лице е ангажирано пряко в доставката.

	или превозът на стоките до клиента;	
	л) всяко доказателство за възможно връщане на стоки, включително данъчната основа и прилаганата ставка на ДДС.	

Регистрите, посочени в член 63в от Регламента за изпълнение за ДДС, трябва да се съхраняват в продължение на 10 години, считано от края на годината, през която е извършена доставката, и следва да се предоставят по електронен път при поискване от държавите членки. Тези регистри може да бъдат представяни на съответните държави членки, като се използва стандартен формуляр¹².

2.2.2 Информация, която трябва да се съхранява от електронните интерфейси, улесняващи доставките на стоки и услуги, без да са считани за доставчик субекти

Член 242а от Директивата за ДДС е приложим за електронните интерфейси, които **улесняват доставките на стоки и услуги, но не се явяват считани за доставчик субекти**. Това е така, когато:

- електронният интерфейс улеснява доставката на услуги на данъчно незадължено лице¹³;
- електронният интерфейс улеснява доставката на стоки в Общността (включително вътрешни доставки) и основният доставчик е установен в ЕС;
- електронният интерфейс улеснява дистанционна продажба на стоки, внасяни под формата на пратки със стойност, надвишаваща 150 EUR, която се извършва в ЕС, независимо от това къде е установен основният доставчик/продавачът.

По силата на член 242а от Директивата за ДДС тези електронни интерфейси са длъжни да водят регистри на улесняваните от тях доставки и да съхраняват тези регистри за срок от 10 години, считано от края на годината, през която е била извършена доставката. Например за доставки, извършени през 2021 г., електронният интерфейс следва да съхранява регистрите до края на 2031 г. Тези регистри трябва да бъдат достатъчно подробни и трябва да се предоставят по електронен път при поискване от държавите членки. Информацията, която трябва да се съхранява в регистрите на електронния интерфейс, се съобразява с информацията, която е достъпна за това данъчно задължено лице (електронен интерфейс), от значение е за данъчната администрация и е пропорционална на целта на разпоредбата. Тя е съобразена и с

¹² Член 39 от Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност, ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1—18.

¹³ При условие че електронният интерфейс не се разглежда като субект, считан за доставчик на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги въз основа на член 9а от Регламента за изпълнение за ДДС.

необходимостта от спазване на Общия регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679 (вж. Изявление за протокола на Съвета при приемането на измененията на Директивата за ДДС¹⁴).

2.2.2.1 Кога данъчно задължено лице улеснява доставката, без да е считан за доставчик субект?

В член 54б от Регламента за изпълнение за ДДС се определя кога данъчно задълженото лице следва да се счита за улесняващо доставките на стоки или на услуги за целите на задълженията за докладване по член 242а (т.е. без да е считан за доставчик субект).

Определението на термина „улеснява“, включено в тази разпоредба, е подобно на включеното в член 5б от Регламента за изпълнение за ДДС за считания за доставчик субект. Член 5б се прилага само за доставките на стоки, докато член 54б обхваща и доставките на услуги. Все пак трябва да бъдат приложени насоките, дадени в раздел 2.1.6 по-горе, за да се прецени дали електронният интерфейс улеснява доставките на стоки или услуги, като в този случай той е длъжен да води регистри за тези доставки.

2.2.2.2 Каква информация трябва да се съхранява?

В съответствие с договорените цели при приемането на пакета за ДДС за електронната търговия, в член 54в, параграф 2 от Регламента за изпълнение за ДДС се пояснява каква информация трябва да съхраняват електронните интерфейси, улесняващи доставките на стоки или услуги, без да са считани за доставчик субекти. Това следва да гарантира, че данъчните органи получават минимален набор от информация, който може да се използва при техните дейности по правоприлагане, когато упражняват контрол върху събирането на ДДС върху облагаеми в ЕС доставки B2C.

Като се зачита принципът на пропорционалност, за всички доставки на стоки или услуги, чието място на доставка е на територията на ЕС, електронните интерфейси следва да съхраняват най-малко следната информация:

- а) името (фирмата), пощенския адрес и електронния адрес или уебсайта на основния доставчик, чиито доставки се улесняват чрез използването на електронен интерфейс, и ако е приложимо:
 - i) идентификационния номер за целите на ДДС или националния данъчен номер на основния доставчик,*
 - ii) номера на банковата сметка или номера на виртуалната сметка на основния доставчик;**
- б) описание на стоките, стойността им, мястото, където завършва изпращането или превозът на стоките, както и момента на доставката и, ако е наличен, номера на поръчката или уникалния номер на сделката;*
- в) описание на услугите, тяхната стойност, информация, позволяваща да се установи мястото на доставка и моментът на доставка, и ако е наличен, номера на поръчката или уникалния номер на сделката.*

¹⁴ Документ на Съвета 14769/1/17 REV 1.

Понятието „виртуални сметки“ в този контекст е замислено така, че да обхваща нововъзникващи решения за плащане и платежни услуги, като цифрови валути или криптовалути, решения за цифрови портфейли и др.

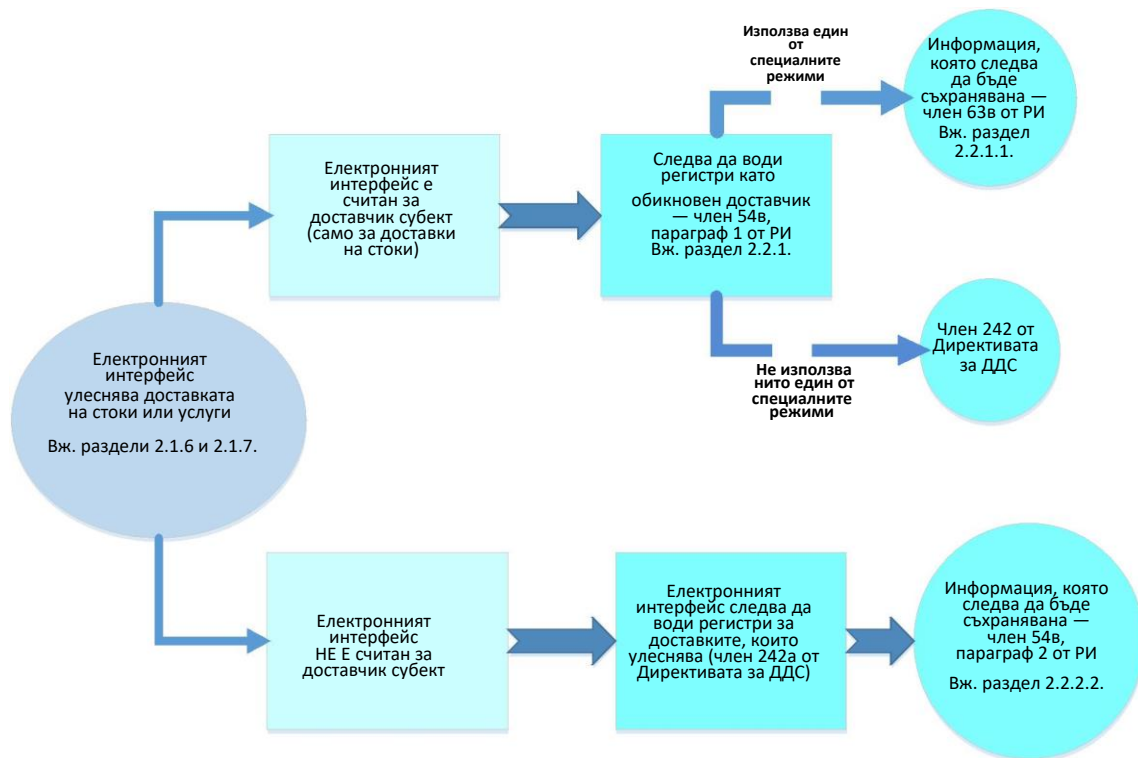
Изразът „ако е наличен“ следва да се тълкува като отнасящ се до информация, която е събрана или може да бъде събрана в рамките на извършваната обичайна дейност на електронните интерфейси. С други думи, тази информация обикновено може да бъде получена от електронния интерфейс, без да се извършва специално задълбочено търсене.

„Номерът на поръчката или уникалният номер на сделката“ е номерът, присвоен на сделката. Той може да бъде даден от основния доставчик или от електронния интерфейс.

2.2.3 Обобщение — Задължения за докладване на електронните интерфейси

На фигура 3 по-долу са представени схематично задълженията за докладване на електронните интерфейси.

Фигура 3: Задължения за докладване на електронните интерфейси

3 СПЕЦИАЛНИТЕ РЕЖИМИ

С новите разпоредби се изменят съществуващите специални режими на ДДС¹⁵, установени в Директивата за ДДС (режим извън Съюза, режим в Съюза) и се добавя нов режим (режим при внос). В таблицата по-долу е даден преглед на измененията, които ще се прилагат, считано от 1 юли 2021 г.

Таблица 3: Преглед на промените в специалните режими, считано от 1 юли 2021 г.

Сделки	Данъчно задължени лица или доставчици, установени извън ЕС		Данъчно задължени лица или доставчици, установени в ЕС	
	Специален режим	Необходимост от посредник или данъчен представител ¹⁶	Специален режим	Необходимост от посредник или данъчен представител
Доставки на услуги B2C	Режим извън Съюза (OSS)	НЕ ¹⁷	Режим в Съюза (OSS)	НЕ
Вътреобщностни дистанционни продажби на стоки	Режим в Съюза (OSS)	НЕ ¹⁸	Режим в Съюза (OSS)	НЕ
Вътрешни доставки чрез ЕИ	Режим в Съюза (OSS)	НЕ ¹⁹	Режим в Съюза (OSS)	НЕ
Дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии под формата на пратки със стойност, ненадвишаваща 150 EUR	Режим при внос (IOSS)	ДА ²⁰	Режим при внос (IOSS)	НЕ ²¹

¹⁵ Вж. определението в речника на термините.

¹⁶ Вж. речника на термините за определението на понятията „посредник“ и „данъчен представител“.

¹⁷ Държавите членки не може да задължават установените извън ЕС доставчици да определят данъчен представител, за да използват режима извън Съюза (член 204 от Директивата за ДДС).

¹⁸ Съгласно член 204 от Директивата за ДДС в този случай държавите членки може да изискват от данъчно задълженото лице да определи данъчен представител, който ще бъде лицето — платец на ДДС.

¹⁹ Съгласно член 204 от Директивата за ДДС в този случай държавите членки може да изискват от данъчно задълженото лице да определи данъчен представител, който ще бъде лицето — платец на ДДС.

²⁰ С изключение на доставчици, установени в трета държава, с която ЕС е сключил споразумение за взаимопомощ — за повече подробности вж. глава 4.

²¹ Няма задължение за определяне на посредник, за да се използва режимът при внос, но данъчно задълженото лице може да го направи.

Какво представлява OSS?

Режимът за съкратено обслужване на едно гише (Mini One Stop Shop — MOSS) е електронна система, която дава възможност на данъчно задължените лица, предоставящи далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и услуги, извършвани по електронен път (ТВЕ), на потребители в ЕС, да декларират и плащат ДДС, дължим във всички държави — членки на ЕС, само в една държава членка. Считано от 1 юли 2021 г., обхватът на MOSS ще се разшири, като в него ще бъдат включени всички услуги B2C, извършвани в държави членки, в които доставчикът не е установен, вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки, и така той ще се превърне в система за обслужване на едно гише (OSS).

Ще бъде създаден нов режим за декларирането и плащането на ДДС върху дистанционните продажби на стоки с ниска стойност, внасяни от трети държави или трети територии — обслужване на едно гише при внос (IOSS).

В таблица 4 са представени видовете доставки и видовете данъчно задължени лица, обхванати от всеки от тези специални режими.

Таблица 4: Преглед на специалните режими

	Режим извън Съюза/OSS	Режим в Съюза/OSS	Режим при внос/IOSS
Видове доставки	ВСИЧКИ доставки на услуги B2C на клиенти в ЕС	а) ВСИЧКИ вътреобщностни доставки на услуги B2C б) Вътреобщностни дистанционни продажби на стоки в) Вътрешни доставки на стоки B2C по член 14а, параграф 2	Дистанционни продажби на стоки, внасяни под формата на пратки ≤ 150 EUR
Данъчно задължени лица	Установени извън ЕС	а) Установени само в ЕС б) Установени във и извън ЕС в) Електронни интерфейси, установени във и извън ЕС	Установени във и извън ЕС, вкл. електронни интерфейси

Какви са предимствата на OSS?

Обслужването на едно гише (One Stop Shop) опростява задълженията във връзка с ДДС на предприятията, които продават стоки или предоставят услуги на крайни потребители в целия ЕС, като им дава възможност:

- да се регистрират по електронен път за целите на ДДС само в една държава членка за всички отговарящи на условията продажби на стоки и услуги на клиенти, които се намират в останалите 26 държави членки;
- да декларират чрез една-единствена електронна справка-декларация за ДДС по режима за OSS и да извършват едно-единствено плащане на дължимия ДДС за всички тези продажби на стоки и услуги;
- да работят с данъчната администрация на държавата членка, в която са регистрирани за OSS, и на един език, въпреки че извършват продажби в целия ЕС.

Относно практическите въпроси, свързани с OSS и IOSS, като регистрация и дерегистрация, справка-декларации за ДДС, корекции, плащане на ДДС и т.н., вж. [Насоките за OSS за целите на ДДС](#)²².

3.1 РЕЖИМЪТ ИЗВЪН СЪЮЗА

3.1.1 Относими разпоредби

Относимите разпоредби могат да бъдат намерени в Директивата за ДДС и в Регламента за изпълнение за ДДС:

Директива за ДДС

- членове 358а—369

Регламент за изпълнение за ДДС

- членове 57а—63в

3.1.2 Какво се променя с новите правила?

С новите правила се разширява обхватът на специалния режим за данъчно задължени лица, които не са установени в ЕС и които предоставят ТВЕ (режим извън Съюза), така че в него да бъдат включени **всички услуги, предоставяни на данъчно незадължени лица, които се извършват в държава членка в съответствие с правилата за мястото на доставка.**

Това означава, че считано от 1 юли 2021 г., предприятията, които не са установени в ЕС и предоставят услуги на данъчно незадължени лица (потребители) в ЕС, не трябва да се регистрират за целите на ДДС във всяка държава членка, в която извършват доставки на своите услуги. Вместо това дължимият при тези доставки ДДС може да се декларира и плаща само в една държава членка (т.нар. държава членка по идентификация) посредством режима за обслужване на едно гише (OSS, режим извън Съюза).

С новите правила не се променя мястото на доставка на тези услуги, а само се предлага опростена процедура за деклариране на дължимия ДДС в държавите — членки на ЕС, където се извършва доставката.

²² Насоките за режима за OSS за целите на ДДС са в процес на изготвяне.

3.1.3 Кой може да използва режима извън Съюза и за какви доставки?

Режимът извън Съюза може да се използва само от **данъчно задължени лица** (доставчици), **които не са установени в ЕС**. Това означава данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност и няма постоянен обект в ЕС. Дори това данъчно задължено лице да е регистрирано или да е длъжно да се регистрира за целите на ДДС в една от държавите членки за доставки, различни от услуги В2С, то все пак може да използва режима извън Съюза за доставките В2С.

Считано от 1 юли 2021 г., режимът извън Съюза ще обхваща **всички доставки на услуги** (включително услуги ТВЕ) с място на доставка в ЕС, извършвани от посочените по-горе данъчно задължени лица за данъчно незадължени лица (потребители). Ако доставчикът избере да използва режима извън Съюза, той трябва да го прилага, за да декларира и плаща ДДС за всички тези доставки на услуги В2С в ЕС.

Доставки на услуги В2С, които може да бъдат отчитани по режима извън Съюза, са например (списъкът не е изчерпателен):

- услуги по настаняване, извършвани от данъчно задължени лица, неустановени в ЕС;
- предоставяне на достъп до културни, художествени, спортни, научни, образователни, развлекателни или подобни събития, като панаири и изложби;
- транспортни услуги;
- услуги по оценка на движими материални вещи или работа, извършвана върху такива вещи;
- спомагателни транспортни дейности, например товарене, разтоварване, обработка на стоките или подобни дейности;
- услуги, свързани с недвижима собственост;
- отдаване под наем на превозни средства;
- доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги за потребление на борда на плавателни, въздухоплавателни средства или влакове и т.н.

Пример 1:

Доставчик, който не е установен в ЕС, извършва услуги, свързани с недвижима собственост (например ремонтни работи) с местоположение в Германия, Франция и Унгария, на клиенти в тези държави членки. Същият доставчик е регистриран за целите на ДДС в Германия за друг вид доставки (напр. доставки на стоки В2В). Доставчикът избира да използва режима извън Съюза във Франция (държавата членка по идентификация). Следователно той трябва да декларира и плаща ДДС върху всички доставки на услуги, попадащи в обхвата на специалния режим, посредством OSS във Франция. Той не може да избере да декларира доставките на тези услуги, свързани с недвижима собственост в Германия, посредством германската справка-декларация за ДДС. Другите доставки (доставките на стоки В2В) в Германия, които не попадат в обхвата на специалния режим, трябва да се декларират посредством германската национална справка-декларация за ДДС. Той може да приспадне

заплатения от него ДДС в Германия посредством германската национална справка-декларация за ДДС. За заплатения от него ДДС във Франция или в Унгария той ще трябва да подаде искане за възстановяване на ДДС по реда на 13-ата директива до данъчния орган на съответната държава членка.

Пример 2:

Ако същият доставчик избере да се регистрира за OSS в Германия, той трябва да декларира и плаща ДДС за всички доставки на услуги по специалния режим посредством OSS в Германия. Другите доставки в Германия (например доставките на стоки B2B), които не попадат в обхвата на OSS, ще трябва да се декларират посредством германската национална справка-декларация за ДДС. Той може да приспадне начисления от него ДДС в Германия посредством тази национална справка-декларация за ДДС. За начисления от него ДДС във Франция или в Унгария той ще трябва да подаде искане за възстановяване на ДДС по реда на 13-ата директива до данъчния орган на съответната държава членка.

3.1.4 Какви са задълженията за фактуриране?

В Директивата за ДДС не се предвижда задължително изискване за фактуриране на доставките на услуги на потребители в ЕС от данъчно задължени лица, които не са установени в Съюза. Въпреки това в своето национално законодателство държавите членки може да предвидят изискване за фактуриране на тези доставки. Ако доставчикът е регистриран по режима извън Съюза, се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка по идентификация. Ако доставчикът не е регистриран по режима извън Съюза, се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка, в която се извършва доставката.

3.1.5 Необходимо ли е да бъде определен данъчен представител?

Държавите членки не може да изискват от доставчиците извън ЕС да определят данъчен представител, за да могат да използват режима извън Съюза (член 204 от Директивата за ДДС), но доставчикът може сам да го направи.

Посредник (както е описано в раздел 4.2.5) се определя само ако се използва режимът при внос.

3.2 РЕЖИМЪТ В СЪЮЗА

3.2.1 Отноsimи разпоредби

Отноsimите разпоредби могат да бъдат намерени в Директивата за ДДС и в Регламента за изпълнение за ДДС:

Директива за ДДС

- член 14
- член 14а
- член 59в
- членове 369а—369к

Регламент за изпълнение за ДДС

- членове 57а—63в

3.2.2 Какво се променя с новите правила?

С новите правила, които ще се прилагат от 1 юли 2021 г., обхватът на режима в Съюза се разширява по два начина:

1. Увеличава се наборът от **доставки**, които може да бъдат декларирани по режима в Съюза, а именно:
 - наред с трансграничните доставки на услуги ТВЕ на данъчно незадължени лица в ЕС, доставчикът може да декларира и всички други трансгранични доставки на услуги на данъчно незадължени лица, които се извършват в ЕС. За примери на услуги, които може да се декларират по режима в Съюза, вж. раздел 3.1.3;
 - доставчикът може да декларира всички вътреобщностни дистанционни продажби на стоки;
 - електронните интерфейси, които бъдат признати за считани за доставчик субекти за доставките на стоки на територията на ЕС, могат да декларират вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, както и някои вътрешни доставки на стоки по режима в Съюза.
2. Разширява се обхватът на **данъчно задължените лица (доставчици)**, които могат да използват режима в Съюза (вж. раздел 3.2.3).

3.2.3 Кой може да използва режима в Съюза и за какви доставки?

Режимът в Съюза може да се използва от:

1. Данъчно задължено лице, **установено в ЕС (което не е считан за доставчик субект)**, за да декларира и плаща ДДС за:
 - доставките на услуги B2C, извършвани в държава членка, в която то не е установено;
 - вътреобщностните дистанционни продажби на стоки;

Услугите, доставяни на клиенти в държавата членка, в която е установен доставчикът, трябва да се декларират в националната справка-декларация за ДДС на съответната държава членка, независимо от това дали този постоянен обект е ангажиран с доставката или не.

2. Данъчно задължено лице, **неустановено в ЕС**, за да декларира и плаща ДДС за:
 - вътреобщностните дистанционни продажби на стоки;
3. Електронен интерфейс (установен във или извън ЕС), улесняващ доставките на стоки (**считан за доставчик субект**) за:
 - вътреобщностните дистанционни продажби на стоки;
 - някои вътрешни доставки на стоки.

Вътрешните доставки на стоки, т.е. когато стоките се намират в същата държава членка, в която се намира и клиентът, на когото се продават, може по изключение да се декларират по режима в Съюза, но само от електронен интерфейс за доставките, при които той е считан за доставчик субект (вж. раздел 2.1.3).

3.2.4 Може ли режимът в Съюза да се използва за част от доставките по режима?

Ако доставчик или считан за доставчик субект реши да се регистрира по режима в Съюза, той трябва да декларира и плаща ДДС за всички доставки по този режим. Не може да избере да ги декларира в националната справка-декларация за ДДС.

Пример 1:

Доставчик, който е установен в ЕС, извършва вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и доставки на услуги на клиенти в различни държави — членки на ЕС. Доставчикът би искал да се регистрира по режима в Съюза и да декларира и плаща ДДС само върху доставките на услуги по този режим. Той би искал да декларира и плаща ДДС върху дистанционните продажби на стоки по общия режим за ДДС в съответната национална справка-декларация за ДДС на съответната държава членка.

Доставчикът, който е решил да се регистрира за OSS, следва да декларира всички свои доставки по режима в Съюза по реда на OSS. Следователно доставчикът не може да избере да използва режима в Съюза само за доставките на услуги. Щом се регистрира по режима в Съюза, той е длъжен да декларира както доставките на услуги, така и дистанционните доставки на стоки по реда на OSS.

Пример 2

Електронен интерфейс, установен в ЕС, е считан за доставчик субект за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и за вътрешни доставки на стоки за клиенти в ЕС. Електронният интерфейс предоставя и трансгранични електронни услуги B2C на клиенти в ЕС. Електронният интерфейс би искал да използва OSS за деклариране и плащане на ДДС само върху дистанционните продажби на стоки. Електронният интерфейс ще декларира и начислява ДДС върху вътрешните доставки на стоки като считан за доставчик субект и върху електронните услуги по общия режим за ДДС.

Доставчик, който реши да се регистрира за OSS, следва да декларира по реда на OSS всички свои доставки, попадащи в обхвата на режима в Съюза. Следователно електронният интерфейс не може да избира да използва OSS за определени доставки. Щом се регистрира по режима в Съюза, той трябва да декларира всички отговарящи на условията доставки (дистанционни продажби на стоки, вътрешни доставки на стоки като считан за доставчик субект и доставки на услуги) по реда на OSS.

3.2.5 Какво представляват вътреобщностни дистанционни продажби на стоки?

Вътреобщностна дистанционна продажба на стоки се извършва, когато стоките се изпращат или превозват от доставчика или от негово име от държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или превозът на стоките (член 14, параграф 4,

първа алинея от Директивата за ДДС). В този член се предвижда, че доставката на стоки трябва да се извършва за:

- данъчно задължено или данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за ДДС²³; или
- на всяко друго данъчно незадължено лице.

В обобщение, изразът „вътреобщностни дистанционни продажби на стоки“ обхваща доставки на **следните клиенти**:

- доставките на стоки на данъчно незадължени лица (потребители);
- доставките на стоки (включително акцизни продукти) на данъчно задължени лица или на данъчно незадължени юридически лица, изброени в член 151 от Директивата за ДДС (под дипломатически режим, за международни организации, НАТО и т.н.), и
- доставките на стоки (с изключение на акцизни продукти) на: i) данъчно задължени лица, извършващи единствено доставки на стоки или услуги, по отношение на които ДДС не подлежи на приспадане, ii) данъчно задължени лица, подлежащи на режима на единна данъчна ставка за земеделските производители, iii) данъчно задължени лица, подлежащи на режима на облагане на маржа на печалбата при стоки втора употреба, и iv) данъчно незадължени юридически лица — (наричани също „групата на 4-те“).

Дистанционните продажби на стоки може да обхващат всякакъв вид стоки независимо от стойността им, включително акцизни продукти. Обхватът на член 14, параграф 4, първа алинея от Директивата за ДДС и следователно на режима в Съюза включва **доставки на акцизни стоки**, само в специални случаи в зависимост от клиента, на когото се доставят стоките, тоест само ако се доставят на:

- данъчно незадължени лица; или
- данъчно задължени лица или данъчно незадължени юридически лица, чиито вътреобщностни придобивания не подлежат на облагане с ДДС по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за ДДС, тоест тези, изброени в член 151 от Директивата за ДДС.

Вътреобщностните дистанционни продажби на акцизни стоки на лица от т.нар. „група на 4-те“ не са обхванати от член 14, параграф 4, първа алинея на Директивата за ДДС и поради това не могат да бъдат декларирани по режима в Съюза (вж. член 3, параграф 1, буква б) от Директивата за ДДС).

²³ Ако клиентът извършва вътреобщностно придобиване на стоки, които подлежат на облагане с ДДС, вече е сигурно, че доставката се облага с данък в държавата членка на пристигане на стоките.

3.2.6 Място на доставка

Мястото на доставка на услуги ТВЕ, извършвани от данъчно задължено лице (доставчик), установен в държава членка, на данъчно незадължено лице (клиент) в друга държава членка е държавата членка по местоживее на клиента.

За място на доставка при вътреобщностните дистанционни продажби на стоки се счита мястото, където се намират стоките към момента, в който завършва изпращането или превозът на стоките до клиента (член 33, буква а) от Директивата за ДДС).

За другите видове услуги, обхванати от режима в Съюза, правилата за място на доставката остават непроменени. Повече подробности могат да бъдат намерени в членове 47—58 от Директивата за ДДС.

От това следва, че в случаите на вътреобщностни доставки на стоки или услуги на клиенти, ще бъде дължим ДДС в повече от една държава членка. За да декларира и плаща дължимия ДДС, доставчикът трябва да се регистрира за целите на ДДС във всяка съответна държава членка или да се регистрира по режима в Съюза OSS, обикновено в държавата членка, в която е установен.

3.2.7 Праг във връзка с мястото на доставка (10 000 EUR)

В подкрепа на микропредприятията, считано от 1 януари 2019 г., е въведен годишен праг на оборота от 10 000 EUR, до който мястото на доставка на услуги ТВЕ на потребители в друга държава членка остава в държавата членка, в която е установен доставчикът. Считано от 1 юли 2021 г., този праг ще обхваща трансграничните доставки на услуги ТВЕ и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, но не и доставките на други видове услуги, извършвани на клиенти в ЕС. Прагът се изчислява, като се взема предвид общата стойност на трансграничните услуги ТВЕ и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, и се прилага по отношение на доставчиците и на считаните за доставчик субекти.

Следователно трансграничните доставки на услуги ТВЕ и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки ще подлежат на облагане с ДДС в държавата членка, в която е установен доставчикът, ако са изпълнени следните условия (член 59в, параграф 1):

1. доставчикът е установен, има постоянен адрес или обичайно местоживее само в една държава членка;
2. извършва доставки на услуги ТВЕ на клиенти, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно местоживее в друга държава членка или доставчикът извършва вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и изпраща или превозва тези стоки до друга държава членка, различна от държавата членка, в която е установен;
3. общата стойност на тези доставки на услуги ТВЕ и на вътреобщностните дистанционни продажби на стоки на потребители в други държави членки не надвишава 10 000 EUR (без ДДС) през настоящата и предходната календарна година.

Това означава, че за целите на облагането с ДДС доставките на трансгранични ТВЕ и вътреобщностните доставки на стоки на стойност до 10 000 EUR ще бъдат третираны по същия начин, както вътрешните доставки.

Все пак доставчикът може да реши да не прилага прага от 10 000 EUR и да прилага общите правила за място на доставка (напр. облагане с данък в държавата членка на клиента в случай на услуги ТВЕ и в държавата членка, до която се изпращат или превозват стоките, в случай на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки). При това положение той може да избере да се регистрира за OSS в държавата членка, в която е установен, дори ако не надвишава този праг. В този случай доставчикът ще бъде обвързан с решението си в продължение на две календарни години.

Във всеки случай, веднага щом бъде надвишен годишният праг от 10 000 EUR, се прилага общият режим и ДДС ще бъде дължим в държавата членка на клиента за услуги ТВЕ и в държавата членка, до която се изпращат или превозват стоките, в случай на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки.

Този праг не се прилага за:

- i) доставките на услуги ТВЕ, извършени от доставчик, който не е установен в ЕС (режим извън Съюза);
- ii) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, извършени от доставчик, установен извън ЕС;
- iii) дистанционните продажби на внасяни стоки (режим при внос);
- iv) доставките на услуги, различни от услуги ТВЕ;
- v) вътрешните доставки на стоки, извършени от считан за доставчик субект;
- vi) доставките на стоки от доставчик, който е установен, има постоянен адрес или обичайно местоживееене в повече от една държава членка.

В таблица 5 по-долу са представени последиците от прилагането на прага от 10 000 EUR.

Таблица 5: Праг за определяне на мястото на доставката (10 000 EUR)

	Услуги ТВЕ от дружества за потребители* и вътреобщностни дистанционни продажби на стоки		
Праг	От доставчици, установени само в една държава членка		От доставчици, установени извън ЕС, или от доставчици, установени в повече от една държава членка
≤ 10 000 EUR годишно	Място на доставка и дължим ДДС в държавата членка на доставчика (в случай на услуги	Доставчикът може да реши да прилага общия режим за място на доставка в държавата членка на клиента	Прагът не се прилага

	ТВЕ) и в държавата членка на изпращане или превоз (в случай на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки)**	или в държавата членка, до която са изпратени стоките - регистрация по режима в Съюза или - регистрация за целите на ДДС във всяка държава членка (на клиента или до която се изпращат стоките)	
> 10 000 EUR годишно	Място на доставка и дължим ДДС в държавата членка на клиента/до която се изпращат или превозват стоките - регистрация по режима в Съюза или - регистрация за целите на ДДС във всяка държава членка на клиента/завършване на изпращането или превоза		

* За услуги ТВЕ прагът от 10 000 EUR вече се прилага от 1 януари 2019 г.

** За да бъде приложим прагът стоките трябва да бъдат изпратени от държавата членка на установяване

3.2.8 Какви са задълженията за фактуриране?

Доставки на услуги

В Директивата за ДДС не се налага задължително изискване за фактуриране на доставките на услуги на потребители в ЕС. Въпреки това в своето национално законодателство държавите членки може да изискват фактура за тези доставки. Ако бъде издадена фактура, приложими са следните правила:

- правилата за фактуриране на държавата членка, в която доставчикът е регистриран по режима в Съюза (държавата членка по идентификация), или
- правилата за фактуриране на държавите членки, в които се извършва доставката, ако доставчикът не е регистриран по режима в Съюза.

Вътреобщностни дистанционни продажби на стоки

В Директивата за ДДС се предвижда, че в случай на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки доставчиците трябва да издадат фактура, ако не използват режима в Съюза. Ако са регистрирани по режима в Съюза, те не трябва да издават фактура за тези доставки на стоки. Ако доставчикът избере да издаде фактура, се прилагат правилата за фактуриране на държавата членка, в която доставчикът е регистриран по режима в Съюза (държавата членка по идентификация).

3.2.9 Необходимо ли е да бъде определен данъчен представител?

Не е необходимо доставчиците, които са установени в ЕС, да определят данъчен представител, за да могат да използват режима в Съюза.

Няма задължение за доставчиците (включително за считаните за доставчик субекти), които не са установени в ЕС, да определят данъчен представител, за да могат да използват режима в Съюза. Все пак държавата членка по идентификация може да изисква от тях да определят данъчен представител в съответствие със своето национално законодателство.

Посредник (както е описано в раздел 4.2.5) се определя само за използването на режима при внос.

3.2.10 Ако доставчик извън ЕС извършва доставки на услуги на потребители в ЕС и вътреобщностни дистанционни доставки на стоки, кой режим трябва да се използва?

Ако доставчик извън ЕС извършва както доставки на услуги на потребители в ЕС, така и вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, той трябва да използва и да се регистрира по тези два различни режима, а именно:

- режима извън Съюза за доставките на услуги; и
- режима в Съюза за вътреобщностните дистанционни продажби на стоки.

Доставчикът извън ЕС не може да декларира доставките на стоки по режима извън Съюза, тъй като този режим обхваща само доставките на услуги (вж. раздел 3.1.3). Той не може да декларира и доставките на услуги по режима в Съюза, защото не е установен в Съюза (вж. раздел 3.2.3).

Пример 1:

Доставчик е установен в Швейцария и извършва доставки на услуги на клиенти в Австрия. Той извършва и доставки на стоки, които се изпращат от Франция на клиенти в Испания. Исква да използва OSS, за да декларира и плаща ДДС за тези доставки.

Кои режими трябва да използва за тези доставки?

Доставчикът не е установен в ЕС. Това означава, че за доставките на услуги на клиенти в Австрия той трябва да използва **режима извън Съюза** (свободен избор на държавата членка по идентификация).

За вътреобщностните дистанционни продажби (при които стоките се изпращат от Франция на клиенти в Испания) той трябва да използва **режима в Съюза**. Държавата членка по идентификация за данъчно задължено лице, което не е установено в ЕС, е държавата членка на изпращане на стоките, тоест Франция (член 369а от Директивата за ДДС). Ако данъчно задълженото лице изпраща или превозва стоките от повече от една държава членка, то указва коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация.

3.3 ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ ОТНОСНО СПЕЦИАЛНИТЕ РЕЖИМИ

Примерите по-долу се отнасят за доставки, които ще бъдат извършвани, считано от 1 юли 2021 г.

1. *Имам предприятие, което е установено (само) в Белгия и което продава стоки от моя склад в Белгия на клиенти във Франция и Люксембург (дистанционна продажба на стоки). Общата стойност на моите трансгранични продажби на клиенти не надвишава 10 000 EUR. Какво се променя за мен?*

По принцип нищо не се променя за Вас при този сценарий. Тъй като предприятието е установено само в една държава членка (Белгия) и общата стойност на доставките на стоки на клиенти в други държави — членки на ЕС (Франция, Люксембург), не надвишава 10 000 EUR, за целите на ДДС тези доставки ще бъдат третираны по същия начин, както доставките за клиенти в Белгия.

Ако искате, можете да изберете да прилагате обичайния режим и да бъдете облаган с данък в държавата членка на местоназначение на стоките. Ако изберете тази възможност, може да се регистрирате по режима в Съюза в Белгия (където е установено предприятието Ви). Това е опростена онлайн регистрация в белгийския портал за обслужване на едно гише във връзка с ДДС. След регистрацията ще можете да декларирате и плащате дължимия във Франция и Люксембург ДДС посредством белгийския портал за обслужване на едно гише във връзка с ДДС. Ако обаче изберете да не се регистрирате за OSS, може да се регистрирате за целите на ДДС в държавите членки на пристигане на стоките, тоест Франция и Люксембург.

2. *Имам предприятие, което е установено (само) в Полша и което извършва само дистанционни продажби на стоки на клиенти в Германия, Чехия и Швеция. Общата стойност на моите трансгранични продажби за клиенти надвишава 10 000 EUR, но поотделно за всяка държава членка не надвишава 35 000 EUR. Какво се променя за мен?*

От 1 юли 2021 г. прагът за дистанционни продажби на стоки става 10 000 EUR годишно и обхваща всички дистанционни продажби на стоки на клиенти във всички държави — членки на ЕС. Предишният годишен праг за дистанционни продажби от 35 000 EUR за всяка държава членка (или 100 000 EUR за ограничен брой държави членки) отпада.

При този сценарий, тъй като прагът от 10 000 EUR е надвишен, мястото на доставка на дистанционната продажба на стоки е държавата, до която се изпращат стоките. За да докладвате дължимия ДДС върху дистанционните продажби на стоки, изпратени в Германия, Чехия и Швеция, считано от 1 юли 2021 г., имате две възможности:

- а) да се регистрирате във всяка от тези държави членки и да декларирате и плащате дължимия ДДС в националната справка-декларация за ДДС на съответната държава членка (в този случай Германия, Чехия и Швеция); или
- б) да се регистрирате по режима в Съюза (в Полша). Това е опростена онлайн регистрация в полския портал за обслужване на едно гише във връзка с ДДС (където е установено Вашето предприятие), който трябва да се използва за всички Ваши трансгранични дистанционни продажби на стоки и всички доставки на услуги на клиенти в други държави — членки на ЕС. След регистрацията ще можете да декларирате и плащате дължимия данък в Германия, Чехия и Швеция посредством полския портал за обслужване на едно гише във връзка с ДДС.

3. *Имам предприятие, което е установено в Австрия и което извършва вътрешни доставки на стоки. Понякога извършва дистанционни продажби на стоки на клиенти в Германия, които не надвишават 10 000 EUR. Предприятието има и постоянен обект в Унгария, откъдето извършва различни услуги (ТВЕ и/или други). Прагът от 10 000 EUR приложим ли е за мен?*

Не, прагът от 10 000 EUR е приложим само за предприятия, установени само в една държава членка. Тъй като Вашето предприятие е установено в Австрия, но има постоянен обект и в Унгария, прагът от 10 000 EUR не се прилага.

4. *Имам предприятие, което е установено във Франция, и запаси от стоки в Германия. Извършвам дистанционни продажби на стоки от Франция и от запасите в Германия на полски клиенти на стойност 4 000 EUR и на белгийски клиенти на стойност 4 500 EUR. Прагът от 10 000 EUR приложим ли е за моето предприятие?*

Не, прагът от 10 000 EUR не е приложим за Вашето предприятие, тъй като стоките се изпращат от две държави членки, което означава дистанционни продажби от повече от една държава членка. За да се прилага прагът, доставчикът трябва да е установен в една държава членка и стоките трябва да се изпращат от държавата членка на установяване.

5. *Имам предприятие, което е установено в Италия и което извършва доставка на услуги ТВЕ на стойност 4 000 EUR на клиенти в Испания и Португалия. Извършва също доставки на услуги ТВЕ на стойност 20 000 EUR на международна организация в Испания, която е освободена от ДДС за своите придобивания на стоки и услуги. Прагът от 10 000 EUR приложим ли е за мен?*

Не, прагът от 10 000 EUR не е приложим във Вашия случай. Международната организация, която е освободена от ДДС за своите придобивания на стоки и услуги, се счита за данъчно незадължено лице (потребител) за доставката на услуги ТВЕ. Така общият праг на Вашето предприятие за трансгранични услуги ТВЕ е 24 000 EUR, което надвишава прага от 10 000 EUR.

6. *Имам предприятие, което е установено (само) във Франция. Извършвам доставки на услуги ТВЕ на стойност 2 500 EUR на клиенти, които се намират в Белгия и в Германия, и извършвам дистанционни продажби на стоки на стойност 7 000 EUR на клиенти в Нидерландия. Прагът от 10 000 EUR приложим ли е за мен? Мога ли да избира като място на облагане с данък държавата членка на клиента само за дистанционните продажби на стоки?*

Общата стойност на Вашите трансгранични доставки на услуги ТВЕ и на вътреобщностните Ви дистанционни продажби на стоки е 9 500 EUR, т.е. под 10 000 EUR. Следователно може да прилагате същото третиране за целите на ДДС за тези трансгранични доставки, както и за извършваните от Вас вътрешни доставки. Може да изберете като място на облагане с данък и държавата членка на клиента, но този избор трябва да се прилага както за доставките на услуги ТВЕ, така и за дистанционните продажби на стоки. Ще бъдете обвързан с това решение в продължение на две календарни години.

7. *Имам предприятие, което е установено (само) в Нидерландия. Извършвам доставки на услуги ТВЕ на стойност 2 500 EUR на клиенти, които се намират в Белгия и в Германия, доставки на услуги за обучение на стойност 3 000 EUR на клиенти, като тези услуги се извършват физически в Германия и в Дания, и*

дистанционни продажби на стоки на стойност 4 000 EUR на клиенти в Белгия. Прагът от 10 000 EUR приложим ли е за мен?

Прагът от 10 000 EUR е приложим само за доставките на услуги ТВЕ и за вътреобщностните дистанционни продажби на стоки. Следователно общият оборот на обхванатите от прага доставки е 6 500 EUR. За тези доставки може да прилагате същото третиране за целите на ДДС, както и за извършваните от Вас вътрешни доставки, или да изберете да прилагате ДДС в държавата членка на клиента.

Прагът от 10 000 EUR не обхваща услугите за обучение (и всякакви други услуги, различни от услуги ТВЕ). Имате две възможности, що се отнася до отчитането на ДДС върху тези услуги за обучение:

- а) да се регистрирате във всяка от тези държави членки, в които се извършват услуги за обучение, и да декларирате и плащате дължимия ДДС в националната справка-декларация за ДДС на съответната държава членка (в този случай Германия и Дания); или
 - б) да се регистрирате по режима в Съюза. Това е опростена онлайн регистрация в нидерландския портал за обслужване на едно гише във връзка с ДДС (където е установено Вашето предприятие), който трябва да се използва за всички Ваши вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и всички доставки на услуги на клиенти в други държави — членки на ЕС. След регистрацията ще може да декларирате и плащате дължимия в Германия и Дания ДДС посредством нидерландския портал за обслужване на едно гише.
8. *Имам предприятие, което е установено (само) в Германия и което извършва вътреобщностни дистанционни продажби на стоки (с произход от ЕС или в свободно обращение в ЕС) само посредством различни електронни интерфейси. Общата стойност на моите дистанционни доставки на стоки не надвишава 10 000 EUR. Прагът приложим ли е за мен?*

Да, прагът от 10 000 EUR е приложим за Вас. Следва да съхранявате ясни доказателства за дистанционните доставки, които извършвате посредством електронните интерфейси. Ако впоследствие прагът за дистанционни продажби от 10 000 EUR бъде надвишен, ще трябва да начислявате ДДС на държавата членка, до която се изпращат или превозват стоките.

Забележка: Електронният интерфейс не е считан за доставчик субект в този случай, тъй като вие като търговец сте установен в ЕС.

9. *Имам предприятие, което е установено (само) в Испания и което извършва дистанционни продажби на стоки на клиенти в целия ЕС на стойност над 10 000 EUR. Какво се променя за мен?*

От 1 юли 2021 г. прагът за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки става 10 000 EUR годишно и обхваща всички дистанционни продажби на стоки на клиенти във всички държави — членки на ЕС. Предишният годишен праг за дистанционни продажби от 35 000 EUR за всяка държава членка (или 100 000 EUR за ограничен брой държави членки) отпада. За всички Ваши дистанционни продажби на стоки се прилага ДДС на държавата членка, до която се изпращат/превозват стоките. Това означава, че трябва да начислявате на Вашия клиент правилната ставка на ДДС на държавата

членка, до която ще бъдат изпратени/превозени стоките, в момента на продажбата. Имате две възможности за отчитане на ДДС:

- а) да се регистрирате във всяка от тези държави членки, в които имате клиенти (до 26 допълнителни регистрации), и после да декларирате и плащате дължимия ДДС в националната справка-декларация за ДДС на всяка съответна държава членка; или
- б) да се регистрирате по режима в Съюза. Това е опростена онлайн регистрация в испанския портал за обслужване на едно гише във връзка с ДДС (където е установено Вашето предприятие), който може да се използва за всички Ваши дистанционни продажби на стоки и всички доставки на услуги на клиенти в други държави — членки на ЕС. След регистрацията ще може да декларирате и плащате дължимия ДДС върху дистанционните продажби на стоки, извършени в целия ЕС, посредством испанския портал за обслужване на едно гише.

10. *Имам предприятие, което е установено в Ирландия и което извършва вътреобщностни дистанционни продажби на стоки на клиенти с местоположение в целия ЕС посредством собствен уебсайт и посредством различни електронни интерфейси. Какво се променя за мен?*

Отговорът е подобен на дадения на въпрос 9: ДДС е дължим в държавата членка, до която се изпращат/превозват стоките, независимо от начина на извършване на продажбата (от собствен уебсайт или посредством електронен интерфейс).

Вие продължавате да сте лице — платец на ДДС върху всички дистанционни продажби, независимо от начина, по който се извършват те (от собствен уебсайт или посредством електронни интерфейси). Следва да осигурите правилното прилагане на ДДС върху дистанционните продажби, извършени посредством електронни интерфейси.

Ако изберете да се регистрирате по режима в Съюза, следва да докладвате и плащате дължимия ДДС върху всички Ваши дистанционни продажби чрез OSS, включително доставките, извършени посредством електронен интерфейс. Електронният интерфейс няма да бъде считан за доставчик субект при този сценарий, тъй като доставчикът е установен в ЕС.

11. *Имам предприятие, установено извън ЕС, и запаси от стоки във Франция, откъдето извършвам дистанционни продажби на стоки на различни клиенти посредством собствен уебсайт. Дистанционните продажби на стоки са на стойност, която не надвишава 10 000 EUR. Прагът от 10 000 EUR приложим ли е за мен?*

Не, прагът от 10 000 EUR е приложим само за предприятия, установени в ЕС.

12. *Имам предприятие, установено извън ЕС, и запаси от стоки във Франция, откъдето извършвам дистанционни продажби посредством собствен уебсайт. Какво се променя за мен?*

Отговорът е подобен на дадения на въпрос 10. Ако изберете да използвате режима в Съюза, следва да се регистрирате за целите на ДДС във Франция, където се намират Вашите запаси от стоки.

13. *Имам предприятие, установено извън ЕС, и запаси от стоки (с произход от ЕС или в свободно обращение в ЕС) във Франция. Продавам стоките си на клиенти във Франция и във всички други държави — членки на ЕС, само посредством електронни интерфейси. Какво се променя за мен?*

При това положение се счита, че извършвате доставки на електронния интерфейс, който после ги доставя на Вашите клиенти във Франция и в другите държави — членки на ЕС. Трябва да се регистрирате за целите на ДДС във Франция, където се намират Вашите наличности от стоки. Вашите доставки на електронния интерфейс са освободени от ДДС с право на приспадане.

Електронният интерфейс става считан за доставчик субект и е отговорен за събирането на ДДС от Вашите клиенти. Вие сте отговорен за предоставяне на електронния интерфейс на пълната информация относно естеството на доставяните стоки и мястото, до което те ще бъдат изпратени/превозени. Електронният интерфейс може да използва режима в Съюза, за да декларира и плаща дължимия ДДС върху доставките, извършени на клиенти във Франция, и дистанционните продажби, извършени на клиенти в други държави — членки на ЕС.

14. *Имам предприятие, установено извън ЕС, и запаси от стоки във Франция (с произход от ЕС или в свободно обращение в ЕС). Продавам стоките на клиенти в целия ЕС посредством собствен уебсайт и посредством електронни интерфейси. Какво се променя за мен?*

ДДС се дължи в държавата членка, до която се изпращат/превозват стоките, независимо от начина, по който се извършват дистанционните продажби (от собствен уебсайт или посредством електронни интерфейси). Трябва да съхранявате ясни доказателства за дистанционните продажби, които извършвате посредством Вашия собствен уебсайт, и за тези, които извършвате посредством електронни интерфейси.

Вие продължавате да сте лице — платец на ДДС върху дистанционните продажби на стоки, извършени посредством Вашия собствен уебсайт. Вж. отговора, даден на въпрос 10, относно начина, по който можете да декларирате и плащате този ДДС.

Електронният интерфейс е лице — платец на дължимия ДДС върху дистанционните продажби на стоки, извършени посредством него. Вж. отговора, даден на въпрос 13.

15. *Имам предприятие, което е установено във Франция, и нямам друг постоянен обект в ЕС. Регистриран съм по режима в Съюза във Франция (моята държава членка по идентификация). Извършвам доставки на стоки от склад в Белгия на клиенти във Франция. Какво се променя за мен?*

Трябва да декларирате тези доставки на стоки, извършвани от Белгия на клиенти във Франция, по режима в Съюза. Това са вътреобщностни дистанционни продажби на стоки (Белгия—Франция), чието място на доставка е във Франция. Въпреки че Франция е държавата членка по идентификация, те трябва да се декларират със справка-декларация в OSS и може да не се включват в националната (френската) справка-декларация за ДДС.

16. *Имам електронен интерфейс, който е установен в Италия. Участвам в следните доставки на стоки, изпращани от склад в Италия. Стоките са с произход от ЕС или са в свободно обращение в ЕС:*

- а. доставки на собствени стоки на клиенти в Италия;*
- б. дистанционни продажби на собствени стоки (на стойност, надвишаваща прага от 10 000 EUR) на клиенти във Франция, Испания и Португалия;*
- в. улесняване на доставки на стоки, извършвани от италиански доставчици на клиенти в Италия, и дистанционни доставки на стоки, извършвани от италиански доставчици на клиенти във Франция, Испания и Австрия;*
- г. улесняване на доставки на стоки, извършвани от китайски търговци на клиенти в Италия, и дистанционни продажби на стоки, извършвани от китайски търговци на клиенти във Франция, Испания и Австрия.*

Какво се променя за мен?

За доставките по буква а) на собствени стоки на клиенти в Италия няма промяна. Продължавате да прилагате правилата за ДДС в Италия, да декларирате ДДС в италианската справка-декларация за ДДС и да плащате ДДС на италианските данъчни органи.

За доставките по буква б) (дистанционни продажби на собствени стоки) е приложим ДДС на държавата членка, до която са изпратени/превозени стоките. Това означава, че трябва да начислявате на Вашия клиент правилната ставка на ДДС на държавата членка, до която ще бъдат изпратени/превозени стоките, когато продавате тези стоки. Имате две възможности за деклариране и плащане на ДДС:

- а) да се регистрирате във всяка от тези държави членки, до които се изпращат/превозват Вашите стоки (Франция, Испания и Португалия) и после да декларирате и плащате дължимия ДДС в националната справка-декларация за ДДС на съответна държава членка; или
- б) да се регистрирате по режима в Съюза. Това е опростена онлайн регистрация в италианския портал за обслужване на едно гише във връзка с ДДС (където е установено Вашето предприятие), който може да се използва за всички Ваши вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и всички доставки на услуги на клиенти в други държави — членки на ЕС (ако има такива). След тази регистрация ще може да декларирате и плащате дължимия ДДС върху дистанционните продажби, извършени във Франция, Испания и Португалия, посредством италианския портал за обслужване на едно гише във връзка с ДДС.

За доставките по буква в), извършени от италиански доставчици, които улеснявате, вие не ставате считан за доставчик субект и тези доставчици продължават да са лица — платци на дължимия ДДС. Вие обаче сте длъжен да водите регистри за тези сделки²⁴.

За доставките по буква г) ставате считан за доставчик субект и трябва да начислявате дължимия ДДС в Италия, Франция, Испания и Австрия по следния начин:

- а) Ако не сте избрали режима в Съюза за Вашите собствени дистанционни продажби на стоки по буква б), трябва да декларирате доставките, извършени на италиански клиенти, във Вашата италианска справка-декларация за ДДС, доставките, извършени във Франция и в Испания — в съответните национални справки-декларации за ДДС, и освен това да се регистрирате в Австрия, за да декларирате и плащате дължимия ДДС там.

²⁴ Член 242а от Директивата за ДДС.

- б) Ако сте избрали режима в Съюза за Вашите собствени дистанционни продажби на стоки по буква б), тогава ДДС върху всички доставки, извършени по буква г), включително доставките на италиански клиенти, ще се декларира и плаща посредством италианския портал за обслужване на едно гише.

17. *Имам електронен интерфейс, установен в Китай, и участвам в следните доставки на стоки:*

- а. доставки, извършвани от китайски доставчици от запаси в Германия и Франция с доставяне до клиенти в Германия, Франция, Белгия, Нидерландия, Унгария, Румъния и България;*
- б. доставки, извършвани от китайски доставчици от запаси на стоки в Китай и Швейцария на клиенти във Франция, Германия, Швеция и Дания.*

Какво се променя за мен?

Вие ставате считан за доставчик субект за доставките, извършвани по букви а) и б).

За доставките, извършвани по буква а), тъй като стоките вече са в свободно обращение в ЕС, трябва да прилагате правилната ставка на ДДС в зависимост от това докъде се изпращат или превозват стоките (т.е. Германия, Франция, Белгия, Нидерландия, Унгария, Румъния и България). За целта може да се регистрирате по режима в Съюза или в Германия, или във Франция, където основните доставчици имат запаси от стоки. Ако изберете да се регистрирате в германския портал за обслужване на едно гише, тази единствена регистрация е валидна за всички доставки на китайските доставчици от техните запаси в Германия и Франция, които улеснявате. ДДС върху всички тези доставки ще се декларира и плаща посредством германския портал за обслужване на едно гише.

Може също да изберете да се регистрирате във всички държави — членки на ЕС, в които улеснявате доставките на китайските доставчици, тоест във Франция, Германия (за вътрешните доставки) и съответно в Белгия, Нидерландия, Унгария, Румъния и България за дистанционните продажби на стоки на клиенти в тези държави. В този случай вече ще имате регистрация за целите на ДДС във всяка от тези седем държави членки, като ще трябва да подавате и седем справка-декларации за ДДС и да извършвате седем плащания на ДДС на всеки от данъчните органи в споменатите държави членки.

За улесняването от Вас доставки на китайските доставчици от техните запаси в Китай и Швейцария във всеки случай ставате считан за доставчик субект, ако стойността на стоките, изпращани под формата на пратки, не надвишава 150 EUR. Може да изберете да се регистрирате по режима при внос IOSS. Последниците във връзка с ДДС са представени в глава 4, раздел 4.2.10, въпрос 5.

18. *Имам предприятие, което е установено в Полша. Доставям стоки от Полша и от Германия на клиенти в Нидерландия и във Франция. Регистриран съм по режима в Съюза в Полша. Регистриран съм за целите на ДДС и в Германия. Мога ли да приспадам в Германия платения ДДС за получените от мен доставки посредством справка-декларацията за OSS?*

Вие извършвате дистанционни продажби на стоки в Нидерландия и във Франция. Трябва да ги декларирате във Вашата справка-декларация за ДДС за OSS в Полша (Вашата държава членка по идентификация) посредством OSS. Не можете да

приспадатے начисления в Германия ДДС посредством справка-декларацията за ДДС за OSS. Този ДДС трябва да се приспада в националната справка-декларация за ДДС в Германия.

19. *Имам предприятие, което е установено в Полша. Доставям стоки от Полша и Германия на клиенти в Нидерландия и във Франция. Регистриран съм по режима в Съюза в Полша. Не съм регистриран за целите на ДДС в друга държава членка. Мога ли да приспадам начисления в Германия ДДС посредством справка-декларацията за ДДС за OSS?*

Вие извършвате дистанционни продажби на стоки в Нидерландия и във Франция. Трябва да ги декларирате във Вашата справка-декларация за ДДС за OSS в Полша (Вашата държава членка по идентификация) посредством OSS. Не можете да приспадатے начисления в Германия ДДС посредством справка-декларацията за ДДС за OSS. Ако имате запаси от стоки в Германия, обикновено от Вас се изисква да се регистрирате за целите на ДДС в Германия и може да приспадатے ДДС за получените от Вас доставки в Германия посредством обикновената справка-декларация за ДДС. Ако няма изискване да се регистрирате за целите на ДДС в Германия, платеният в Германия ДДС може да бъде възстановен въз основа на Директива 2008/9/ЕО.

20. *Имам предприятие, установено на Канарските острови, които са включени в митническата територия на ЕС, но са извън територията на ЕС за целите на ДДС. Продавам козметични продукти на клиенти в ЕС посредством своя онлайн магазин. Моите продажби за вътреобщностни дистанционни продажби ли ще се считат, или за дистанционни продажби на внасяни стоки?*

Канарските острови се считат за трети територии, по отношение на които не се прилага Директивата за ДДС (член 6 от Директивата за ДДС). Следователно Вашите продажби са дистанционни продажби на внасяни стоки. Вж. глава 4, въпрос 12а.

21. *Имам електронен интерфейс и известен брой доставчици, които са установени на Канарските острови, продават стоки чрез моя интерфейс. Тези основни доставчици изпращат/превозват стоките си от запаси, които държат в местоположения в ЕС, на клиенти в целия ЕС. Ставам ли считан за доставчик субект за тези доставки?*

Предприятията, които са установени на Канарските острови или на други трети територии, не се считат за установени в ЕС. Следователно Вие ставате считан за доставчик субект за дистанционните продажби на стоки, които те извършват на територията на ЕС от запаси на територията на ЕС. За повече подробности вж. отговора на въпрос 16, по-конкретно буква г).

3.4 КАКВО ТРЯБВА ДА НАПРАВИТЕ, АКО ИЗПОЛЗВАТЕ РЕЖИМА ИЗВЪН СЪЮЗА ИЛИ РЕЖИМА В СЪЮЗА?

Доставчик, който използва режима извън Съюза или режима в Съюза, или считан за доставчик субект, който използва режима в Съюза, следва да:

- посочи размера на ДДС, платим от клиента в ЕС, най-късно при приключване на процеса на поръчване;

- събере от клиента в ЕС ДДС върху трансграничните доставки на услуги B2C, вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и вътрешните доставки на стоки от считан за доставчик субект;
- подаде тримесечна справка-декларация за OSS в държавата членка по идентификация, в която се декларираят всички отговарящи на условията доставки;
- извърши тримесечно плащане на ДДС, деклариран в справка-декларацията за ДДС за OSS в държавата членка по идентификация;
- съхранява регистри за всички доставки в продължение на 10 години за целите на евентуална ревизия от данъчните органи на държавите членки.

Повече информация за начина на подаване на справка-декларацията за ДДС и за плащането на ДДС може да бъде намерена в [Насоки за OSS за целите на ДДС](#).

3.5 РЕЖИМЪТ ПРИ ВНОС

Режимът при внос е описан в глава 4.

4 ДИСТАНЦИОННИ ПРОДАЖБИ И ВНОС НА СТОКИ С НИСКА СТОЙНОСТ

Според правилата за ДДС, приложими до 1 юли 2021 г., не трябва да се плаща ДДС при внос в ЕС на търговски стоки със стойност до 10/22 EUR²⁵. Това освобождаване се премахва, считано от 1 юли 2021 г. Следователно от 1 юли 2021 г. всички търговски стоки, внасяни в ЕС от трета държава или трета територия, ще подлежат на облагане с ДДС, независимо от тяхната стойност²⁶. Въвежда се ново понятие за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии (вж. раздел 4.1).

Митническото освобождаване за внасяни в ЕС стоки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR²⁷, продължава да съществува. Това означава, че не трябва да се плаща мито за стоки под формата на внасяна в ЕС пратка, чиято собствена стойност не надвишава 150 EUR (с изключение на алкохолни продукти, парфюми и тоалетни води, тютюн и тютюневи изделия). За целите на настоящите обяснителни бележки тези стоки се наричат и „стоки с ниска стойност“.

В таблицата по-долу може да видите стандартното третиране на стоки с ниска стойност, внасяни в ЕС преди 1 юли 2021 г. и считано от тази дата, от гледна точка на ДДС и на митническото оформяне.

Таблица 6: Освобождаване от ДДС преди и след 1 юли 2021 г.

Стойност на стоките, внасяни под формата на пратки**	Преди 1 юли 2021 г.		Считано от 1 юли 2021 г.	
	ДДС	Мито	ДДС	Мито
≤ 10/22 EUR ²⁸	Освободени от ДДС ²⁹	Освободени от мито	Дължим ДДС в ЕС*	Освободени от мито
> 10/22 EUR и ≤ 150 EUR	Дължим ДДС в ЕС*	Освободени от мито	Дължим ДДС в ЕС*	Освободени от мито
> 150 EUR	Дължим ДДС в ЕС*	Дължимо мито в ЕС	Дължим ДДС в ЕС*	Дължимо мито в ЕС

* Държавите — членки на ЕС, в които се осъществява внос/до които се изпращат или превозват стоките

** С изключение на акцизни стоки в ЕС

²⁵ Дял IV, членове 23 и 24 от Директива 2009/132/ЕО.

²⁶ Държавите членки имат възможност да премахнат освобождаването от ДДС при вноса на определени продукти (поръчки по пощата) още преди 1 юли 2021 г. (член 23, параграф 2 от Директива 2009/132/ЕО).

²⁷ Глава V, членове 23 и 24 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета.

²⁸ За праговете за освободен от ДДС внос във всяка държава членка, вж. приложение Б към настоящото изследване.

²⁹ Някои юрисдикции в ЕС вече са решили да премахнат това освобождаване от ДДС по-рано.

Считано от 1 юли 2021 г., ДДС се дължи за всички стоки с ниска стойност, внасяни в ЕС. В същото време се въвеждат следните опростявания при събирането на ДДС:

- специалният режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии — режимът при внос/обслужването на едно гише при внос, или IOSS — вж. раздел 4.2;
- специалният режим за деклариране и плащане на ДДС при внос — вж. раздел 4.3.

На практика от 1 юли 2021 г. ДДС за стоки с ниска стойност може да бъде плащан по следните начини:

- плащане като част от покупната цена за доставчика/електронния интерфейс, използващ режим IOSS, при което вносът на въпросните стоки е освободен от ДДС;
- плащане при внос в ЕС, ако доставчикът/електронният интерфейс не използва режима IOSS:
 - ✓ на лицето, което представя стоките пред митницата (т.е. подава митническа декларация за допускане за свободно обращение), ако това лице реши да използва специалния режим, или
 - ✓ чрез използване на стандартен механизъм за събиране на ДДС.

Независимо дали се прилага режимът при внос или специалният режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, митническите формалности трябва да бъдат изпълнени за стоки с ниска стойност, внасяни в ЕС. Повече информация относно митническите режими може да бъде намерена в митническите указания³⁰.

4.1 ДИСТАНЦИОННИ ПРОДАЖБИ НА ВНАСЯНИ СТОКИ

4.1.1 Съответни разпоредби

Съответните разпоредби могат да бъдат намерени в [Директивата за ДДС](#) и в Регламента за изпълнение за ДДС.

Директива за ДДС

Регламент за изпълнение за ДДС

- член 14, параграф 4, алинея 2; член 33, букви б) и в)
- член 5а

4.1.2 Защо беше въведено понятието?

Технологичният напредък през последните десетилетия доведе до цифровизация във всички области на търговията. Сред тях електронната търговия и дистанционните продажби на стоки отбелязаха стремителен растеж в ЕС и в целия свят. Съществуващите правила за ДДС, по-специално за вноса на търговски стоки от крайни потребители, предшестваха този технологичен напредък и предвиждаха освобождаване от

³⁰ Митническите указания са в процес на изготвяне. Настоящият документ ще бъде актуализиран, за да бъде включена в него електронна препратка към митническите указания, когато бъдат публикувани на уебсайта ни.

ДДС за тези сделки (вж. таблица 6 по-горе). При текущите обстоятелства посоченото освобождаване от ДДС понастоящем води до сериозно нарушение на конкуренцията в ущърб на доставчиците от ЕС. С цел да се възстановят еднаквите условия на конкуренция за търговците от ЕС и да се защитят приходите от данъци на държавите — членки на ЕС, освобождаването от ДДС при внос се премахва и правилата за ДДС за дистанционните продажби на внасяни стоки се изменят в съответствие с принципа на данъчно облагане при местоназначението.

4.1.3 Кои сделки ще бъдат обхванати?

Понятието „дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави“, се отнася до доставки на стоки, изпратени или превозени от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намесва непряко в превоза или изпращането на стоките, от трета държава или трета територия до клиент в държава членка (член 14, параграф 4, втора алинея).

Стоките трябва да бъдат изпратени физически от трета държава или трета територия, за да се счита това за дистанционна продажба на внасяни стоки. Ако стоки с ниска стойност се поставени в митнически склад в държава — членка на ЕС, от който впоследствие ще бъдат извършени доставки на стоки до клиенти в ЕС, тези доставки няма да бъдат обхванати от понятието за дистанционни продажби на внасяни стоки. Това се дължи на факта, че стоките в митнически склад в ЕС вече са на територията на ЕС и следователно не могат да се считат за изпратени от трети държави или трети територии, както се изисква съгласно понятието за дистанционни продажби на внасяни стоки.

Освен това съгласно член 155 от Директивата за ДДС не е разрешено стоки, предназначени за крайно ползване или потребление, да бъдат доставяни от митнически склад (вж. също въпрос 14).

Дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, обхващат доставките за клиенти, както е описано в раздел 3.2.5.

4.1.4 Място на доставка

Съгласно законодателството на ЕС в областта на ДДС правилата за мястото на доставка трябва да бъдат анализирани, за да се прецени дали дадена сделка подлежи на облагане с ДДС в ЕС. При обработването на стоки, закупени в трета държава или трета територия, които са изпратени или превозени до ЕС, обикновено настъпват две данъчни събития:

- данъчно събитие, подлежащо на облагане с ДДС, № 1: дистанционната продажба на стоки, внасяни от трета държава или трета територия, на клиент от ЕС;
- данъчно събитие, подлежащо на облагане с ДДС, № 2: вносет на стоки в ЕС.

В настоящите обяснителни бележки са описани правилата за мястото на доставка за стоки с ниска стойност, ненадвишаваща 150 EUR.

Мястото на доставка на тези стоки зависи от това къде стоките са допуснати за свободно обращение в ЕС (т.е. държавата членка на вноса) и от това къде е крайното местоназначение на стоката. Може да възникнат следните ситуации:

1) Държавата членка на внос е същевременно държава членка на крайното местоназначение на стоките.

- а) Място на доставка при дистанционната продажба на стоки (данъчно събитие, подлежащо на облагане с ДДС, № 1):
- i) ако е използван режимът при внос (IOSS), държавата — членка на ЕС, в която завършва изпращането или превозът на стоките с ниска стойност до клиентите (член 33, буква в) от Директивата за ДДС);
 - ii) ако не е използван режимът при внос (IOSS):
 - (1) ако лицето — платец на ДДС, е клиентът — мястото, където стоките с ниска стойност се намират към момента, когато започва тяхното изпращане или техният превоз до клиента, което означава в третата държава или третата територия (член 32, първа алинея от Директивата за ДДС). При това положение дистанционната продажба на стоки не се облага с данък в ЕС.
 - (2) ако лицето — платец на ДДС, е доставчикът или електронен интерфейс в качеството на считан за доставчик субект — мястото, където стоките се внасят в ЕС (член 32, втора алинея от Директивата за ДДС). При това положение дистанционните продажби се облагат с данък в ЕС.
- б) Място на доставка при внос на стоки с ниска стойност (данъчно събитие, подлежащо на облагане с ДДС, № 2): това е мястото, където стоките с ниска стойност се въвеждат в ЕС (член 60 от Директивата за ДДС):
- i) ако е използван режимът при внос (IOSS), вносите на стоки с ниска стойност е освободен от ДДС (член 143, параграф 1, буква ва) от Директивата за ДДС). Следва да се припомни, че доставчикът или електронният интерфейс (ако е считан за доставчик субект) събира от клиента ДДС върху дистанционната продажба на внасяни стоки (вж. точка 1, буква а), подточка i) по-горе);
 - ii) ако не е използван режимът при внос (IOSS), ДДС е дължим при вноса.

2) Държавата членка на вноса не е държавата на крайно местоназначение на стоките

- а) Място на доставка при дистанционна продажба на стоки (данъчно събитие, подлежащо на облагане с ДДС, № 1):
- i) държавата — членка на ЕС, в която се намират стоките с ниска стойност към момента, когато завършва тяхното изпращане или техният превоз до клиента, което означава в държавата членка на крайното местоназначение (член 33, буква б) от Директивата за ДДС).

Следва да се отбележи, че след въвеждането на пакета за ДДС в областта на електронната търговия митническите правила³¹ бяха изменени и само стоките с ниска стойност, обхванати от режима при внос (IOSS), могат да бъдат допускани за свободно обращение в държава членка, различна от държавата членка на крайното местоназначение на стоките.

Следователно ако стоките с ниска стойност, които не са декларирани по IOSS, пристигнат в държава членка, различна от държавата на крайното местоназначение, за целите на митническото оформяне те ще бъдат поставени

³¹ Член 221, параграф 4 от АИ на МКС ([Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2015/2447 на Комисията](#), изменен с [Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2020/893 на Комисията](#)).

под режим транзит и ще бъдат декларирани за свободно обращение в държавата — членка на ЕС, до която се изпращат или превозват стоките.

Така на практика при този сценарий ще се приложи същото третиране за целите на облагането с ДДС като разгледаното в точка 1, буква б), подточка ii) по-горе;

- б) Място на доставка при внос на стоки с ниска стойност (данъчно събитие, подлежащо на облагане с ДДС, № 2): това е мястото, където стоките с ниска стойност се въвеждат в ЕС или се допускат за свободно обращение (член 60 или член 61 от Директивата за ДДС):
- i) ако е използван режимът при внос (IOSS), вносът на стоки с ниска стойност е освободен от ДДС (член 143, параграф 1, буква ва) от Директивата за ДДС). Следва да се припомни, че доставчикът или електронният интерфейс (ако е считан за доставчик субект) събира от клиента ДДС върху дистанционната продажба на внасяни стоки (вж. точка 1, буква а), подточка i) по-горе),
 - ii) ако не е използван режимът при внос (IOSS), ДДС е дължим при вноса в държавата членка на крайното местоназначение на стоките (вж. обясненията в точка 2, буква а), подточка ii) по-горе).

Ако ДДС не се събира от регистрирания по IOSS доставчик или електронен интерфейс и става дължим при вноса в ЕС в държавата членка на крайното местоназначение, тази държава членка може свободно да реши кое лице е платец на ДДС при внос (клиентът, доставчикът или електронният интерфейс — член 201 от Директивата за ДДС).

Повече подробности могат да бъдат намерени в глава 5, сценарии 3а—3в и 4а—4б.

4.2 РЕЖИМ ПРИ ВНОС

4.2.1 Отноsimи разпоредби

Отноsimите разпоредби могат да бъдат намерени в [Директивата за ДДС](#) и в Регламента за изпълнение за ДДС.

Директива за ДДС

- членове 369л—369ч, член 369цв

Регламент за изпълнение за ДДС

- членове 57а—63в

4.2.2 Защо беше въведен режимът при внос?

От 1 юли 2021 г. се дължи ДДС върху всички търговски стоки, внасяни в ЕС, независимо от тяхната стойност. За тази цел беше създаден специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети държави или трети територии в ЕС, за да се улесни декларирането и плащането на ДДС, дължим върху продажбата на стоки с ниска стойност.

Този режим, по-често наричан „режимът при внос“, позволява на доставчиците³², продаващи стоки, които се изпращат или превозват от трета държава или трета територия до клиенти в ЕС, да събират от клиента ДДС върху дистанционните

³² Доставчици и считани за доставчици субекти (т.е. електронните интерфейси, улесняващи тези доставки на стоки).

продажби на внасяни стоки с ниска стойност и да декларират и плащат този ДДС чрез режима на обслужване на едно гише при внос (IOSS). Ако се използва режимът IOSS, вносът (допускането за свободно обращение) на стоки с ниска стойност в ЕС е освободен от ДДС. ДДС се плаща от клиента като част от покупната цена.

Използването на този специален режим (IOSS) не е задължително.

4.2.3 Кои доставки на стоки са обхванати от режима при внос?

Доставките на стоки са обхванати от режима при внос, когато:

- стоките се изпращат/превозват от трета територия или трета държава към момента на доставката; и
- тези стоки се изпращат под формата на пратка със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR; и
- стоките се превозват или изпращат от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намесва непряко в изпращането или превоза на стоките, от трета държава или трета територия до клиент или до друго отговарящо на условията лице в държава членка; и
- стоките не подлежат на облагане с хармонизирани акцизи в ЕС (обикновено алкохол или тютюневи изделия в съответствие с член 2, параграф 3 от Директивата за ДДС)³³. Следва да се отбележи, че режимът IOSS не може да бъде използван, когато стоките с ниска стойност се купуват и/или изпращат заедно с акцизни стоки, независимо дали стойността на пратката надвишава 150 EUR или не.

Собствената стойност³⁴ се определя, както следва:

- а. за търговски стоки: цената на самите стоки, когато те се продават за износ с местоназначение в митническата територия на Европейския съюз, от която цена са изключени разходите за транспорт и застраховка, освен ако те се съдържат в цената и не са посочени отделно върху фактурата, и от която цена са изключени всякакви други данъци и такси, които може да бъдат установени от митническите органи въз основа на съответните документи;
- б. за стоки с нетърговски характер: цената, която би била платена за самите стоки, ако те бяха продадени за износ с местоназначение в митническата територия на Европейския Съюз.

Всички други свързани разходи, освен за транспорт и застраховка, които не отразяват стойността на самите стоки, също трябва да бъдат изключени от собствената стойност, когато са отделно и ясно посочени във фактурата (например разходи за оборудване, лицензионни разходи, износни мита и др.). Понятието „други данъци и такси“ се отнася до всякакви други данъци или такси, налагани въз основа на стойността на стоките или в допълнение към данък или такса, приложени за тези стоки.

³³ Парфюмите и тоалетната вода обаче са обхванати от режима при внос, макар че са изключени от освобождаването от мито във връзка с пратки с незначителна стойност (член 23 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета за установяване на система на Общността за митнически освобождавания).

³⁴ Член 1, параграф 48 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията.

4.2.4 Кой може да използва режима при внос?

Режимът при внос може да се използва от следните данъчно задължени лица:

- установени в ЕС доставчици, които продават стоките, посочени в раздел 4.2.3 по-горе, на клиент в ЕС. Това обикновено се случва, когато доставчиците продават чрез свой собствен онлайн магазин;
- неустановени в ЕС доставчици, които продават тези стоки на клиент в ЕС. Това обикновено се случва, когато доставчиците продават чрез свой собствен онлайн магазин; Тези доставчици могат да използват режима, както следва:
 - ✓ пряко (т.е. без задължението да определят посредник), ако са установени в трета държава, с която ЕС е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС³⁵. Това се прилага само доколкото те извършват продажби на стоки от тази конкретна трета държава. В момента, в който те извършат доставки и от други трети държави или територии, вече няма да могат да използват режима пряко, а вместо това ще трябва да го използват непряко,
 - ✓ непряко — чрез посредник, установен в ЕС (вж. раздел 4.2.5);
- установени в ЕС електронни интерфейси, които улесняват дистанционните продажби на внасяни стоки с ниска стойност за основните доставчици (т.нар. „считани за доставчици субекти“ — за повече подробности вж. глава 2);
- неустановени в ЕС електронни интерфейси, които улесняват дистанционните продажби на внасяни стоки с ниска стойност за основните доставчици (т.нар. „считани за доставчици субекти“). Тези електронни интерфейси може да използват режима, както следва:
 - ✓ пряко (т.е. без задължението да определят посредник), ако са установени в трета държава, с която ЕС е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС, доколкото те извършват продажби на стоки от тази трета държава,
 - ✓ непряко — чрез посредник, установен в ЕС (вж. раздел 4.2.5).

³⁵ Към датата на публикуване на настоящите обяснителни бележки ЕС има сключено такова споразумение само с Норвегия.

Таблица 7: Регистрация за режима IOSS по вид доставчик и място на установяване

Видове доставчици	Пряка/непряка регистрация	Държава членка по идентификация	Посредник
Доставчици от ЕС (които извършват продажби например чрез собствен уебсайт)	Пряка регистрация	Държава — членка на ЕС, на установяване	Може да определят посредник
Доставчици извън ЕС от държави, с които ЕС е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС (които извършват продажби от тази държава например чрез собствен уебсайт)	Пряка регистрация	Държава — членка на ЕС, по избор	Може да определят посредник
Всички други доставчици извън ЕС (които извършват продажби например чрез собствен уебсайт)	Непряка регистрация	Държава — членка на ЕС, на установяване на посредника	Трябва да определят посредник
Електронни интерфейси от ЕС, които са считани за доставчик субекти	Пряка регистрация	Държава — членка на ЕС, на установяване	Може да определят посредник
Електронни интерфейси извън ЕС от държави, с които ЕС е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС за доставки от тази държава	Пряка регистрация	Държава — членка на ЕС, по избор	Може да определят посредник
Всички други електронни интерфейси извън ЕС, които са считани за доставчик субекти	Непряка регистрация	Държава — членка на ЕС, на установяване на посредника	Трябва да определят посредник

4.2.5 Какво представлява посредникът?

Данъчно задължените лица (доставчици и електронни интерфейси), които не са установени в ЕС или в трета държава, с която ЕС е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС, трябва да определят посредник, за да могат да използват режима при внос. Другите данъчно задължени лица (т.е. тези, които са установени в ЕС) са свободни да определят посредник, но не са задължени да го направят.

Посредникът трябва да бъде данъчно задължено лице, установено в ЕС. Той трябва да изпълнява всички задължения, предвидени в режима при внос за доставчика или електронния интерфейс, който го е определил, включително подаването на справка-декларации за ДДС по режима IOSS и плащането на ДДС върху дистанционните продажби на внасяни стоки с ниска стойност. При все това доставчикът или считаният за доставчик субект, който е определил посредника, продължава да носи отговорност наред с посредника за задълженията във връзка с ДДС, включително за плащането на ДДС. На практика държавите членки ще се опитат да съберат ДДС от посредника и ако не успеят, може да опитат да съберат ДДС от доставчика. Трябва да се отбележи, че посредникът не е непременно лицето, което подава митническата декларация за допускане за свободно обращение.

Преди да може да регистрира данъчно задължено лице по режима IOSS, посредникът първо трябва да се регистрира в държавата членка, в която е установен, за да може да използва режима IOSS за доставчици, които извършват дистанционни продажби на стоки с ниска стойност. Той ще получи идентификационен номер, който му позволява да действа като посредник по режима при внос (член 369р, параграф 2 от Директивата за ДДС). Този номер служи на въпросната държава членка за идентифициране на посредника. Този идентификационен номер на посредника обаче не е номер за целите на ДДС и посредникът не може да го използва, за да декларира ДДС върху облагаеми сделки. Впоследствие посредникът ще регистрира в своята държава членка по идентификация всяко данъчно задължено лице, което той представлява, и ще получи идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС за всяко данъчно задължено лице, което го е определило за свой представител (член 369р, параграф 3 от Директивата за ДДС).

Държавите членки може да определят правила или условия, които да бъдат наложени за данъчно задължените лица, които искат да действат като посредник по режима IOSS (например обезпечения).

4.2.6 Идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС

При регистрация по режима IOSS данъчните органи в държавата членка по идентификация ще издадат идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС на доставчиците или на електронните интерфейси, които са считани за доставчик субекти, на посредниците, които действат от името на съответните доставчици или на електронните интерфейси. Следва да се отбележи, че електронният интерфейс ще има един идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС, независимо от броя на основните доставчици, чиито дистанционни продажби на внасяни стоки с ниска стойност за клиенти в ЕС той улеснява, тъй като електронният интерфейс се счита за доставчика на всички тези продажби. Посредниците обаче ще получат отделен идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС за всяко данъчно задължено лице, което представляват.

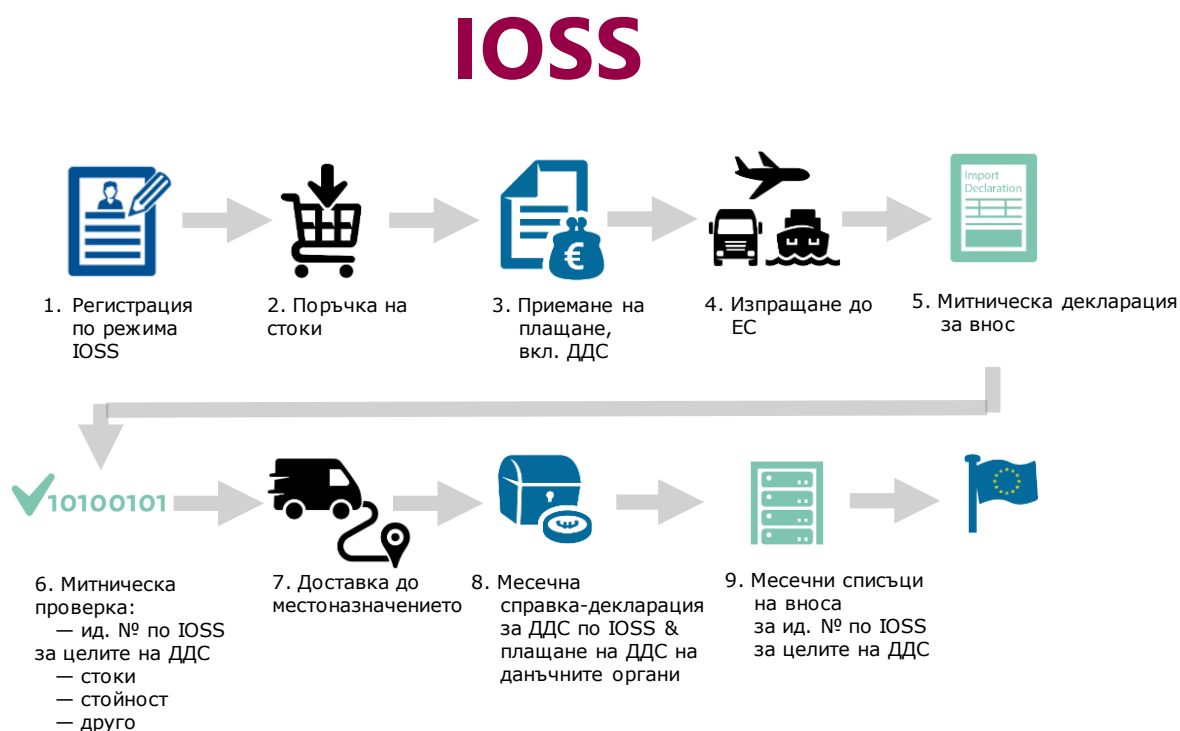
Този идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС може да се използва само за деклариране на дистанционните продажби на внасяни стоки съгласно режима

при внос, а не за други доставки на стоки или услуги, които доставчикът или електронният интерфейс може да извърши. Трябва да се отбележи, че за доставките, които отговарят на условията на режима в Съюза или на режима извън Съюза, са необходими отделни регистрации (вж. глава 3). Доставчикът или електронният интерфейс, който е избрал да използва режима при внос, ще декларира всички тези дистанционни продажби на внасяни стоки на клиенти в целия ЕС, като използва посочения идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС. Идентификационният номер по режима IOSS за целите на ДДС ще бъде предоставен на митническите органи в митническата декларация, за да бъдат допуснати стоките за свободно обращение в ЕС съгласно разпоредбите за освобождаване от ДДС. Важно е доставчикът или електронният интерфейс в качеството на считан за доставчик субект да гарантира, че идентификационният номер по режима IOSS за целите на ДДС се предава по защитен начин на митническите органи чрез веригата за доставки. Съобщаването на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС следва да бъде сведено до необходимия минимум и съответно той следва да се предоставя само на участниците във веригата за доставки, на които ще бъде необходим за допускането за свободно обращение в държавата членка на вноса.

Номерът се състои от 12 буквено-цифрови символа. Повече информация относно начина на регистрация по режима IOSS и структурата на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС може да бъде намерена в портала за обслужване на едно гише във връзка с ДДС (OSS).

4.2.7 Как работи режимът при внос?

Фигура 4: Режимът IOSS

Първата стъпка, която доставчикът или електронният интерфейс трябва да предприеме, за да може да използва режима при внос, е да се регистрира в електронния портал на държавата членка (вж. подробности в раздели 4.2.4—4.2.6)

Когато доставчикът или електронният интерфейс, който използва режима при внос, доставя стоки, изпратени или превозвани от държави извън ЕС на клиенти в ЕС, мястото на доставка на тези стоки е в ЕС, по-конкретно в държавата — членка на ЕС, в която се доставят поръчаните стоки (вж. раздел 4.1.4 по-горе). Следователно доставчикът или електронният интерфейс, който използва режима при внос, ще трябва да начисли ДДС още когато продава тези стоки на клиентите в ЕС.

Кога се прилага ДДС?

Доставката се случва в момента, в който доставчикът или електронният интерфейс приеме плащането. Това е моментът, в който потвърждението за плащането, съобщението за разрешаване на плащането или ангажиментът за плащане от клиента, е получено от доставчика или от името на доставчика, продаващ стоки посредством електронния интерфейс, независимо кога е извършено действителното парично плащане, което настъпи най-рано (член 41а от Регламента за изпълнение за ДДС).

На практика доставчикът или електронният интерфейс ще посочи цената на стоките и размера на дължимия ДДС върху съответната поръчка и клиентът ще трябва да плати цялата сума на доставчика или на електронния интерфейс.

Коя ставка на ДДС ще се прилага?

Правилната ставка на ДДС е тази, която е приложима за съответната стока в държавата — членка на ЕС, в която се извършва доставката. На практика това е държавата членка, в която клиентът посочва, че трябва да бъдат доставени стоките.

Повечето стоки подлежат на облагане със стандартната ставка на ДДС, но някои стоки подлежат на облагане с намалена ставка на ДДС, в зависимост от характера на стоките и държавата — членка на ЕС, в която се извършва доставката. Информацията относно ставките на ДДС в целия Съюз може да бъде намерена на уебсайта на всяка държава членка. Европейската комисия също централизира тази информация в следния електронен адрес:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/tedb/splSearchForm.html

Допускането за свободно обращение на стоки с ниска стойност, отчетени съгласно режима при внос, е освободено от ДДС, при условие че най-късно в митническата декларация бъде предоставен валиден номер по IOSS (вж. раздел 4.2.8). Това се прави с цел да се избегне двойното данъчно облагане на едни и същи стоки.

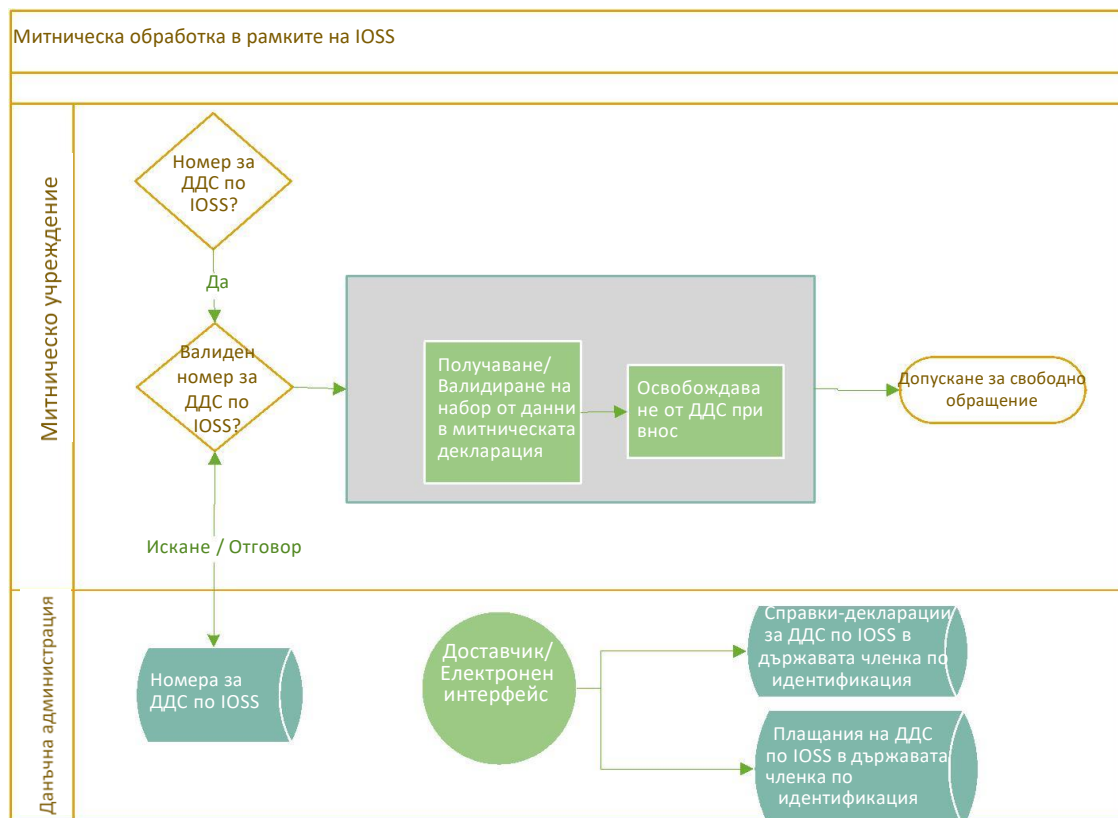
4.2.8 Утвърждаване на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС

Всички идентификационни номера по режима IOSS за целите на ДДС, издадени от данъчните органи в държавите — членки на ЕС, ще бъдат на разположение в електронен формат на всички митнически органи в ЕС. Базата данни на идентификационните номера по режима IOSS за целите на ДДС не е публична. Когато митническите органи получат идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС в набора от данни на митническата декларация, те ще правят автоматична

проверка на неговата валидност в базата данни на идентификационните номера по режима IOSS за целите на ДДС. Ако номерът по IOSS е валиден и собствената стойност на пратката не надвишава 150 EUR, митническите органи няма да изискват плащане на ДДС върху стоки с ниска стойност, внасяни по режима IOSS.

Лицето, което декларира стоките пред митницата (например пощенски оператори, предприятия за куриерски услуги, митнически представители и др.), не проверява и не може да проверява валидността на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС.

Фигура 5: Митническа обработка в рамките на IOSS

Въз основа на митническите декларации, подадени във всяка държава — членка на ЕС, ще бъде изготвян ежемесечен списък, съдържащ общата стойност на вноса на стоки с ниска стойност, декларирани в ЕС за всеки идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС през даден месец. Деклараторите няма да участват в изготвянето на тези месечни списъци по IOSS.

Обобщените месечни списъци ще бъдат на разположение на данъчните органи в ЕС. Данъчните органи ще използват тези списъци, за да анализират стойността на вноса, деклариран като освободен под даден идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС, и стойността на ДДС, деклариран в справка-декларацията по IOSS от

същото данъчно задължено лице. Повече подробности могат да бъдат намерени и в митническите указания, вж. раздел 3.1.6.

В случай че идентификационният номер по режима IOSS за целите на ДДС е невалиден или такъв липсва, ДДС ще трябва да бъде платен при вноса (вж. също отговорите на въпрос 35 и въпрос 36).

4.2.9 Какво трябва да направите, ако използвате режима при внос?

Доставчикът или електронният интерфейс (считан за доставчик субект), който използва режима при внос, следва да гарантира следното по отношение на ДДС:

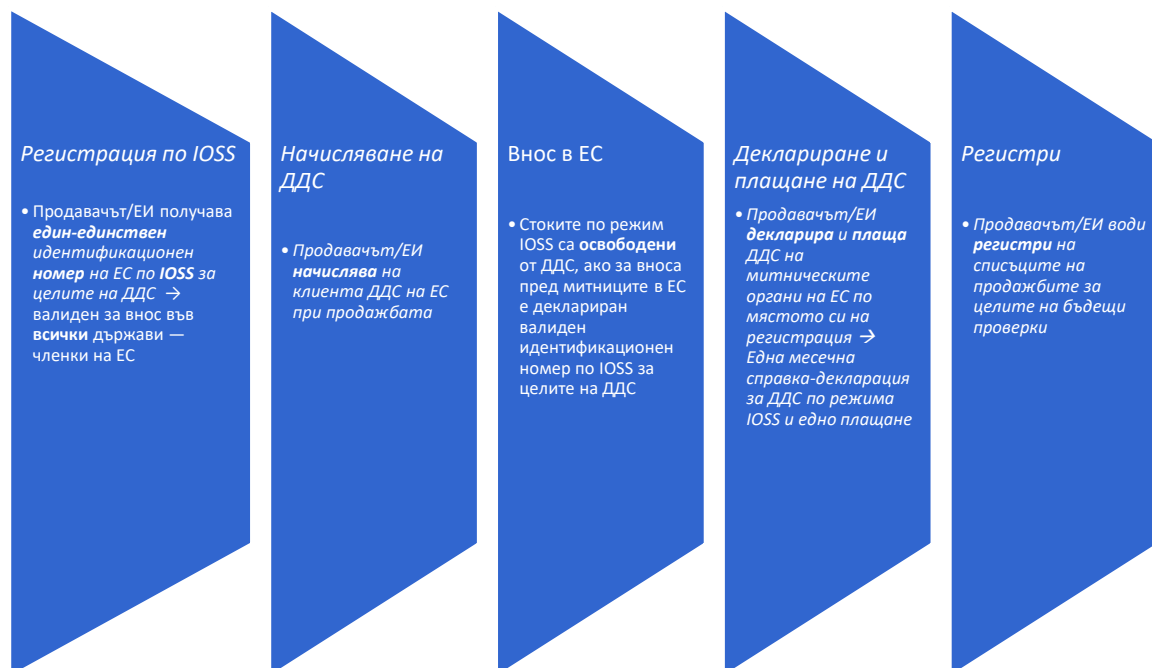
- че ще посочи размера на ДДС, който трябва да бъде платен от клиента в държавата членка, до която ще бъдат изпратени стоките, най-късно при приключване на процеса на поръчване;
- че ще събере от клиента ДДС върху доставките на всички отговарящи на условията стоки, които са изпратени/превозени до ЕС (например неакцизни стоки, изпратени до държава — членка на ЕС, под формата на пратки, чиято стойност не надвишава 150 EUR);
- че ще се увери, че отговарящите на условията стоки са изпратени под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща прага от 150 EUR;
- препоръчва се във фактурата за ДДС (ако е издадена такава) или в търговската фактура, придружаваща стоките за целите на митническото оформяне, да се посочат:
 - а. цената, платена от клиента в евро,
 - б. размерът на ДДС, начислен на клиента, поотделно за всяка ставка на ДДС;
- че ще предостави на превозвача/митническия декларатор на стоките (например пощенски оператори, предприятия за куриерски услуги или митнически представители) информацията, необходима за митническото оформяне в ЕС, включително идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС, за да се избегне облагането с ДДС в момента на вноса (допускането за свободно обращение). Доставчикът, регистриран по IOSS, ще предостави тази информация директно на превозвача/митническия декларатор. Електронният интерфейс, който не е ангажиран с изпращането или превозването на стоките, обикновено ще предоставя тази информация на основния доставчик и ще договори строги правила относно използването на своя идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС, включително съобщаването му на превозвача/митническия декларатор.

Не е необходимо нито превозвачът, нито митническият декларатор на внасяните стоки да проверява размера на събрания ДДС или ставката на ДДС, приложена от доставчика или електронния интерфейс, регистрирани по IOSS. Ако даден идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС е посочен в митническата декларация, представена във връзка с пратката, и този номер е валиден, вносът е освободен от ДДС. ДДС е бил платен като част от покупната цена на доставчика или електронния интерфейс в момента на продажбата (приемането на плащането);

- че ще подава месечна справка-декларация по IOSS в държавата членка по идентификация за всички отговарящи на условията доставки на стоки, продадени на клиенти в целия ЕС. Ако сте регистрирани чрез посредник, се уверете, че посредникът разполага с цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява задължението си да подава месечна справка-декларация за ДДС по режима IOSS в своята държава членка по идентификация. Справка-декларацията за ДДС по режима IOSS ще съдържа общата стойност на продадените стоки, приложимата ставка на ДДС и общия размер на ДДС, който трябва да бъде платен, представени отделно за всяка държава — членка на ЕС, до която са превозени стоките, и групирани по стандартна и намалена ставка. Крайният срок за подаване на справка-декларацията за ДДС по режима IOSS е краят на месеца, следващ отчетния месец;
- че ще извършва ежемесечно плащане в държавата членка по идентификация на дължимия ДДС, деклариран в справка-декларацията за ДДС по режима IOSS. Крайният срок за плащането е краят на месеца, следващ отчетния месец. Ако сте регистрирани чрез посредник, се уверете, че посредникът плаща ДДС всеки месец в своята държава членка по идентификация;
- че ще съхранява регистри за всички отговарящи на условията дистанционни продажби на внасяни стоки под режима IOSS в продължение на 10 години, за да осигури възможност за ревизии от страна на данъчните органи в ЕС. В член 63в от Регламента за изпълнение за ДДС е предвидено какви трябва да бъдат тези регистри и тази информация (вж. глава 2, раздел 2.2.1.1).

Повече информация относно начина на представяне на справка-декларацията за ДДС по режима IOSS, начина на извършване на плащането на ДДС, както и относно задълженията за водене на регистри, може да бъде намерена на портала за обслужване на едно гише във връзка с ДДС.

Фигура 6: Обобщен преглед на режима при внос

4.2.10 Въпроси и отговори относно IOSS

За целите на следващите въпроси описаните сделки са дистанционни продажби на стоки, внасяни под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, наричани също стоки с ниска стойност.

а) Общи въпроси

1. Какви са предимствата при използване на режима IOSS?

Когато използва режима IOSS, доставчикът или електронният интерфейс (считаният за доставчик субект) осигурява прозрачна сделка за клиента, който плаща цена с включен ДДС в момента на онлайн покупката. Клиентът има сигурност относно общата цена по сделката и не се оказва изправен пред неочаквани разходи (ДДС и обичайно допълнителна такса за митническо оформяне), дължими при вноса на стоките в ЕС.

Освен това използването на режима IOSS има за цел бързо вдигане на стоките от митническите органи и експедитивно доставяне до клиента, което често е от решаващо значение за него.

При използването на режима IOSS се опростява и логистиката, тъй като стоките могат да влязат в ЕС и да бъдат допуснати за свободно обращение във всяка държава членка, независимо за коя от държавите членки са предназначени в крайна сметка.

2. Стоки, закупени преди 1 юли 2021 г. и пристигащи в ЕС след 1 юли 2021 г.

Доставчик или електронен интерфейс (в качеството на считан за доставчик субект) не може да използва режима IOSS, за да декларира дистанционни продажби на стоки, извършени преди 1 юли 2021 г. Следователно стоките, закупени от трета територия или трета държава преди 1 юли 2021 г. (т.е. през юни 2021 г. или преди това), които пристигат в ЕС на или след 1 юли 2021 г., ще подлежат на облагане с ДДС при внос.

б) Регистрация

3. *Имам предприятие, установено извън ЕС, и продавам стоки с ниска стойност на клиенти в ЕС изключително чрез свой собствен онлайн магазин. Какво трябва да направя?*

От 1 юли 2021 г. всички търговски стоки, внасяни в ЕС, ще подлежат на облагане с ДДС. Може да използвате опростената процедура за събиране на ДДС върху продажбите, отнасящи се до стоки с ниска стойност, и да се регистрирате по режима IOSS в една от държавите — членки на ЕС (онлайн регистрация с помощта на установен в ЕС посредник³⁶ — вж. раздели 4.2.4 и 4.2.5, обслужване на едно гише във връзка с ДДС).

Ако решите да се регистрирате по IOSS, ще трябва да си направите регистрация само в една държава — членка на ЕС, и ще сте в състояние да продавате във всички 27 държави — членки на ЕС. Ще трябва да определите посредник, който ще Ви регистрира по IOSS в държавата членка, където е установен. За да декларирате всички свои продажби по режим IOSS на стоки с ниска стойност за клиенти във всички държави — членки на ЕС, трябва да използвате идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС, издаден от държавата членка, в която сте се регистрирали по IOSS (държавата членка по идентификация).

В момента на продажбата ще трябва да начислите на клиента ставката на ДДС, приложима за тези стоки в държавата членка на местоназначението им. Когато изпращате стоките на клиента в ЕС, е препоръчително да предадете по защитен начин Вашия идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС на лицето, отговорно за декларирането на стоките за допускане за свободно обращение в ЕС (например пощенски оператор, предприятие за куриерски услуги, митнически представител), така че ДДС да не бъде платен втори път на митницата в ЕС при вноса на стоките. Не следва да предоставяте този идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС на други страни освен на онези, които са ангажирани с декларирането на стоките за допускане за свободно обращение. Митническите органи ще изпълнят своите задължения за осигуряване на съответствие с митническото законодателство и с други нормативни актове, уреждащи движението на стоки през граница, без да оценяват и събират ДДС.

Всеки месец Вашият посредник, който Ви е регистрирал по IOSS, ще трябва да подава справка-декларация за ДДС по режима IOSS до края на месеца, следващ отчетния месец (например за продажбите през септември справка-декларацията за ДДС по режима IOSS трябва да бъде подадена до 31 октомври). В справка-декларацията за ДДС по режима IOSS се съдържат всички продажби по режим IOSS на стоки с ниска стойност в ЕС, представени отделно по държава членка по местоназначение и по ставка на ДДС, и в нея се посочва общият размер на дължимия в ЕС ДДС. По подобен начин до края на месеца, следващ отчетния месец, посредникът трябва да плати на държавата членка по идентификация общия размер на ДДС, деклариран в справка-декларацията за ДДС по режима IOSS (например за продажбите през септември плащането трябва да се извърши до 31 октомври).

Ако не се регистрирате по IOSS, компетентните органи ще събират ДДС при вноса на

³⁶ Освен когато предприятието Ви е установено в трета държава, с която ЕС е сключил споразумение за взаимопомощ при събиране на ДДС.

стоки с ниска стойност. Клиентът в ЕС ще получава стоките едва след плащането на ДДС. Възможно е представителят, подаващ митническата декларация от името на клиента (например пощенски оператор, предприятие за куриерски услуги), също да начисли на клиента допълнителна такса за митническо оформяне³⁷. Тъй като клиентите в ЕС са свикнали на цена, която включва ДДС, плащането на допълнителни такси при вноса може да доведе до отказ на клиента да приеме пакета/колетната пратка.

4. Имам предприятие, установено извън ЕС, и продавам стоки с ниска стойност на клиенти в ЕС изключително чрез свой собствен онлайн магазин. Има ли праг за регистрация по IOSS?

Не, няма праг за регистрация по IOSS. Предприятията, продаващи стоки с ниска стойност на клиенти в ЕС, може да се регистрират по IOSS, независимо от общия оборот, който ще реализират от продажби на клиенти в ЕС. За повече подробности вж. въпрос 3.

5. Имам предприятие, установено извън ЕС, и продавам стоки с ниска стойност на клиенти в ЕС изключително чрез електронен интерфейс, улесняващ доставката (например пазар, платформа и др.), и не продавам стоки чрез собствен онлайн магазин. Какво трябва да направя?

Ако извършвате само продажби на стоки с ниска стойност за клиенти в ЕС чрез електронен интерфейс, не е необходимо да се регистрирате по IOSS. Считан за доставчик субект за тези продажби на стоки B2C ще бъде електронният интерфейс и следователно той ще трябва да изпълнява задълженията във връзка с ДДС по отношение на тези продажби (вж. допълнителна информация относно понятието за считан за доставчик субект в глава 2, по-конкретно в раздел 2.1.3, раздел 4.1.4 и сценарии 3а—3в и 4а—4б в глава 5).

Когато продавате стоки чрез електронен интерфейс, се счита, че доставяте стоките си на електронния интерфейс, след което електронният интерфейс извършва доставка на клиента. Електронният интерфейс (считаният за доставчик субект) е задължен да начислява и събира ДДС от клиента. Електронният интерфейс може да се регистрира по IOSS и да изпълнява задълженията във връзка с ДДС, както е описано във въпрос 3 по-горе.

Ако електронният интерфейс се регистрира по IOSS и също така организира изпращането или превоза на Вашите стоки до клиента, Вие нямате конкретни задължения във връзка с ДДС в ЕС. Ако обаче Вие организирате изпращането или превоза до Вашия клиент, електронният интерфейс ще Ви предостави своя идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС, който да бъде предаден на лицето, отговорно за декларирането на стоките за допускане за свободно обращение в ЕС (например пощенски оператор, предприятие за куриерски услуги, митнически представител). Последният ще съобщи на митническите органи номера по IOSS, за да допуснат стоките за свободно обращение без заплащане на ДДС. Не следва да предоставяте този идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС на други страни, освен на онези, които са ангажирани с декларирането на стоките за

³⁷ Това обикновено е такса с фиксиран размер, която по принцип не е свързана със стойността на стоките или с размера на платения ДДС.

допускане за свободно обращение (най-вероятно електронният интерфейс ще Ви наложи ясни търговски условия, преди да Ви предостави този идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС).

Ако електронният интерфейс не се регистрира по IOSS, ДДС върху тези стоки ще бъде събран при вноса в ЕС. ДДС се дължи в държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките. Данъкът се плаща от лицето, определено като платец на ДДС при внос съгласно националното законодателство в областта на ДДС. Повечето държави членки определят клиента в ЕС, който получава стоките, за лице — платец на ДДС. Въпреки това в разглежданите ситуации държавите членки може да определят електронния интерфейс (считания за доставчик субект) за лице — платец на ДДС.

6. Имам предприятие, установено извън ЕС, и продавам стоки с ниска стойност на клиенти в ЕС само чрез няколко електронни интерфейса. Какво трябва да направя?

Отговорът е подобен на този на въпрос 5.

Ако всеки електронен интерфейс се регистрира по IOSS, следва да съхранявате ясни доказателства за продажбите, извършени чрез всеки от тях. В случай че Вие организирате превоза, следва непременно да предоставите идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС, съответстващ на електронния интерфейс, чрез който е извършена продажбата, на лицето, което отговаря за декларирането на стоките за допускане за свободно обращение в ЕС (например пощенски оператор, предприятие за куриерски услуги, митнически представител). Не следва да предоставяте този идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС на други страни, освен на онези, които са ангажирани с декларирането на стоките за допускане за свободно обращение (най-вероятно всеки електронен интерфейс ще Ви наложи ясни търговски условия, преди да Ви предостави своя идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС).

7. Имам предприятие, установено извън ЕС, и продавам стоки с ниска стойност на клиенти в ЕС чрез свой собствен онлайн магазин и чрез електронен интерфейс, който е регистриран за режима IOSS. Какво трябва да направя?

Следва да съхранявате ясни доказателства за стоките, продавани чрез Вашия онлайн магазин, и за стоките, продавани чрез електронния интерфейс. Ако решите да се регистрирате по IOSS за продажбите, извършвани чрез Вашия онлайн магазин, следва да предоставите своя идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС на лицето, което отговаря за декларирането на стоките за допускане за свободно обращение в ЕС (например пощенски оператор, предприятие за куриерски услуги, митнически представител), за стоките, продавани чрез Вашия собствен уебсайт.

За стоките, продавани чрез електронния интерфейс, следва да предоставите на лицето, което отговаря за декларирането на стоките за допускане за свободно обращение в ЕС, идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС на електронния интерфейс, тъй като Вие организирате превоза. Когато продавате стоки чрез електронен интерфейс, се счита, че доставяте стоките си на електронния интерфейс, след което електронният интерфейс извършва доставка на клиента. Електронният интерфейс е задължен да начислява и събира ДДС от клиента (вж. раздел 2.1.3, въпрос 5 по-горе и сценарии 3а—3в в глава 5) и да декларира и плаща ДДС на данъчните органи.

Ако не се регистрирате по IOSS за продажбите чрез Вашия онлайн магазин, не може да ползвате идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС на електронния интерфейс за продажбите, извършвани чрез Вашия собствен уебсайт. Вместо това ДДС за стоките, продавани чрез Вашия онлайн магазин, ще бъде събран от клиента в момента на вноса в ЕС.

Следва да се отбележи, че данъчните органи ще сравнят общата стойност на сделките, декларирани при внос под всеки идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС, със справка-декларациите за ДДС по режима IOSS, подадени под съответния идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС.

8. Имам предприятие, установено извън ЕС, и продавам стоки с ниска стойност на клиенти в ЕС чрез свой собствен онлайн магазин, за който имам регистрация по IOSS. Продавам и стоки с ниска стойност чрез електронен интерфейс, който не е регистриран по IOSS. Какво трябва да направя?

Както при въпрос 7, следва да съхранявате ясни доказателства за стоките, продавани чрез Вашия собствен онлайн магазин, и за стоките, продавани чрез електронния интерфейс.

За стоките, продавани чрез Вашия онлайн магазин, следва да начислявате ДДС на клиентите си и да предоставяте своя идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС на лицето, което отговаря за декларирането на стоките за допускане за свободно обращение в ЕС. За стоките, продавани чрез електронния интерфейс, не може да начислявате ДДС на своите клиенти, тъй като се счита, че доставяте тези стоки на електронния интерфейс и след това те се доставят от електронния интерфейс на клиента (вж. раздел 2.1.3). Следователно за продажбите, извършвани чрез електронния интерфейс, не може да използвате своя идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС, когато стоките се внасят в ЕС.

Тъй като електронният интерфейс не се е регистрирал по IOSS, дължимият ДДС за тези стоки ще бъде събран при вноса в ЕС. ДДС се дължи в държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките. Данъкът се плаща от лицето, определено като платец на ДДС при внос съгласно националното законодателство в областта на ДДС. Повечето държави членки определят клиента в ЕС, който получава стоките, за лице — платец на ДДС. Въпреки това в разглежданите ситуации държавите членки може да определят електронния интерфейс (считания за доставчик субект) за лице — платец на ДДС.

Следва да се отбележи, че ако погрешно използвате своя идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС за стоки с ниска стойност, продавани чрез електронния интерфейс, държавата членка по идентификация ще очаква във Вашата справка-декларация за ДДС по режима IOSS да бъде декларирана и платена по-висока стойност на ДДС. Това е така, защото държавите членки също ще разполагат с месечен списък със стойността на всички стоки, декларирани под Вашия идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС. Държавата членка по идентификация ще сравни тази сума със сумата, декларирана в справка-декларацията за ДДС по режима IOSS.

9. Имам предприятие, установено в ЕС, и продавам стоки с ниска стойност само на клиенти в своята държава членка на установяване. Стоките се изпращат директно от място извън ЕС до клиенти в моята държава членка на установяване. Какво трябва да направя?

Отговорът е подобен на отговора на въпрос 3. Може да изберете да се регистрирате по IOSS, но не сте задължени да имате посредник за тази цел. В този случай Вашата държава членка на установяване е държавата членка по идентификация. Ще начислявате и ще събирате от клиента ДДС, приложим в държавата членка, до която се изпращат или превозват стоките. Ще трябва да съобщавате идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС на лицето, което отговаря за декларирането на стоките за допускане за свободно обращение в ЕС, така че ДДС да не се плаща отново при внос. Не следва да предоставяте този идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС на други страни, освен на онези, които са свързани с декларирането на стоките за допускане за свободно обращение.

Ако изберете да не се регистрирате по IOSS, лицето, определено като платец на ДДС при внос в съответствие с националното законодателство в областта на ДДС (обикновено клиентът), ще трябва да плати ДДС при внос в ЕС, както и такса за митническо оформяне, начислявана от дружеството, което декларира стоките с ниска стойност пред митницата, когато е приложимо. Тези продажби на стоки не трябва да бъдат включвани в националната справка-декларация за ДДС.

10. Имам предприятие, установено в ЕС, и продавам стоки с ниска стойност на клиенти в целия ЕС чрез своя онлайн магазин. Стоките се изпращат директно от място извън ЕС до клиенти в ЕС. Какво трябва да направя?

Отговорът е подобен на отговорите на въпроси 3 и 9. Ако се регистрирате по IOSS, ще трябва във всеки отделен случай да прилагате ставката на ДДС на държавата членка, до която се изпращат или превозват стоките.

11. Имам предприятие, установено в ЕС, и продавам стоки с ниска стойност на клиенти в ЕС само чрез електронни интерфейси, улесняващи доставките (например пазар, платформа и др.), а не чрез свой онлайн магазин. Стоките се изпращат директно от място извън ЕС до клиенти в ЕС. Какво трябва да направя?

Отговорът е същият като този на въпрос 5. При това положение електронният интерфейс представлява считан за доставчик субект. Следва да гарантирате, че електронният интерфейс бива ясно уведомен преди доставката, че се извършва изпращане или превоз на стоки от място извън ЕС, и следва да съхранявате ясни доказателства за изпращането или превоза на стоките от място извън ЕС във Вашите регистри за ДДС.

От гледна точка на ДДС Вие доставяте тези стоки на електронния интерфейс, а електронният интерфейс ги доставя на Вашия клиент (вж. допълнителна информация относно понятието за считан за доставчик субект в глава 2, по-конкретно в раздел 2.1.3 и раздел 4.1.4, както и в сценарии 3а—3в и 4а—4б в глава 5).

За тези сделки имате задължения за водене на регистри.

12. Имам предприятие, установено в ЕС, и внасям на едро стоки с ниска стойност на името на своето предприятие в своята държава членка на установяване. След митническото им оформяне продавам тези стоки на клиенти в своята държава членка на установяване. Трябва ли да се регистрирам по IOSS за тези сделки?

Не, Вие не може да се регистрирате по IOSS за тези сделки.

Ако внасяте стоки с ниска стойност на свое име, преди да ги продавате на клиенти във Вашата държава, не може да използвате режима IOSS за тези сделки. За вноса на стоки следват общия режим (стандартната или опростената процедура), приложим за въвеждането и вноса на стоки в ЕС — за подробности моля вж. [Ръководството относно митническите формалности при въвеждането и вноса на стоки в Европейския съюз](#). За последващите продажби в държавата членка, в която сте установени, се спазват обичайните правила за вътрешните доставки. Трябва да отчетете тези продажби в националната си справка-декларация за ДДС.

13. Имам предприятие, установено в ЕС, и внасям на едро стоки с ниска стойност от свое име в своята държава членка на установяване. След митническото им оформяне продавам тези стоки на клиенти в своята държава членка на установяване, както и на клиенти в други държави — членки на ЕС. Трябва ли да се регистрирам по IOSS за тези сделки?

Не, не може да използвате режима IOSS за тези сделки, тъй като продажбите се извършват едва след като вече сте внесли стоките в ЕС. При продажбите на клиенти във Вашата държава членка на установяване се спазват обичайните правила за вътрешните доставки. Вие ще отчетите тези продажби в националната си справка-декларация за ДДС. За декларирането, събирането и плащането на ДДС върху продажби, извършени за клиенти в други държави — членки на ЕС (т.е. където е местоназначението на стоките), имате две възможности: i) да се регистрирате директно във всяка държава членка, до която се изпращат стоките, или ii) да използвате режима в Съюза (обслужване на едно гише в Съюза — вж. глава 3, раздел 3.2).

14. Имам предприятие, установено във или извън ЕС, и внасям стоки в ЕС, където те се поставят в митнически склад, преди да бъдат продавани на клиенти в ЕС. Мога ли да използвам режима IOSS за тези сделки?

Не, не може да използвате режима IOSS за тези сделки. Когато стоките вече се намират в ЕС, не може да използвате режима IOSS, тъй като едно от условията за неговото използване е стоките да бъдат изпращани или превозвани от или от името на доставчика от трета държава или трета територия до клиент в ЕС. Освен това стоките, предназначени за крайно ползване или потребление, не може да бъдат поставяни в митнически склад (член 155 от Директивата за ДДС).

Трябва да предприемете действия за освобождаване на стоките от митническия склад и допускането им за свободно обращение в ЕС, при което ще платите ДДС (т.е. по ставката на ДДС, приложима в държавата членка на вноса) и мита (ако е приложимо) (вж. [Ръководството относно митническите формалности при въвеждането и вноса на стоки в Европейския съюз](#)). След това ще начислите ДДС на държавата членка, до която се изпращат/превозват стоките. Ако имате клиенти в няколко държави — членки на ЕС, може да използвате режима в Съюза (обслужване на едно гише в Съюза — вж. глава 3, раздел 3.2).

15. Имам предприятие, установено на Канарските острови, т.е. на митническата територия на ЕС, но извън територията за целите на ДДС. Чрез своя онлайн магазин продавам стоки с ниска стойност, които се изпращат/превозват от Канарските острови за клиенти в ЕС. Ще се считат ли моите продажби за дистанционни продажби на внасяни стоки и мога ли да се регистрирам по режима IOSS за тези доставки? Или моите продажби ще се считат за вътреобщностни дистанционни продажби и следователно мога да се регистрирам за режима OSS?

Канарските острови са част от митническата територия на ЕС, но не и част от територията на ЕС за целите на ДДС (вж. списъка с трети територии в раздел 1.4 — Речник на термините). Дистанционните продажби на внасяни стоки обхващат продажбите, извършвани от трети държави, както и от трети територии (вж. раздел 4.1.3). Следователно Вашите продажби са дистанционни продажби на внасяни стоки, за които можете да се регистрирате по IOSS чрез посредник. Вж. също отговора на въпрос 3.

16. Имам електронен интерфейс и известен брой доставчици, които са установени на Канарските острови, продават стоки чрез моята платформа. Стойността на стоките, продавани и изпращани/превозвани от тези доставчици от Канарските острови, често не надвишава 150 EUR. Следва ли да третирам тези продажби като дистанционни продажби на внасяни стоки с ниска стойност? Или тези продажби следва да се третират като вътреобщностни дистанционни продажби и, ако това е така, аз ли съм считаният за доставчик субект за тези доставки?

Както беше посочено в отговора на въпрос 15, стоките, доставяни от Канарските острови, се определят като дистанционни продажби на внасяни стоки. Следователно Вие ставате считан за доставчик субект, тъй като сте електронният интерфейс, улесняващ тези дистанционни продажби на стоки, изпращани или превозвани до ЕС. Вж. също отговорите на въпрос 5.

в) Прагът от 150 EUR

На доставчиците и на електронните интерфейси се препоръчва да обръщат внимание на собствената стойност на пратките, изпращани или превозвани до ЕС. Примерите, представени във въпроси 18—25, би следвало да бъдат много ограничени в практиката, ако доставчиците, основните доставчици и електронните интерфейси прилагат препоръките, които са предложени в настоящите обяснителни бележки.

17. Как се определя „собствената стойност“?

По-долу са представени няколко примера, за да се изясни как се определя собствената стойност.

Пример 1: фактура, в която е посочен общият размер на цената, платена за стоките, без да е разделен на нетната цена на стоките и таксите за превоз. Размерът на ДДС е посочен отделно.

Цена на стоките, посочена във фактурата: 140 EUR

ДДС (20 %), посочен във фактурата: 28 EUR

Обща сума по фактурата: 168 EUR

В този пример разходите за превоз не са посочени отделно във фактурата и следователно не може да бъдат изключени. Нетната цена на стоките обаче не надвишава 150 EUR и следователно режимът IOSS може да се използва и при внос не се начисляват ДДС или мита.

Пример 2: фактура, в която е посочен общият размер на цената, платена за стоките, разделен на нетната цена на стоките и таксите за превоз. Размерът на ДДС е посочен отделно.

<i>Цена на стоките, посочена във фактурата:</i>	<i>140 EUR</i>
<i>Такси за превоз, посочени във фактурата:</i>	<i>20 EUR</i>
<i>ДДС (20 %), посочен във фактурата:</i>	<i>32 EUR</i>
<i>Обща сума по фактурата:</i>	<i>192 EUR</i>

В този пример разходите за превоз са посочени отделно в поръчката/фактурата. Поради това те се изключват от собствената стойност. Собствената стойност на стоките обаче не надвишава 150 EUR и следователно режимът IOSS може да се използва и при внос не се начисляват ДДС или мита. Трябва да се отбележи, че ДДС се прилага върху общата стойност на продажбата (например върху стойността на стоките в размер на 160 EUR плюс таксите за превоз).

18. Какво се случва, ако митническите органи преценят, че стойността на стоките, за които е използван режимът IOSS, е занижена и правилната собствена стойност надхвърля 150 EUR?

В определени ситуации собствената стойност при внос може да надхвърли прага от 150 EUR.

За ситуации, в които въпреки добросъвестността на доставчика или електронния интерфейс (в качеството на считан за доставчик субект) може да изглежда, че собствената стойност надвишава 150 EUR, се препоръчва митническият орган на държавата членка на вноса да даде възможност на получателя да докаже, че е закупил стоките на цена (без ДДС), ненадвишаваща 150 EUR, преди да събере ДДС при внос и мита при митническото оформяне на стоките. Примери за такива ситуации може да бъдат i) намалена стойност вследствие на промоция/отстъпка (вж. отговора на въпрос 20), ii) колебания на обменния курс (вж. отговора на въпрос 21), iii) групирани пратки (вж. отговорите на въпроси 22—24).

В случай на умишлено занижаване на стойността или подозрение за измама обаче получателят няма да може да докаже, че е закупил стоката на цена, която не надвишава 150 EUR (без ДДС). Освен това не може да се използва режимът IOSS. Когато възникне такава ситуация, клиентът (получателят) може:

- да приеме доставката на стоките. В този случай той ще плати ДДС при внос и евентуално мито на митническите органи дори ако вече е платил ДДС на доставчика или на електронния интерфейс;
- да откаже стоките. В този случай ще се прилагат обичайните митнически практики и формалности за отказ на стоки.

И в двата случая клиентът (получателят) може да се свърже с доставчика или с електронния интерфейс, за да му бъде възстановен неправилно платеният ДДС при доставката (и евентуално сумата, платена за стоките, в случай на отказ).

В случай че митниците открият умишлено занижаване на стойността, доставчикът или електронният интерфейс (в качеството на считан за доставчик субект) не следва да включва тези дистанционни продажби на стоки в справка-декларацията за ДДС по режима IOSS и следва да съхранява в своите регистри съответни доказателства (например доказателство за плащането на ДДС от клиента към митниците на ЕС, съответно доказателство за износ, унищожаване или изоставяне в полза на държавата).

Вж. глава 3, раздел 3.1.2 от митническите указания относно последиците от такава ситуация за митническото оформяне.

19. Какво се случва, ако стойността на стоките е занижена, но коригираната собствена стойност не надвишава 150 EUR?

При това положение вносът на стоки с ниска стойност все пак може да се ползва от освобождаването от ДДС при внос, при условие че в митническата декларация е посочен валидният номер по IOSS на данъчно задълженото лице, заявило освобождаването при внос. Стоките ще бъдат освободени без заплащане на допълнителен ДДС на митницата (правилният размер на ДДС трябва да бъде деклариран в справка-декларацията за ДДС по режима IOSS и да бъде платен от доставчика или от електронния интерфейс, или от посредника).

От гледна точка на митническото оформяне условията за използване на митническата декларация за внос с крайно намален набор от данни продължават да са изпълнени. Повече подробности относно митническите формалности може да бъдат намерени в глава 3, раздел 3.1.2 от митническите указания.

20. Към момента на покупката стоките са се продавали на промоция/с отстъпка, която вече не е валидна, когато стоките биват въвеждани в ЕС. Намалената/промоционалната цена, платена от клиента, не надвишава 150 EUR и е посочена в документа, придружаващ пратката със стоки. Ще приеме ли митницата намалената/промоционалната цена за собствена стойност?

Собствената стойност при внос представлява нетната цена, платена от клиента към момента на доставката (т.е. в момента, когато е прието плащането от клиента), както е посочена в документа, придружаващ стоките (т.е. търговска фактура). В случай на съмнение митническите органи могат да поискат доказателство за плащане от клиента (получателя), преди да допуснат стоките за свободно обращение.

21. Какво се случва, при положение че продадените стоки се плащат във валута, различна от евро, ако собствената стойност в евро не надвишава прага от 150 EUR (или еквивалентната стойност в национална валута в държава членка, която не прилага еврото) към момента на доставката, но поради колебанията на обменния курс надвишава този праг към момента на вноса?

Доставчиците или електронните интерфейси винаги трябва да правят изчислението към момента на доставката, за да определят дали продажбата на стоките може да бъде декларирана под режима при внос. За да се избегне ситуацията, описана в този въпрос, се препоръчва доставчикът или електронният интерфейс да посочат във фактурата, придружаваща пратката, цената в евро, определена към момента на приемане на плащането. Тази стойност ще бъде приета от митническите органи при внос на стоките в ЕС (освен ако има съмнения за недобросъвестно поведение или измама) и по този начин ще се предотврати евентуално двойно налагане на ДДС при внос.

В случаите, когато държавата членка на вноса използва валута, различна от еврото, се препоръчва държавата членка да приеме сумата, посочена в евро във фактурата, както е предвидено по-горе, както за митнически, така и за данъчни цели.

Пример:

дистанционни продажби на стоки с крайно местоназначение в Германия, внесени в Полша, където те са декларирани за допускане за свободно обращение. Фактурата, придружаваща пратката, е изразена в евро. Тъй като стоките са предназначени за Германия, на полските митнически органи се препоръчва да приемат сумата на фактурата в евро както за митнически цели, така и за целите на ДДС. Ако обаче стоките се внасят в Полша и са предназначени за полски клиент, фактурата, придружаваща пратката, може да бъде изразена в полски злоти.

За стоки, декларирани по IOSS, ако сумата на фактурата е изразена в чуждестранна валута и след превалутирането ѝ при внос е от порядъка на 150 EUR, се препоръчва на митническите органи да приемат подходяща стратегия за проверка на собствената стойност от 150 EUR. В такива случаи те следва да преценят дали да не предоставят възможност на клиента (получателя) да докаже, че платената сума не е надвишавала 150 EUR към момента на продажбата и че съответно ДДС е бил правилно платен по режим IOSS. Клиентът може да докаже например платената сума и датата на плащане. Следователно ДДС не следва да се начислява отново и освен това при вноса не следва да се дължи мито (ако е приложимо за въпросните стоки). Повече подробности може да бъдат намерени в глава 3, раздел 3.1.3 от митническите указания)

г) Множество поръчки

22. Какво означава една-единствена пратка?

Стоките, опаковани заедно и изпратени едновременно от един и същ изпращач (например доставчик, основен доставчик или евентуално електронен интерфейс, действащ като считан за доставчик субект) до един и същ получател (например клиент в ЕС) и обхванати от един и същ договор за превоз (например въздушна товарителница), се разглеждат като една-единствена пратка.

Следователно стоките, изпратени от един и същ изпращач до един и същ получател, които са били поръчани и изпратени поотделно, дори ако пристигат в същия ден, но като отделни колетни пратки до пощенския оператор или предприятието за куриерски услуги на местоназначението, следва да се считат за отделни пратки, освен ако е налице основателно съмнение, че пратката е била разделена умишлено, за да се избегне плащането на мита. По същия начин стоките, поръчани отделно от едно и също лице, но изпратени заедно, биха се разглеждали като една-единствена пратка.

В случай че стоките са поръчани чрез електронен интерфейс, към момента на доставката последният обикновено не разполага с информация дали основният доставчик изпраща стоките в една пратка, или в множество пратки.

Съответно от електронния интерфейс се изисква да направи някои основани на разума допускания, например когато множество стоки са поръчани от един и същ клиент едновременно и от един и същ доставчик, електронният интерфейс следва да предположи, че стоките ще представляват една-единствена пратка. Когато в един и същи ден от един и същ клиент са направени няколко отделни поръчки, електронният интерфейс следва също така да предположи, че стоките, принадлежащи към различните поръчки, ще представляват отделни пратки.

Повече подробности може да бъдат намерени в митническите указания (раздел 1.3.2 и раздел 3.1.4)

23. Какво се случва за целите на режима IOSS, ако клиентът направи една поръчка, надвишаваща 150 EUR, чрез един електронен интерфейс, но стоките се доставят от различни доставчици, използващи същия електронен интерфейс?

Съгласно член 14а, параграф 1 от Директивата за ДДС всеки основен доставчик доставя своите стоки на електронния интерфейс, който впоследствие ги доставя на клиента в ЕС. Следователно частта от поръчката от всеки основен доставчик съставлява отделна доставка на стоки, които обикновено ще бъдат изпратени/превозени в отделна пратка.

В този случай доставките на стоки от всеки основен доставчик може да бъдат декларирани по режима IOSS, ако собствената стойност на отделната пратка не надвишава 150 EUR. Когато собствената стойност на доставките на стоки за пратка от основен доставчик надвишава 150 EUR, режимът IOSS не може да бъде използван.

Пример 1: Клиент поръчва чрез електронен интерфейс следните стоки, доставени от различни основни доставчици в три отделни пратки, и общата стойност на поръчката е 375 EUR:

доставка а): стоки от основен доставчик № 1 на стойност 50 EUR

доставка б): 2 стоки (стока № 1: 30 EUR + стока № 2: 140 EUR от основен доставчик № 2 на стойност 170 EUR

доставка в): 1 стока от основен доставчик № 3 на стойност 155 EUR.

Доставка а), направена от основен доставчик № 1, е улеснена от електронния интерфейс съгласно член 14а, параграф 1. Следователно електронният интерфейс е считаният за доставчик субект и доставка а) може да бъде декларирана по режима IOSS.

Доставка б) не може да бъде декларирана по режима IOSS, тъй като се счита за една-единствена доставка, която трябва да бъде изпратена или доставена под формата на една-единствена пратка, и нейната собствена стойност надвишава 150 EUR. Правилото относно считания за доставчик субект, залегнало в член 14а, параграф 1, не се прилага.

Доставка в) не може да бъде декларирана по режима IOSS, тъй като нейната собствена стойност надвишава 150 EUR. Правилото относно считания за доставчик субект, залегнало в член 14а, параграф 1, не се прилага.

При вноса в ЕС се събира ДДС върху доставка б) и доставка в). ДДС ще бъде платен след вноса по стандартния механизъм за събиране на ДДС.

Пример 2: Клиент поръчва чрез електронен интерфейс следните стоки, доставени от различни доставчици под формата на две отделни пратки, и общата стойност на поръчката е 160 EUR:

доставка а): стоки от основен доставчик № 1 на стойност 50 EUR

доставка б): стоки от основен доставчик № 2 на стойност 110 EUR.

Както доставка а), направена от основен доставчик № 1, така и доставка б), направена от основен доставчик № 2, са улеснени чрез електронния интерфейс и се прилагат правилата в член 14а, параграф 1 относно считания за доставчик субект.

Както доставка а), така и доставка б) от пример 2, може да бъдат декларирани по режима IOSS.

24. Какво се случва, ако клиент направи множество поръчки от един и същ доставчик и никоя от тях не надвишава 150 EUR (чрез собствен онлайн магазин)? Впоследствие всички поръчани стоки се опаковат и изпращат/превозват заедно от доставчика под формата на една-единствена пратка, надвишаваща 150 EUR. Какъв е отговорът на същият въпрос, ако стоките с ниска стойност са поръчани от един и същ основен доставчик (чрез електронен интерфейс, регистриран по IOSS) и се опаковат и изпращат/превозват заедно под формата на една-единствена пратка, надвишаваща 150 EUR?

Всяка поръчка се счита за отделна доставка, независимо дали е направена от доставчик, или от основен доставчик, извършващ продажби чрез електронен интерфейс. Тъй като всяка отделна поръчка/доставка не надвишава 150 EUR в момента на приемането на плащането, ДДС следва да бъде начислен от доставчика, регистриран по IOSS, или съответно от електронния интерфейс, регистриран по IOSS.

Когато множество поръчки се опаковат и изпращат/превозват заедно, те ще се считат за една-единствена пратка. Ако доставчиците или съответно електронните интерфейси знаят, че стоките от множество поръчки ще бъдат изпратени или превозени под формата на една-единствена пратка, надвишаваща 150 EUR, те следва да подпадат предпазливо и да не декларират съответната пратка по режима IOSS. Доставчикът или съответно електронният интерфейс следва да възстанови ДДС, събран в момента на продажбата на клиента, като посочи, че ДДС и митото ще трябва да бъдат платени при вноса в ЕС. Доставчикът или електронният интерфейс следва да съхранява доказателства, че съответните поръчки са изпратени под формата на една пратка, надвишаваща 150 EUR.

Ако доставчиците или електронните интерфейси (считани за доставчик субекти) изпратят съответните поръчки под формата на една-единствена пратка на стойност, надвишаваща 150 EUR, и все пак посочат номера по IOSS, те следва да са наясно, че митницата ще начисли мито (когато е дължимо) и ДДС при вноса върху цялата стойност на пратката (включително всяко мито) и няма да вземе предвид номера по IOSS. Доставчикът или електронният интерфейс ще трябва да възстанови на клиента ДДС, платен по режима IOSS, въз основа на доказателството за извършено плащане в митниците на ЕС. Доставчикът или електронният интерфейс ще могат да коригират своята справка-декларация за ДДС по режима IOSS (ако вече е подадена), за да отразят, че ДДС вече не е дължим по режима IOSS. Доставчикът или електронният интерфейс следва също така да съхранява в своите регистри това доказателство за плащане на ДДС, извършено от страна на клиента. Вж. също отговора на въпрос 18.

25. Какво се случва за целите на режима IOSS, ако една-единствена поръчка от един доставчик или основен доставчик, надвишаваща 150 EUR, бъде разделена (изпратена/превозена до клиент) на множество пратки, ненадвишаващи 150 EUR?

Когато се закупуват няколко стоки при една сделка (например поръчка), това се счита за една-единствена доставка за целите на ДДС. Очаква се стоките да бъдат изпратени/превозени под формата на една-единствена пратка.

Тъй като собствената стойност на сделката надвишава 150 EUR в момента на доставката, доставчикът или електронният интерфейс не може да използва режима IOSS. Следователно ДДС не следва да бъде начислен на клиента в момента на приемането на плащането и тези дистанционни продажби на внасяни стоки не следва да бъдат отчетени в справка-декларацията за ДДС по режима IOSS дори ако стоките са изпратени под формата на отделни пратки. Ако продажбата е улеснена чрез електронен интерфейс, в този случай той не е считан за доставчик субект, тъй като собствената стойност на поръчката/сделката от един-единствен основен доставчик надвишава 150 EUR.

Дори собствената стойност на едната (частичната) пратка да не надвишава 150 EUR, ДДС ще трябва да бъде изчислен в момента на вноса, тъй като режимът IOSS не би могъл да се приложи в момента на доставката (собствената стойност на поръчката надвишава 150 EUR) и в митническата декларация не трябва да бъде предоставен номер по IOSS. Следва да се отбележи, че митническите органи може да извършат проверки, за да преценят дали дадена поръчка или пратка е била разделена изкуствено, за да се извлече полза от митническо освобождаване, като в този случай също ще бъде наложено мито.

26. При една и съща поръчка/сделка клиент закупува стока на стойност 25 EUR и акцизна стока (например бутилка вино) на стойност 30 EUR от един и същ доставчик (чрез собствен уебсайт)/основен доставчик (чрез електронен интерфейс). Стоките ще бъдат изпратени под формата на една-единствена пратка или в отделни пратки. Може ли за тази поръчка/сделка да бъде приложен режимът IOSS?

Продажбата на двете стоки при една поръчка/сделка представлява една-единствена доставка. Тъй като акцизните стоки не са обхванати от режима IOSS, цялата поръчка/сделка няма да подлежи на облагане с ДДС в момента на закупуването. Фактът, че стойността на поръчката/сделката не надвишава 150 EUR, не е от значение. ДДС ще бъде платен при вноса, независимо дали стоките са изпратени заедно под формата на една и съща пратка, или на отделни пратки.

27. При две отделни поръчки/сделки клиент закупува стока на стойност 25 EUR и акцизна стока (например бутилка вино) на стойност 30 EUR от един и същ доставчик (чрез собствен уебсайт)/основен доставчик (чрез електронен интерфейс). Доставчикът/основният доставчик решава да изпрати и двете стоки под формата на една-единствена пратка. Може ли при този сценарий да се приложи режимът IOSS?

Първата поръчка/сделка съдържа стока с ниска стойност. Следователно доставчикът или електронният интерфейс, регистриран по IOSS, следва да приложи ДДС върху тази първа дистанционна продажба. Втората поръчка/сделка съдържа акцизна стока, която не може да бъде декларирана по режима IOSS. Следователно доставчикът или електронният интерфейс, регистриран по IOSS, не може да приложи ДДС върху тази втора дистанционна продажба.

Доставчикът/основният доставчик решава да изпрати/превози и двете закупени поотделно стоки под формата на една и съща пратка. За митнически цели това ще се счита за една-единствена пратка, която подлежи на данъчно облагане в момента на вноса (мита и акцизи, когато е приложимо, плюс ДДС).

Когато знаят, че както стоките, които отговарят на условията по режима IOSS, така и тези, които не отговарят на тях, ще бъдат изпратени/превозени под формата на една-единствена пратка, доставчиците или електронните интерфейси следва да подхождат предпазливо и да не декларират съответната пратка по режима IOSS. Доставчикът или електронният интерфейс ще трябва да възстанови на клиента ДДС, платен по режима, въз основа на доказателството за извършено плащане на митниците на ЕС. Доставчикът или електронният интерфейс ще може да коригира своята справка-декларация за ДДС по режима IOSS (ако вече е подадена), за да отрази, че ДДС вече не е дължим по режима IOSS. Доставчикът или електронният интерфейс следва също така да съхранява в своите регистри това доказателство за плащане на ДДС, извършено от страна на клиента. Вж. също отговора на въпрос 18 и на въпрос 24.

д) Ставка на ДДС

28. Ако е използван режимът IOSS, кой следва да провери дали в момента на доставката е приложена правилната ставка на ДДС?

Доставчикът или електронният интерфейс, регистриран по IOSS, е отговорен за начисляване на правилната ставка на ДДС, приложима за доставката в съответната държава членка по потребление (например държавата членка, до която са изпратени стоките). За електронния интерфейс това ще става въз основа на информацията, получена от основния доставчик. Органите в държавата членка по потребление ще проверят дали в справка-декларацията за ДДС по режима IOSS са декларирани правилните ставки.

е) Внос на стоки или вътреобщностна доставка

29. Как се установяват и третира ситуации, при които основният доставчик декларира, че стоките ще бъдат доставени от ЕС, но в момента на приключване на поръчката се оказва, че част от стоките трябва да бъде внесена от трета държава (която не може да бъде проследена от електронните интерфейси, тъй като тези договорености се правят от основния доставчик)?

Електронният интерфейс следва да получи от основния доставчик или доставчици необходимата информация, за да установи дали е считан за доставчик субект, а именно:

- местоположението на стоките към момента на доставката;
- вида доставчик (установен във/извън ЕС).

По отношение на местоположението на стоките, в допълнение към декларацията от основния доставчик или доставчици, електронният интерфейс може да извърши някои допълнителни проверки, като например времето за доставка/изпращане (например основният доставчик декларира, че стоките се намират в ЕС, но времето за доставка системно надвишава нормалното средно време за вътрешни или вътреобщностни доставки).

Например електронен интерфейс, който улеснява изпращането/превоза на стоките, знае откъде ще бъдат изпратени стоките и следователно е в състояние да установи/потвърди местоположението на стоките в момента на доставката. От друга страна, за електронен интерфейс, който получава само номер за проследяване от превозвача (тази информация обикновено се получава след информацията за времето за доставка), може да бъде твърде късно да промени третирането за целите на ДДС. При втория случай от

платформата може да се очаква само да прави периодични съпоставки на случаен принцип и ако се установи системно представяне на невярна информация от страна на продавачите, да се предприемат подходящи действия (уведомяване/блокиране на продавача).

30. Имам електронен интерфейс, регистриран по OSS и IOSS в Съюза, който улеснява за предприятия, установени в ЕС и извън ЕС следните доставки на стоки:

i) за предприятие, установено в ЕС — вътреобщностна дистанционна продажба. Установеното в ЕС предприятие декларира, че стоките са изпратени от Белгия на клиент в Германия. След доставката доставчикът от ЕС уведомява електронния интерфейс, че въпросните стоки всъщност са изпратени от Швейцария до Германия.

Въз основа на информацията, която е на разположение на електронния интерфейс към момента на доставката, той не става считан за доставчик субект за тази вътреобщностна дистанционна продажба на стоки и няма да носи отговорност за плащането на ДДС върху дистанционните продажби на внасяни стоки (член 5в от Регламента за изпълнение за ДДС). Когато стоките пристигнат от Швейцария на границата на ЕС, ДДС ще бъде платен при вноса, тъй като електронният интерфейс не е знаел, че сделката отговаря на критериите за дистанционна продажба на внасяни стоки.

ii) за предприятие, установено извън ЕС — дистанционна продажба на внасяни стоки. Установеното извън ЕС предприятие декларира, че стоките са изпратени от Китай на клиент във Франция. След доставката установеният извън ЕС доставчик уведомява електронния интерфейс, че въпросните стоки всъщност са били вътреобщностна дистанционна продажба на стоки, изпратени от Испания до Франция.

Тъй като електронният интерфейс улеснява доставката за установено извън ЕС предприятие, той ще стане считан за доставчик субект във всеки от следните сценарии: дистанционна продажба на внасяни стоки или вътреобщностна дистанционна продажба на стоки. Начисляването на френския ДДС все пак е правилно, тъй като мястото на доставка и на двете сделки е Франция.

Въз основа на информацията, която е на разположение на електронния интерфейс в момента на доставката, сделката се е считала за дистанционна продажба на внасяни стоки, която трябва да бъде декларирана в справка-декларацията за ДДС по режима IOSS. Препоръчително е електронният интерфейс да предоставя своя идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС на установеното извън ЕС предприятие (основния доставчик) само когато разполага с потвърждение за изпращането/превоза, че стоките идват от трета държава. В настоящия пример, тъй като стоките ще дойдат от Испания (ЕС), номерът по IOSS не следва да се предоставя на установеното извън ЕС предприятие.

Електронният интерфейс следва да нанесе подходящите корекции в своите регистри и да отчете тази сделка в справка-декларацията за ДДС по режима OSS в Съюза (пряко или като корекция). Ако справка-декларацията за ДДС по режима IOSS вече е подадена, тя също ще трябва да бъде коригирана.

iii) за предприятие, установено извън ЕС — вътреобщностна дистанционна продажба на стоки. Установеното извън ЕС предприятие декларира, че стоките са изпратени от Дания на клиент в Швеция. След доставката установеното извън ЕС предприятие уведомява електронния интерфейс, че въпросните стоки всъщност са били дистанционна продажба на внасяни стоки, изпратени от Канарските острови до Швеция.

Тъй като електронният интерфейс улеснява доставката за установено извън ЕС предприятие, той ще стане считан за доставчик субект във всеки от следните сценарии: вътреобщностна дистанционна продажба на стоки или дистанционна продажба на внасяни стоки.

Ако установеното извън ЕС предприятие уведоми електронния интерфейс за промяната в местоположението на изпращането едва след като стоките са допуснати за свободно обращение в ЕС, това означава, че идентификационният номер по режима IOSS за целите на ДДС не е бил използван при вноса. Следователно ДДС е събран при вноса на стоките в ЕС.

Електронният интерфейс следва да нанесе подходящите корекции в своите регистри и в справка-декларацията за ДДС по режима OSS в Съюза, ако тя вече е била подадена. Електронният интерфейс не носи отговорност за плащането на ДДС върху дистанционните продажби на внасяни стоки (член 5в от Регламента за изпълнение за ДДС) и ще трябва да възстанови шведския ДДС на клиента.

Ако установеното извън ЕС предприятие уведоми електронния интерфейс за промяната в местоположението на изпращането преди допускането за свободно обращение в ЕС, идентификационният номер по режима IOSS за целите на ДДС все пак евентуално би могъл да бъде използван за формалностите по митническото оформление.

Електронният интерфейс следва да нанесе подходящите корекции в своите регистри и да декларира тази сделка в справка-декларацията за ДДС по режима IOSS, а не в справка-декларацията за ДДС по режима OSS в Съюза. Начисляването на шведския ДДС все пак е правилно, тъй като мястото на доставка и на двете сделки е Швеция.

ж) Идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС

31. Как може да се избегне неправилното използване на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС?

Когато се използва електронен интерфейс, той трябва да договори строги правила относно използването на неговия идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС от страна на неговите основни доставчици и да предвиди санкции (например да ги изключи от платформата) спрямо основните доставчици, които не спазват тези правила. Електронният интерфейс може също така да договори пакети за превоз/логистика на стоките, продадени от неговите основни доставчици, като по този начин му се дава възможност да поддържа връзка с превозвача или превозвачите и директно да им представи идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС при същите строги договорни условия.

В средносрочен план ЕС работи по въвеждането на пряк обмен на информация между електронните интерфейси/доставчиците и митническите органи. Следователно няма да

е необходимо електронните интерфейси да разчитат на добросъвестността на основните доставчици.

32. Може ли електронният интерфейс да участва в потока от данни до митницата, т.е. да изпраща електронни данни относно пратки директно на митницата?

Ако електронният интерфейс подава митническата декларация сам, идентификационният номер по режима IOSS за целите на ДДС може да бъде представен директно на митническите органи в държавата — членка на ЕС, на внос. Не е възможно електронният интерфейс да представи идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС на митническите органи в държавата — членка на ЕС, на вноса, без да подаде митническата декларация. Въпреки това в средносрочен план Европейската комисия работи по въвеждането на пряк обмен на информация между електронните интерфейси/доставчиците и митническите органи.

33. Как идентификационният номер по режима IOSS за целите на ДДС ще бъде утвърден на практика? Как ще бъде осъществяван контролът и кой е отговорен?

Валидността на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС, включен в митническата декларация, се проверява електронно от митническите органи в регистъра/базата данни на идентификационните номера по режима IOSS за целите на ДДС. Базата данни ще съдържа всички идентификационни номера по режима IOSS за целите на ДДС, определени от всички държави членки, включително началната и крайната дата на тяхната валидност. Базата данни няма да бъде публично достъпна.

Когато се извършват продажби от основни доставчици чрез електронен интерфейс, за който се счита че е доставчикът, за всички извършени чрез този електронен интерфейс продажби трябва да бъде използван един и същ идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС на електронния интерфейс, независимо кой е основният доставчик. Въпреки това, когато основен доставчик извършва дистанционни продажби на внасяни стоки чрез няколко електронни интерфейса, той трябва да съхранява ясни доказателства за тези продажби и да посочва в митническата декларация правилния идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС за всеки електронен интерфейс, чрез който е извършена продажбата.

Контролът върху правилното използване на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС от страна на основните доставчици, които отговарят за превоза, на първо място е отговорност на електронния интерфейс, на който е присвоен този номер. В договора, споразумението или общите условия, които трябва да бъдат спазвани от основния доставчик, следва да бъдат ясно описани задълженията на основните доставчици, свързани с използването на номера по IOSS.

Държава членка ще може да извършва контрол върху използването на номера по IOSS, като съпоставя сумите, декларираните в месечната справка-декларация за ДДС по режима IOSS, с месечния списък, изготвян въз основа на митническите декларации, представени на митницата. Този списък ще съдържа общата стойност на вноса, отчетен за всеки идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС

34. Трябва ли деклараторите да проверяват само наличието на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС в декларацията за внос, или следва да проверяват и неговата валидност?

Деклараторите могат да проверяват само наличието на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС. Те не могат да проверяват валидността, тъй като нямат достъп до базата данни на идентификационните номера по режима IOSS за целите на ДДС. Само държавите членки, чрез своите национални системи за внос, имат достъп до тази база данни, което позволява номерата, посочени в декларацията за внос, да бъдат проверявани по електронен път.

35. От чие име деклараторът иска освобождаване от ДДС при внос, когато е използван режимът IOSS? Какво се случва, ако идентификационният номер по режима IOSS за целите на ДДС, посочен в декларацията за внос, не е валиден или изобщо не е представен в декларацията за внос?

Като цяло деклараторът иска освобождаването от ДДС по режима IOSS. Ако деклараторът е непряк представител, той ще поиска освобождаването от ДДС по IOSS от името на вносителя/получателя, който е придобил стоките от доставчик или електронен интерфейс, разполагащ с идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС. Клиентът може да реши обаче да внесе стоките пряко, без да използва митнически представител. Повече подробности относно декларатора може да бъдат намерени в раздел 2.2.2 от митническите указания. Доставчикът или електронният интерфейс ще трябва да съобщи този номер на декларатора или на неговия митнически представител.

Когато идентификационният номер по режима IOSS за целите на ДДС, посочен в митническата декларация, не е валиден или изобщо не е представен, режимът при внос не може да бъде използван и освобождаването от ДДС при внос няма да бъде предоставено. Впоследствие митническите органи ще наложат ДДС при вноса.

Отговорността за представянето на валиден идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС е на доставчика или на електронния интерфейс. Не може да бъде приета митническа декларация с невалиден идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС и ще бъде необходимо да се внесат изменения в нея, за да се използва специалният режим (вж. раздел 4.3) или стандартният механизъм за събиране на ДДС. Независимо от това, когато е възникнала грешка при първоначалното представяне на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС, деклараторът все пак може да внесе изменение в митническата декларация, когато разполага с правилния идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС.

36. Аз съм доставчик, регистриран по IOSS, който на 20 юли 2021 г. извършва дистанционна продажба на стоки от Китай на клиент в Белгия (№ 1 по режима IOSS за целите на ДДС). На 1 август 2021 г. сменям своята държава по идентификация и получавам нов идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС (№ 2 по режима IOSS за целите на ДДС). Какво се случва със стоките, продадени на 20 юли 2021 г., които са изпратени/превозени на 21 юли 2021 г. и са внесени в Белгия на 15 август 2021 г.?

Следва да се използва винаги идентификационният номер по режима IOSS за целите на ДДС, валиден към момента на сделката (№ 1 по режима IOSS за целите на ДДС). Моля, имайте предвид, че първоначално определеният идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС остава валиден до два месеца, след като сте сменили Вашата държава членка по идентификация. Този период от най-много 2 месеца дава възможност стоките, които са законосъобразно продадени по IOSS (№ 1 по режима IOSS за целите на ДДС), да бъдат допуснати за свободно обращение в ЕС.

Номерът по IOSS, който трябва да бъде вписан в митническата декларация, подадена на 15 август 2021 г., следва да бъде № 1 по режима IOSS за целите на ДДС, тъй като той е бил правилният номер към датата на сделката (20 юли 2021 г.). № 1 по режима IOSS за целите на ДДС продължава да е валиден до 2 месеца след deregистрацията от предишната държава членка по идентификация. Съответно стоките ще бъдат освободени от ДДС при вноса.

з) Посредник

37. Съществуват ли общи критерии на ЕС за посредниците при режима IOSS?

В законодателството на ЕС не са установени общи критерии или правила за лицата, действащи като посредници. Въпреки това понятието е подобно на това за „данъчен представител“, което някои държави членки са приложили в своето национално законодателство. Държавите членки биха могли да решат да приложат и двете понятия по един и същи начин.

38. Ако данъчно задължено лице, което използва режима при внос, смени своя посредник, винаги ли ще му бъде предоставян нов идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС, независимо от факта, че и двамата посредници може да са установени в една и съща държава членка?

Да, смяната на посредника автоматично предполага предоставянето на нов идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС на съответното данъчно задължено лице. Следва да се отбележи, че предходните идентификационни номера по режима IOSS за целите на ДДС трябва да бъдат съобщени на държавата членка по идентификация, когато данъчно задълженото лице поиска регистрация чрез нов посредник.

Нов идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС се предоставя и в случай че посредникът продължи да бъде същият, но смени своята държава членка по идентификация.

4.3 СПЕЦИАЛЕН РЕЖИМ ЗА ДЕКЛАРИРАНЕ И ПЛАЩАНЕ НА ДДС ПРИ ВНОС

4.3.1 Относитими разпоредби

Относитимите разпоредби може да бъдат намерени в Директивата за ДДС и в Регламента за изпълнение за ДДС.

Директива за ДДС

- членове 369ш — 369щб

Регламент за изпълнение за ДДС

- член 63г

4.3.2 Защо беше въведен специалният режим?

Считано от 1 юли 2021 г. всички търговски стоки, внасяни в ЕС, ще подлежат на облагане с ДДС. Специалният режим беше въведен като алтернативно опростяване за събирането на ДДС при внос в случаите, когато не са използвани нито режимът при внос (IOSS), нито стандартният механизъм за събиране на ДДС. Подобно на режима при внос, използването на специалния режим не е задължително.

4.3.3 Които сделки са обхванати от специалния режим?

Специалният режим обхваща вноса на следните стоки с ниска стойност, за които не са използвани нито режимът при внос, описан в раздел 4.2, нито стандартният механизъм за събиране на ДДС:

- стоките се доставят на клиенти в ЕС. Видовете клиенти са определени в член 14, параграф 4 от Директивата за ДДС (вж. повече подробности в раздел 3.2.5), и
- стоките се изпращат на клиенти в ЕС под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR; и
- стоките не подлежат на облагане с хармонизирани акцизи в ЕС (обикновено алкохол или тютюневи изделия в съответствие с член 2, параграф 3 от Директивата за ДДС)³⁸; и
- стоките се допускат за свободно обращение в държавата членка, в която завършва изпращането или превозът.

4.3.4 Кой може да използва специалния режим?

Тази мярка за опростяване е предназначена по-специално за пощенските оператори, предприятията за куриерски услуги или други митнически представители в ЕС, които обикновено декларират за внос стоки с ниска стойност или като преки, или като непреки митнически представители.

В Директивата за ДДС не са предвидени условия за разрешаване на икономическите оператори да използват специалния режим. Държавите членки може обаче да приложат условията за разрешаване на отсрочването на плащането на митото съгласно митническото право и за специалния режим.

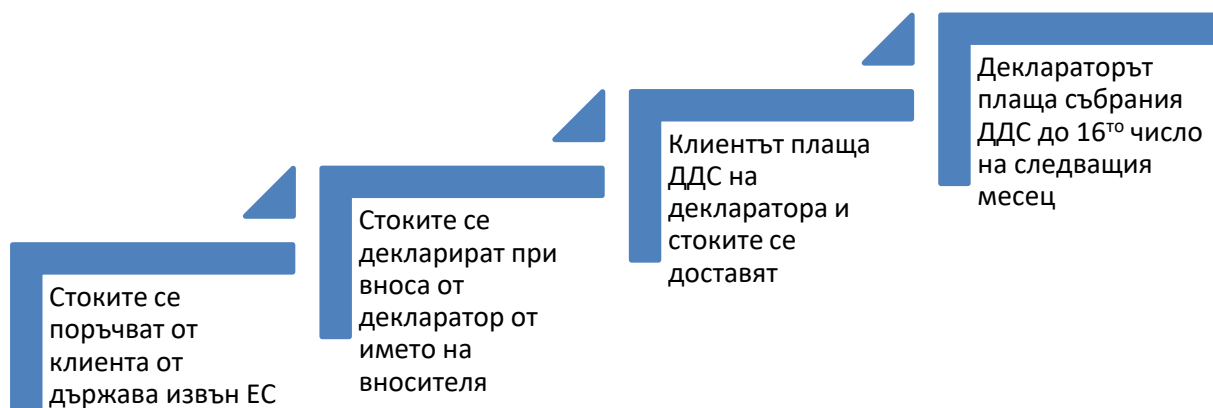
4.3.5 Как функционира той?

Когато стоките са поръчани от държава извън ЕС, като цяло ДДС се дължи от клиента, който поръчва и внася стоките в ЕС. При специалния режим клиентът плаща ДДС на декларатора/лицето, което представя стоките пред митницата. В повечето случаи този декларатор/това лице е пощенски оператор, предприятие за куриерски услуги или митнически представител. Този специален режим може да се използва само ако допускането за свободно обращение се прави в държавата членка, в която стоките с ниска стойност ще бъдат доставени на клиента/вносителя.

Последователността на събитията е посочена на фигура 7 по-долу:

³⁸ Парфюмите и тоалетната вода обаче са обхванати от специалния режим, макар че не са включени в освобождаването от мито във връзка с пратки с незначителна стойност (член 24 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета за установяване на система на Общността за митнически освобождавания).

Фигура 7: Обобщен преглед на специалния режим

При специалния режим са осигурени следните улеснения:

- Държавите — членки на ЕС, може да предвидят използването на стандартната ставка на ДДС за всички стоки, декларирани по специалния режим. Това улеснява процеса на деклариране за деклараторите, които може да срещнат трудности, когато трябва да определят правилната ставка на ДДС върху всички различни стоки, които се съдържат в пратките с ниска стойност. Въпреки това клиентът може да откаже автоматичното прилагане на стандартната ставка и може да избере намалената ставка. При това положение деклараторът (лицето, което представя стоките пред митницата) вече не може да приложи специалния режим за този внос на стоки. Той ще събере ДДС от клиента чрез стандартния механизъм за събиране на ДДС и ще трябва да внесе корекции в първоначалната митническа декларация по отношение на вида режим за плащане (като замени специалния режим със стандартния механизъм за събиране на ДДС).

- Лицето, което представя стоките пред митницата, ще трябва да преведе на данъчните/митническите органи само ДДС, който действително е събрал от клиента през даден календарен месец. Чрез тази мярка се избягва деклараторът/митническият представител да бъде платец на съответния ДДС върху стоките, които не са доставени или не са приети от вносителя или клиента. Следва да се отбележи, че тъй като ДДС при внос не се счита за част от митническото задължение, лицето, което представя стоките пред митницата, става платец на този ДДС само съгласно Директивата за ДДС, а не съгласно митническото законодателство. Деклараторът/митническият представител следва да съхранява доказателство за неизвършената доставка/неприемането (например доказателство за напускането) от страна на вносителя/клиента, за да обоснове освобождаването от дължимия ДДС върху тези пратки. За да се спазят митническите правила, стоките трябва да бъдат изнесени с оглед на тяхното връщане до адреса на първоначалния доставчик или до друг адрес, посочен от този доставчик, а митническата декларация за допускане за свободно обращение трябва да бъде анулирана.
- Деклараторът/лицето, което представя стоките пред митницата, ще извършва еднократно месечно плащане на компетентните органи за целия ДДС, събран от клиенти (член 369щб, параграф 2 от Директивата за ДДС). Тъй като за специалния режим референтният период е календарният месец, месечното плащане се отсрочва до 16^{то} число на месеца, следващ месеца на събирането на ДДС.
- Месечната декларация, посочена в член 369щб, параграф 1 от Директивата за ДДС, служи като основа за еднократното месечно плащане и не представлява митническа декларация. Тази декларация се подава по електронен път и в нея се указва размерът на ДДС, който лицето, използващо специалния режим, действително е събрало от отделните клиенти през съответния календарен месец. Държавите членки може да приемат всеки документ, който съдържа необходимата информация за свързване на общото плащане с ДДС, събран върху извършения през предходния календарен месец внос.
- Пример: на 31 август 2021 г. се внасят стоки в Белгия посредством белгийския пощенски оператор. На 2 септември 2021 г. клиентът плаща на белгийския пощенски оператор размера на ДДС, съответстващ на стандартната ставка на ДДС. Белгийският пощенски оператор трябва да плати този ДДС до 16 октомври 2021 г. заедно с всички други суми за ДДС, събрани по специалния режим през септември 2021 г. Следва да се отбележи, че на практика месецът на вноса често съвпада с месеца на събирането на ДДС, тъй като деклараторът обикновено гарантира, че е получил размера на ДДС, който трябва да бъде платен преди доставянето на стоките.
- Специалният режим не променя съществуващите принципи на митническо оформяне. Прилагането на специалния режим не задължава държавите членки да изискват от лицето, което представя стоките пред митницата, да предостави доказателства, че е упълномощено от клиента.

4.3.6 Какво трябва да правят икономическите оператори, които използват специалния режим?

Икономическите оператори, които използват специалния режим, трябва да гарантират, че събираният от тях ДДС е правилен, въз основа на търговската фактура/документите, придружаващи внасяните стоки. На практика те трябва да гарантират, че декларираната собствена стойност е правилна, да приложат правилната ставка на ДДС и като цяло да

се уверят, че стоките няма да бъдат доставени, докато не получат плащане на ДДС от клиента в ЕС.

Икономическите оператори трябва също така да водят регистри на сделките, обхванати от специалния режим. Тези регистри следва, наред с другото, да им позволят да обосноват неизвършеното плащане на ДДС върху колетни пратки, отказани от клиента. Отговорност на държавите членки е да определят за какъв срок трябва да се съхраняват регистри. С това изискване за водене на регистри не се въвеждат нови задължения за декларатора в допълнение към неговите съществуващи задължения за водене на регистри съгласно митническото законодателство.

4.3.7 Практически пример

Португалски гражданин купува онлайн 2 книги от уеб магазина на бразилски издател на обща стойност 40 EUR. В тази цена не е включен ДДС.

Бразилският издател опакова книгите в плик. Бразилският пощенски оператор взема пратката от склада на бразилския издател заедно с други подобни пратки. Бразилският пощенски оператор изпраща съобщение с номера ITMATT на португалския пощенски оператор въз основа на информацията, представена от бразилския издател, наред с другото, относно самоличността и адреса на португалския клиент, както и описание на стоките (включително стойността и кода на съответната стока). Пратката се превозва по въздух в пощенски чувал и пристига в Лисабон, където пощенският чувал бива предаден на португалския пощенски оператор.

Данъчно третиране:

- в Португалия е дължим ДДС при внос. При специалния режим Португалия може да разреши системно прилагане на стандартната ставка на ДДС (23 %). Ако тя не разреши този вариант, книгите ще подлежат на облагане с намалената португалска ставка на ДДС (6 %);
- лицето, което представя стоките пред митницата (например португалския пощенски оператор), подава митническа декларация за внос с намален набор от данни³⁹ на португалската митница. Размерът на ДДС, който клиентът трябва да плати на лицето, представящо стоките, е 9,20 EUR или 2,40 EUR, в зависимост от това дали в Португалия е предвидено да се прилага стандартната ставка на ДДС;
- когато португалският пощенски оператор достави стоките, клиентът може да приеме или да отхвърли колетната пратка:
 - ✓ ако клиентът приеме колетната пратка, той плаща ДДС на португалския пощенски оператор най-вероятно преди или в момента на доставката. Португалският пощенски оператор декларира и плаща този ДДС заедно с ДДС, събран върху вноса по специалния режим за съответния календарен месец, на португалската митница до 16^{то} число на месеца, следващ месеца, в който е събран ДДС,
 - ✓ ако клиентът откаже колетната пратка (например ако са доставени грешни книги или не е очаквал да се наложи да плати допълнителни суми) и не плати ДДС на

³⁹ Вж. раздел 3.2 от митническите указания.

португалския пощенски оператор, не се събира ДДС. Следователно португалският пощенски оператор не трябва да плаща ДДС за тази операция. Португалският пощенски оператор ще трябва да води регистри, обосноваващи неизвършването на плащането на ДДС върху отказаните колетни пратки. За да се спазят митническите правила, стоките трябва да бъдат изнесени с оглед на тяхното връщане до адреса на първоначалния доставчик или до друг адрес, посочен от този доставчик, а митническата декларация за допускане за свободно обращение трябва да бъде анулирана. Клиентът може да поиска обратно сумата, платена за стоките (40 EUR), от доставчика при обичайните търговски процедури.

5 ПРИЛАГАНЕ НА ЧЛЕН 14А, СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ — СЦЕНАРИИ

По-долу са представени някои сценарии за прилагането на разпоредбата относно считания за доставчик субект по член 14а. В тези сценарии са представени схематично последиците във връзка с ДДС и, когато е приложимо, последиците за митническото оформяне, произтичащи от факта, че електронните интерфейси стават считан за доставчик субект по силата на член 14а.

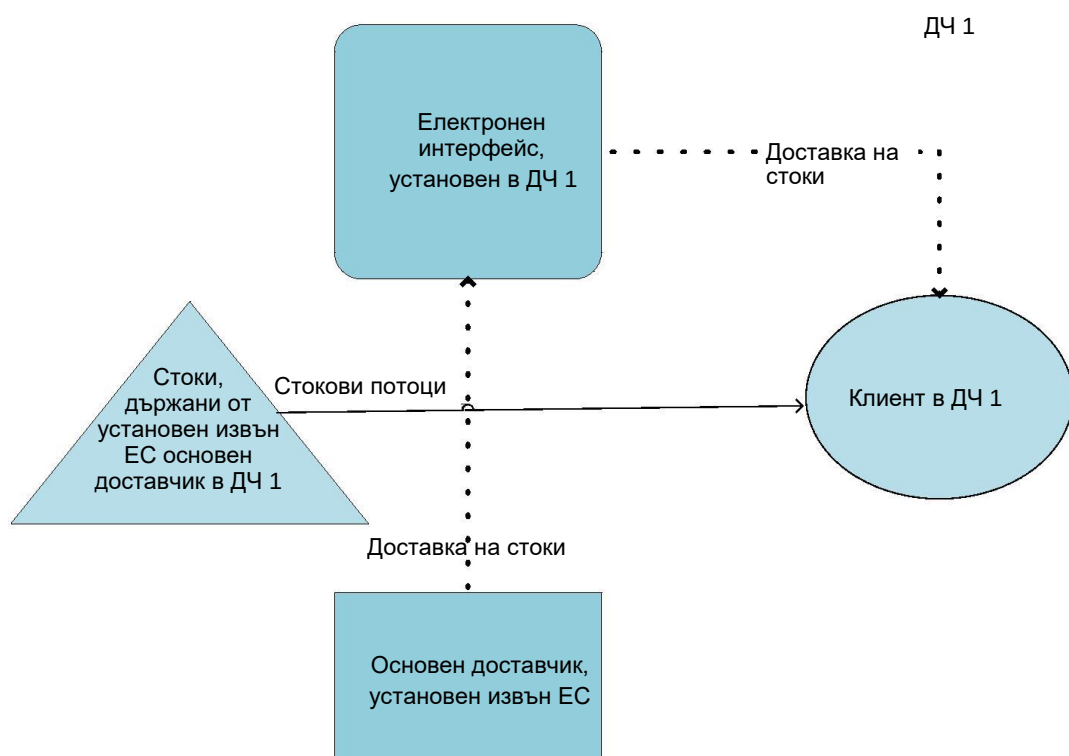
5.1 СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ, УЛЕСНЯВАЩ ДОСТАВКИТЕ НА СТОКИ В РАМКИТЕ НА ЕС

При сценарии 1а, 1б и 1в и сценарии 2а, 2б и 2в стоките са или съюзни стоки, или стоки, които вече са допуснати за свободно обращение в ЕС. За целите на прилагането на член 14а, параграф 2 е възможно стоките да са били внесени от трета държава от основен доставчик на предходен етап (отделна сделка).

Ако основният доставчик е внесъл стоките, преди да ги доставя на клиенти в ЕС, тази посочена доставка до клиента не отговаря на критериите за дистанционна продажба на внасяни стоки съгласно член 14а, параграф 1.

Сценарий 1а: Вътрешни доставки съгласно член 14а, параграф 2 (стоките, електронният интерфейс и клиентите са в една и съща държава членка)

- Клиент в ДЧ 1 поръчва стоки чрез електронен интерфейс (ЕИ) от основен доставчик, установен извън ЕС. ЕИ е установен в ДЧ 1;
- основният доставчик държи стоки в ДЧ 1, които се изпращат/превозват до клиента в ДЧ 1 (вътрешна доставка на стоки).

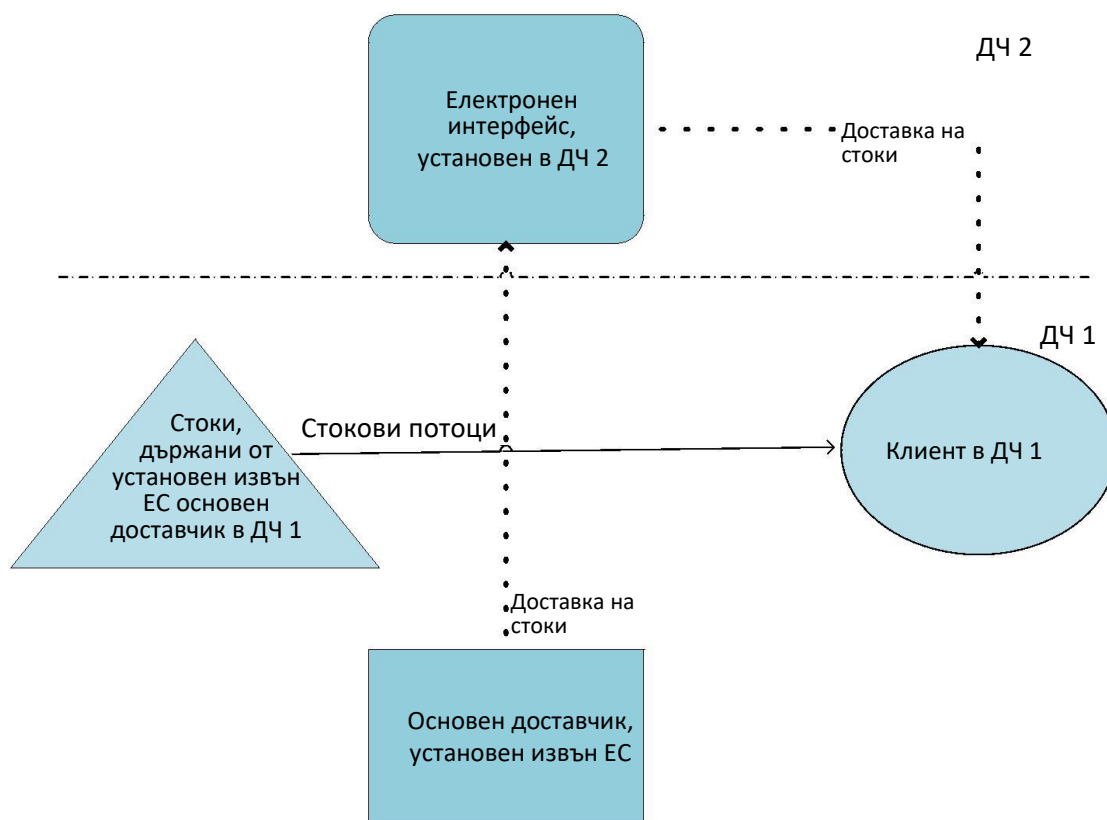
Последици във връзка с ДДС

1. Данъчно задължено лице: ЕИ е считаният за доставчик субект, тъй като основният доставчик не е установен в ЕС (член 14а, параграф 2) → ЕИ може да избере да използва режима в Съюза (член 369б, буква б) → ЕИ се регистрира за режима в Съюза в ДЧ 1, където е установен, и ще използва идентификационния номер за целите на ДДС, който той вече има в ДЧ 1 (член 369г)
2. Облагаеми сделки:
 - а. доставка В2В от основния доставчик за ЕИ;
 - б. доставка В2С от ЕИ за клиент в ДЧ 1.
3. Място на доставка (МнД): отнасяне на превоза съгласно член 36б:
 - а. доставката В2В е без превоз → МнД в ДЧ 1 (член 31) → основният доставчик трябва да се регистрира за целите на ДДС в ДЧ 1 (преразгледан текст на член 272, параграф 1, буква б);
 - б. доставката В2С е с превоз → МнД в ДЧ 1 (член 32, параграф 1) → ДДС е дължим в ДЧ 1 (ставка на ДДС, приложима за стоките в ДЧ 1).
4. Изискуемост на ДДС: по отношение на доставката В2В и на доставката В2С, когато плащането е прието от основния доставчик (член 66а).
5. Лице — платец на ДДС:
 - а. доставка В2В: освободена с право на приспадане (член 136а и член 169);
 - б. доставка В2С: ЕИ е платец на ДДС чрез OSS в полза на данъчните органи в ДЧ 1.
6. Отчитане на ДДС: ЕИ подава справка-декларацията за ДДС по режима OSS пред данъчните органи на ДЧ 1 (член 369ж, параграф 1, буква б).

Забележка: Тази сделка е изцяло вътрешна. Ако ЕИ не използва режима в Съюза, той трябва да отчете тази доставка В2С в националната справка-декларация за ДДС, която се подава в ДЧ 1 (член 250).

Сценарий 16: Вътрешни доставки съгласно член 14а, параграф 2 (стоки и клиентът са в ДЧ 1, а ЕИ е в ДЧ 2)

- Клиент в ДЧ 1 поръчва стоки чрез ЕИ от основен доставчик, установен извън ЕС. ЕИ е установен в ДЧ 2;
- основният доставчик държи стоки в ДЧ 1, които се изпращат/превозват до клиента в ДЧ 1 (вътрешна доставка на стоки).

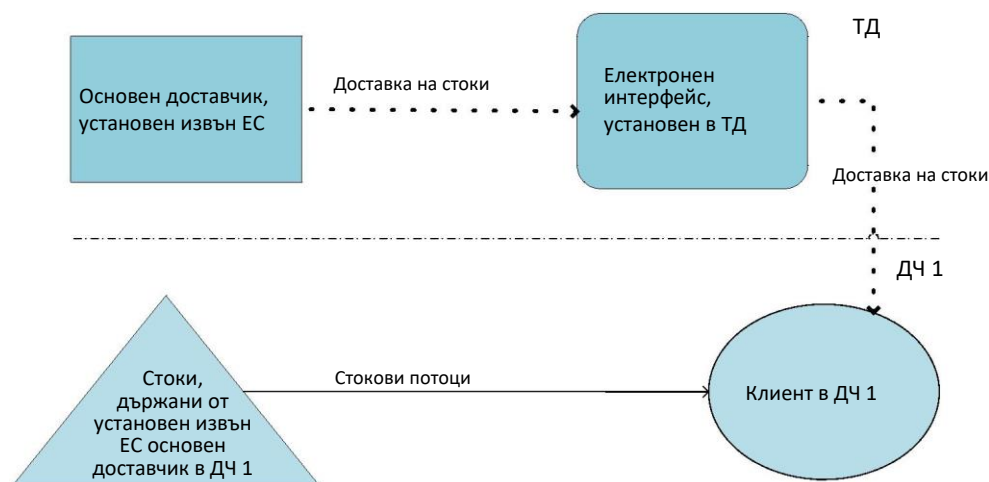
Последици във връзка с ДДС

1. Данъчно задължено лице: ЕИ е считаният за доставчик субект, тъй като основният доставчик не е установен в ЕС (член 14а, параграф 2) → ЕИ може да избере да използва режима в Съюза (член 369б, буква б) → ЕИ се регистрира за режима в Съюза в ДЧ 2, където е установен, и ще използва идентификационния номер за целите на ДДС, който той вече има в ДЧ 2 (член 369г) → не е необходимо ЕИ да се регистрира за целите на ДДС в ДЧ 1.
2. Облагаеми сделки:
 - а. доставка В2В от основния доставчик за ЕИ;
 - б. доставка В2С от ЕИ за клиент в ДЧ 1.
3. Място на доставка (МнД): отнасяне на превоза съгласно член 36б:
 - а. доставката В2В е без превоз → МнД в ДЧ 1 (член 31) → основният доставчик трябва да се регистрира за целите на ДДС в ДЧ 1 (преразгледан текст на член 272, параграф 1, буква б);
 - б. доставката В2С е с превоз → МнД в ДЧ 1 (член 32, параграф 1) → ДДС е дължим в ДЧ 1 (ставка на ДДС, приложима за стоките в ДЧ 1).
4. Изискуемост на ДДС: по отношение на доставката В2В и на доставката В2С, когато плащането е прието от основния доставчик (член 66а).
5. Лице — платец на ДДС:
 - а. доставка В2В: освободена с право на приспадане (член 136а и член 169);

- б. доставка В2С: ЕИ е платец на ДДС чрез OSS в полза на данъчните органи в ДЧ 2, които ще преведат ДДС на данъчните органи в ДЧ 1.
6. Отчитане на ДДС: ЕИ подава справка-декларацията за ДДС по режима OSS пред данъчните органи в ДЧ 2 → декларира размера на ДДС и ставката на ДДС в ДЧ 1 (член 369ж, параграф 2, буква б).

Сценарий 1в: Вътрешни доставки съгласно член 14а, параграф 2 (стоки и клиентът са в ДЧ 1, а ЕИ е в трета държава)

- Клиент в ДЧ 1 поръчва стоки чрез ЕИ от основен доставчик, установен извън ЕС. ЕИ е установен в трета държава (ТД);
- основният доставчик държи стоки в ДЧ 1, които се изпращат/превозват до клиента в ДЧ 1 (вътрешна доставка на стоки).

Последици във връзка с ДДС

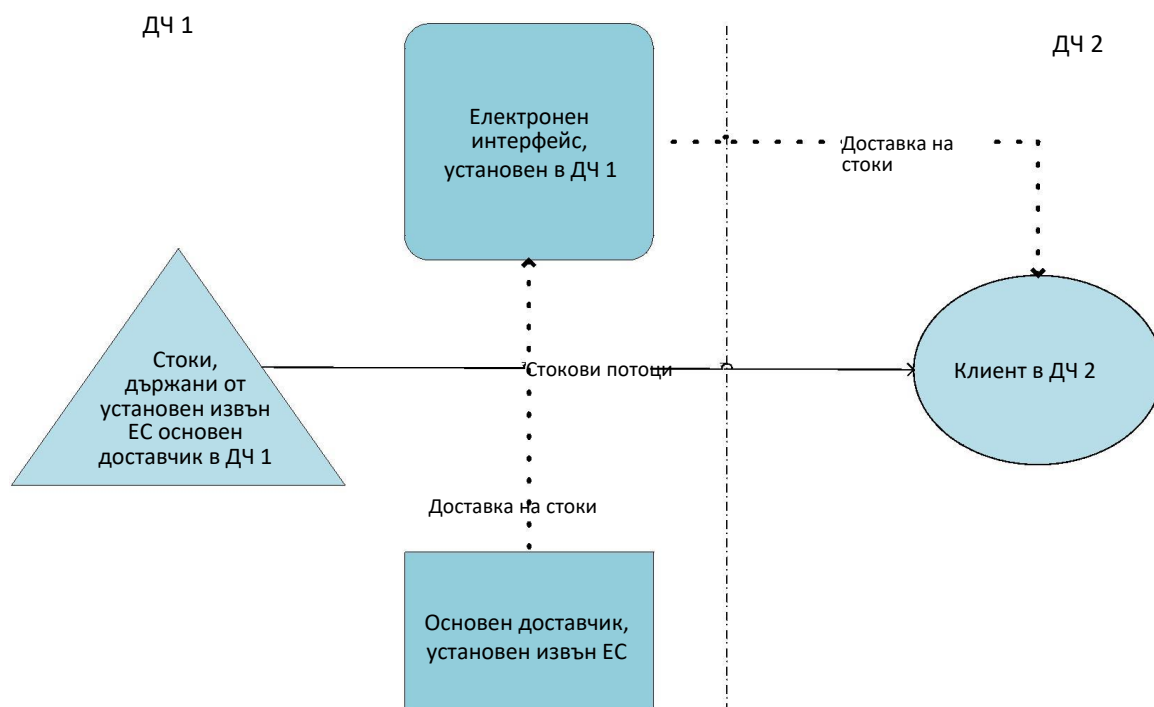
1. Данъчно задължено лице: ЕИ е считаният за доставчик субект, тъй като основният доставчик не е установен в ЕС (член 14а, параграф 2) → ЕИ може да избере да използва режима OSS (член 369б, буква б) → ДЧ по идентификация може да бъде всяка ДЧ, от която са доставени стоките (член 369а, параграф 2, трета алинея) → ЕИ се регистрира в ДЧ 1⁴⁰
2. Облагаеми сделки:
 - а. доставка В2В от основния доставчик за ЕИ;
 - б. Доставка В2С от ЕИ за клиента в ДЧ 1.
3. Място на доставка (МнД): отнасяне на превоза съгласно член 36б:
 - а. доставката В2В е без превоз → МнД в ДЧ 1 (член 31) → основният доставчик трябва да се регистрира за целите на ДДС в ДЧ 1 (преразгледан текст на член 272, параграф 1, буква б);
 - б. доставката В2С е с превоз → МнД в ДЧ 1 (член 32, параграф 1) → ДДС е дължим в ДЧ 1 (ставка на ДДС, приложима за стоките в ДЧ 1).
4. Изискуемост на ДДС: по отношение на доставката В2В и на доставката В2С → когато плащането е прието от основния доставчик (член 66а).
5. Лице — платец на ДДС:
 - а. доставка В2В: освободена с право на приспадане (член 136а и член 169);

⁴⁰ Допълнителна информация относно процеса на регистрация може да бъде намерена в ръководството за режима OSS.

- б. доставка B2C: ЕИ е платец на ДДС чрез OSS в полза на данъчните органи в ДЧ 1.
- 6. Отчитане на ДДС: ЕИ подава справка-декларацията за ДДС по режима OSS пред данъчните органи на ДЧ 1 (член 369ж, параграф 1, буква б).

Сценарий 2а: Вътреобщностни дистанционни продажби съгласно член 14а, параграф 2 (стоките и ЕИ се намират в ДЧ 1 и стоките се изпращат на клиент в ДЧ 2)

- Клиент в ДЧ 2 поръчва стоки чрез ЕИ от основен доставчик, установен извън ЕС. ЕИ е установен в ДЧ 1;
- основният доставчик държи стоки в ДЧ 1, които се изпращат/превозват до клиент в ДЧ 2 (вътреобщностна дистанционна продажба на стоки).

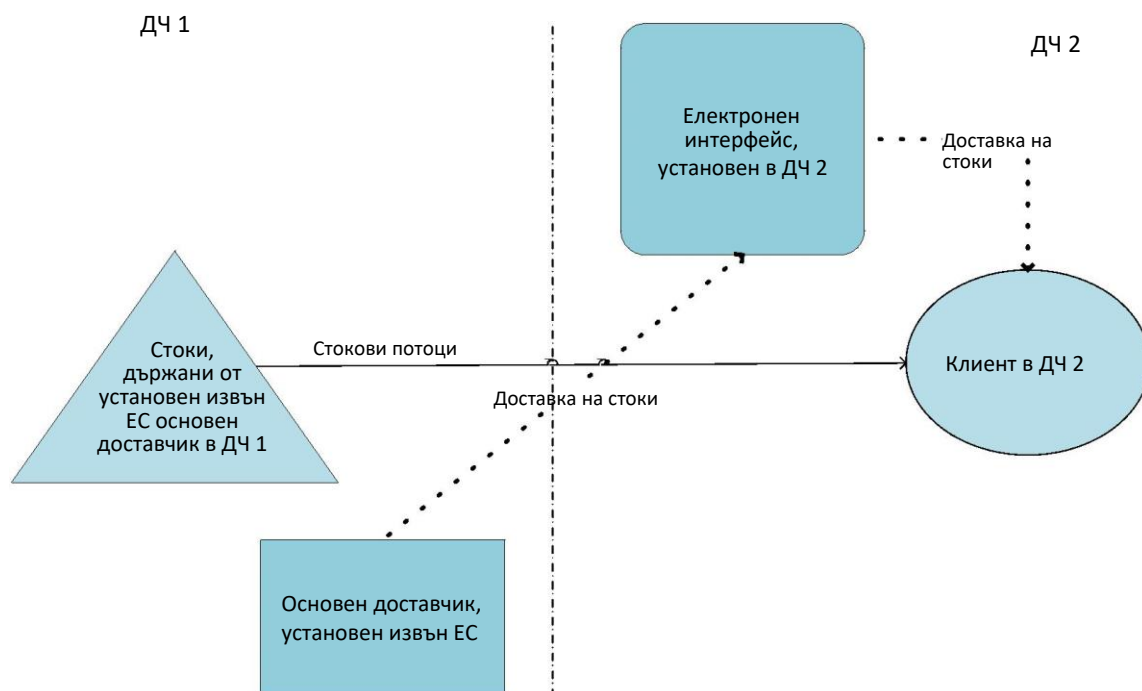

Последици във връзка с ДДС

1. Данъчно задължено лице: ЕИ е считан за доставчик субект, тъй като основният доставчик не е установен в ЕС (член 14а, параграф 2) → ЕИ може да избере да използва режима в Съюза (член 369б, буква б) → ЕИ се регистрира за режима в Съюза в ДЧ 1, където е установен, и ще използва идентификационния номер за целите на ДДС, който той вече има в ДЧ 1 (член 369г)
2. Облагаеми сделки:
 - а. доставка В2В от основния доставчик за ЕИ;
 - б. доставка В2С от ЕИ за клиента в ДЧ 2.
3. Място на доставка (МнД): отнасяне на превоза съгласно член 36б:
 - а. доставката В2В е без превоз → МнД в ДЧ 1 (член 31) → основният доставчик трябва да се регистрира за целите на ДДС в ДЧ 1 (преразгледан член 272, параграф 1, буква б);
 - б. доставката В2С е с превоз → МнД в ДЧ 2 (член 33, буква а) → ДДС е дължим в ДЧ 2 (ставка на ДДС, приложима за стоките в ДЧ 2).
4. Изискуемост на ДДС: по отношение на доставката В2В и на доставката В2С → когато плащането е прието от основния доставчик (член 66а).
5. Лице — платец на ДДС:
 - а. доставка В2В: освободена с право на приспадане (член 136а и член 169);
 - б. доставка В2С: ЕИ е платец на ДДС чрез OSS в полза на данъчните органи в ДЧ 1, които ще преведат ДДС на данъчните органи в ДЧ 2.
6. Отчитане на ДДС: ЕИ подава справка-декларацията за ДДС по режима OSS пред данъчните органи в ДЧ 1 → размер на ДДС и ставка на ДДС в ДЧ 2 (член 369ж, параграф 1, буква а).

Сценарий 2б: Вътреобщностни дистанционни продажби съгласно член 14а, параграф 2 (стоките се намират в ДЧ 1, ЕИ и клиентът се намират в ДЧ 2)

- Клиент в ДЧ 2 поръчва стоки чрез ЕИ от основен доставчик, установен извън ЕС. ЕИ е установен в ДЧ 2;
- основният доставчик държи стоки в ДЧ 1, които се изпращат/превозват до клиента в ДЧ 2 (вътреобщностна дистанционна продажба на стоки).

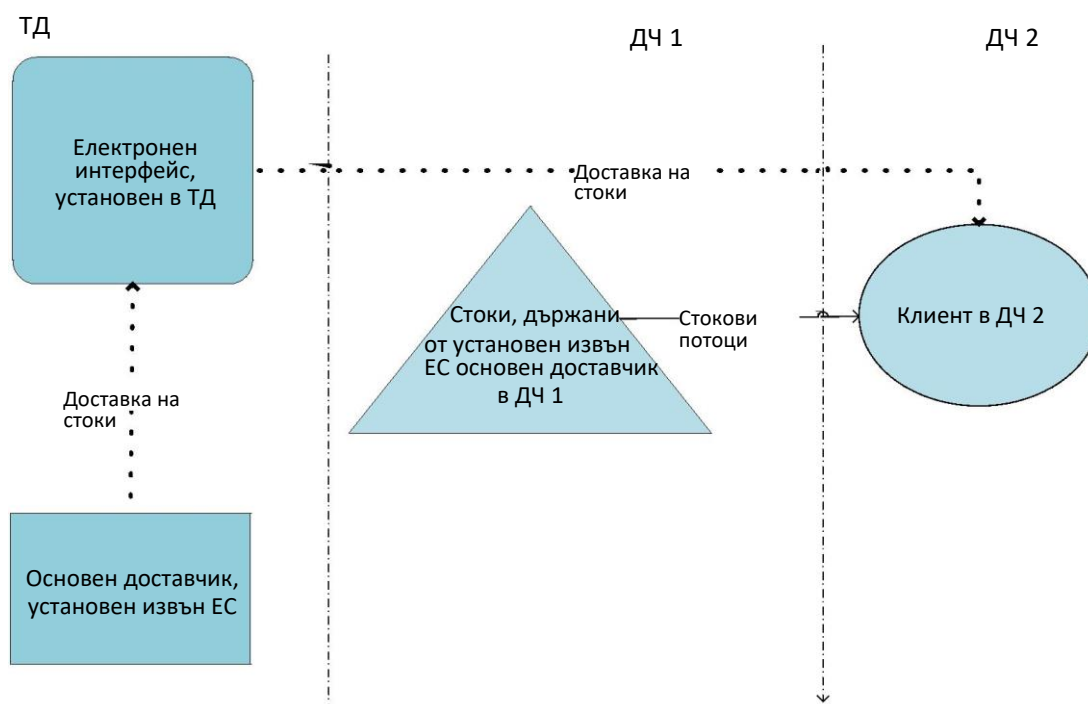

Последици във връзка с ДДС

1. Данъчно задължено лице: ЕИ е считанят за доставчик субект, тъй като основният доставчик не е установен в ЕС (член 14а, параграф 2) → ЕИ може да избере да използва режима в Съюза (член 369б, буква б) → ЕИ се регистрира за режима в Съюза в ДЧ 2, където е установен, и ще използва идентификационния номер за целите на ДДС, който той вече има в ДЧ 2 (член 369г) → не е необходимо ЕИ да се регистрира за целите на ДДС в ДЧ 1 (откъдето се изпращат стоките).
2. Облагаеми сделки:
 - а. доставка B2B от основния доставчик за ЕИ;
 - б. доставка B2C от ЕИ за клиента в ДЧ 2.
3. Място на доставка (МнД): отнасяне на превоза съгласно член 36б:
 - а. доставката B2B е без превоз → МнД в ДЧ 1 (член 31) → основният доставчик трябва да се регистрира за целите на ДДС в ДЧ 1 (преразгледан член 272, параграф 1, буква б);
 - б. доставката B2C е с превоз → МнД в ДЧ 2 (член 33, буква а) → ДДС е дължим в ДЧ 2 (ставка на ДДС, приложима за стоките в ДЧ 2).
4. Изискуемост на ДДС по отношение на доставката B2B и на доставката B2C: когато плащането е прието от основния доставчик (член 66а).
5. Лице — платец на ДДС:
 - а. доставка B2B: освободена с право на приспадане (член 136а и член 169);
 - б. доставка B2C: ЕИ е платец на ДДС чрез OSS в полза на данъчните органи в ДЧ 2.
6. Отчитане на ДДС: ЕИ подава справка-декларацията за ДДС по режима OSS пред данъчните органи в ДЧ 2 → размер на ДДС и ставка на ДДС в ДЧ 2 (член 369ж, параграф 2, буква б).

Сценарий 2в: Вътреобщностни дистанционни продажби съгласно член 14а, параграф 2 (стоките са в ДЧ 1, клиентът е в ДЧ 2, а ЕИ е в трета държава)

- Клиент в ДЧ 2 поръчва стоки чрез ЕИ от основен доставчик, установен извън ЕС. ЕИ е установен в трета държава (ТД);
- основният доставчик държи стоки в ДЧ 1, които се доставят/превозват до клиента в ДЧ 2 (вътреобщностна дистанционна продажба на стоки).

Последици във връзка с ДДС

1. Данъчно задължено лице: ЕИ е считаният за доставчик субект, тъй като основният доставчик не е установен в ЕС (член 14а, параграф 2) → ЕИ може да избере да използва режима в Съюза (член 369б, буква б) → ДЧ по идентификация може да бъде всяка ДЧ, от която са доставени стоките (член 369а, параграф 2, трета алинея) → ЕИ се регистрира в ДЧ 1.
2. Облагаеми сделки:
 - а. доставка В2В от основния доставчик за ЕИ;
 - б. доставка В2С от ЕИ за клиента в ДЧ 2.
3. Място на доставка (МнД): отнасяне на превоза съгласно член 36б:
 - а. доставката В2В е без превоз → МнД в ДЧ 1 (член 31) → основният доставчик трябва да се регистрира за целите на ДДС в ДЧ 1 (прегледан текст на член 272, параграф 1, буква б);
 - б. доставката В2С е с превоз → МнД в ДЧ 2 (член 33, буква а) → ДДС е дължим в ДЧ 2 (ставка на ДДС, приложима за стоките в ДЧ 2).
4. Изискуемост на ДДС: по отношение на доставката В2В и на доставката В2С, когато плащането е прието от основния доставчик (член 66а).
5. Лице — платец на ДДС:
 - а. доставка В2В: освободена с право на приспадане (член 136а и член 169);

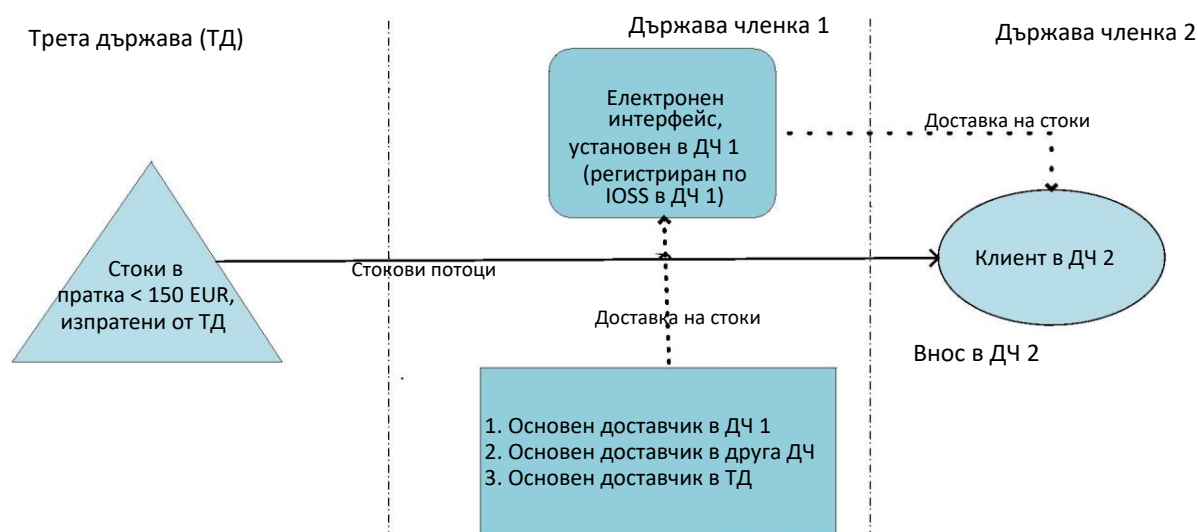
- б. доставка B2C → ЕИ е платец на ДДС чрез OSS в полза на данъчните органи в ДЧ 1, които превеждат ДДС на данъчните органи в ДЧ 2.
6. Отчитане на ДДС: ЕИ подава справка-декларацията за ДДС по режима OSS пред данъчните органи в ДЧ 1 → декларира размера на ДДС и ставката на ДДС в ДЧ 2 (член 369ж, параграф 1, буква а).

5.2 СЧИТАН ЗА ДОСТАВЧИК СУБЕКТ, УЛЕСНЯВАЩ ДИСТАНЦИОННИТЕ ПРОДАЖБИ НА ВНАСЯНИ СТОКИ

При сценарии 3а—3в и 4а—4б стоките винаги се изпращат от трета територия или трета държава на клиент в държава — членка на ЕС. Целта на сценариите е да се опишат накратко последиците във връзка с ДДС и митническото оформяне, когато електронният интерфейс (в качеството на считан за доставчик субект) се регистрира по IOSS, или когато не се регистрира по IOSS.

Сценарий 3а: Внос на стоки — използване на режима IOSS (ЕИ и клиентът се намират в различни държави членки)

- Клиент в ДЧ 2 поръчва от основен доставчик стоки на стойност, ненадвишаваща 150 EUR, чрез ЕИ, установен в ДЧ 1. Клиентът посочва, че мястото на доставка е ДЧ 2.
- Стоките се изпращат от името на основния доставчик от трета държава (ТД) до клиент в ДЧ 2, където стоките се внасят⁴¹.

А. Последици във връзка с ДДС:

- Данъчно задължено лице: ЕИ е считаният за доставчик субект (член 14а, параграф 1) → ЕИ се регистрира по IOSS в ДЧ 1 (член 369м) и получава идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС в ДЧ 1 (член 369р, параграф 1).
- Облагаеми сделки:
 - дистанционни продажби на внасяни стоки: 2 доставки съгласно член 14а, параграф 1:

⁴¹ Когато се използва режимът IOSS, митническото оформяне на стоките може да се извърши във всяка ДЧ на ЕС, независимо от това в коя ДЧ е установен потребителят.

- i. доставка В2В от основния доставчик за ЕИ;
 - ii. доставка В2С от ЕИ за клиент в ДЧ 2;
- б. внос в ДЧ 2 (член 30, параграф 1).
- 3. място на доставка (МнД):
 - а. дистанционни продажби на внасяни стоки: 2 доставки съгласно член 14а, параграф 1:
 - iii. доставката В2В е без превоз (член 36б) → МнД в ТД (извън ЕС) (член 31) → няма задължения във връзка с ДДС в ЕС,
 - iv. доставката В2С е с превоз (член 36б) → МнД в ДЧ 2 (член 33, буква в) → ДДС е дължим в ДЧ 2 (ставка на ДДС, приложима за стоките в ДЧ 2);
 - б. внос: в ДЧ 2 (член 60).
- 4. Изискуемост на ДДС по отношение на доставките В2С: когато плащането е прието от основния доставчик (член 66а).
- 5. Лице — платец на ДДС:
 - а. дистанционни продажби на внасяни стоки:
 - i. доставка В2В: извън приложното поле на ДДС в ЕС (членове 31 и 36б — вж. точка 3а, подточка i) по-горе),
 - ii. доставка В2С: ЕИ е платец на ДДС чрез IOSS в полза на ДЧ 1, която превежда ДДС на данъчните органи в ДЧ 2;
 - б. внос: номерът по IOSS се изпраща по електронен път на митницата в ДЧ 2 в митническата декларация (набор от данни от колона Н7 или I1, или Н6, или Н1, елемент от данни 3/40) → митницата проверява валидността на номера по IOSS по електронен път в базата данни по режима IOSS:
 - i. номерът по IOSS е валиден → вносът в ДЧ 2 е освободен от ДДС (член 143, параграф 1, буква ва) → стоките се допускат за свободно обращение,
 - ii. номерът по IOSS е невалиден → вносът в ДЧ 2 е подлежи на данъчно облагане (може да се използва общият или специалният режим) → **определя се лице, което да плати ДДС в ДЧ 2** (член 201) → вж. сценарий 4а, когато не се използва режимът IOSS;
- 6. Отчитане на ДДС:
 - ЕИ подава месечна справка-декларация за ДДС по режима IOSS пред данъчните органи в ДЧ 1, в която посочва размера на ДДС и ставката на ДДС в ДЧ 2 (член 369т);
 - ЕИ води регистри на продажбите и връщанията на стоки (член 63в от Регламента за изпълнение за ДДС).

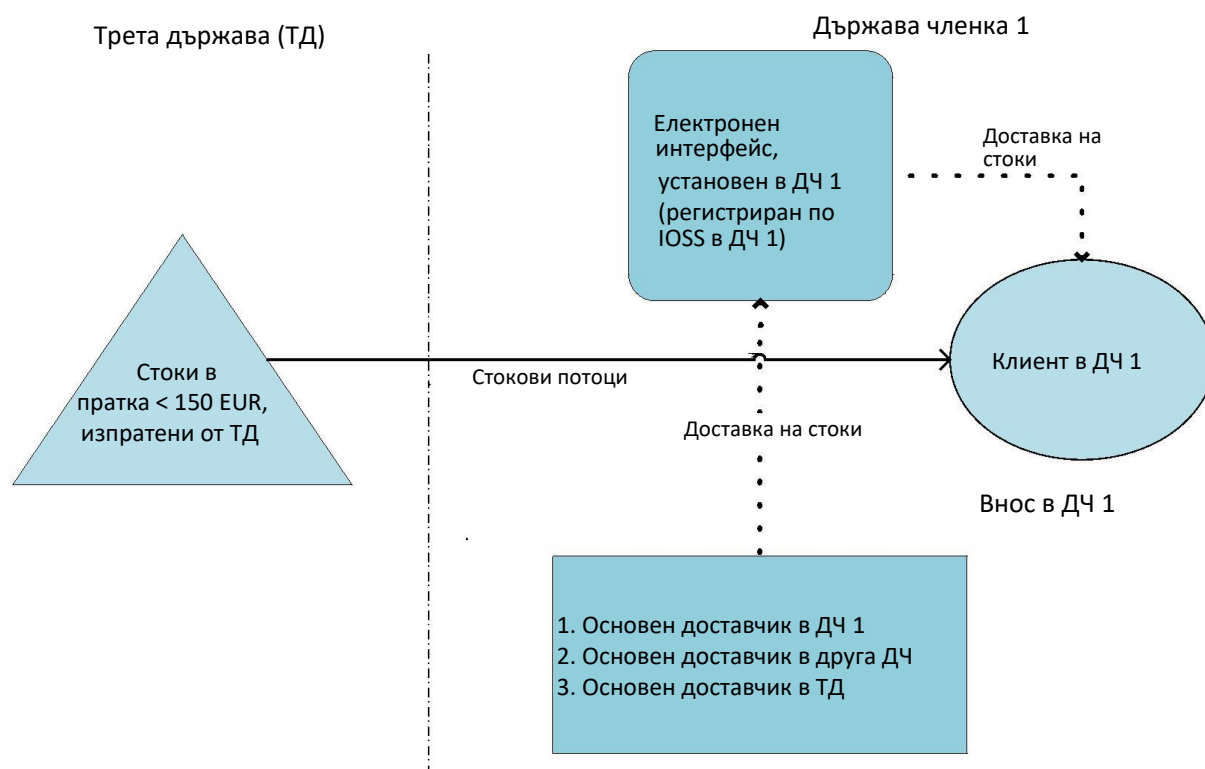
Б. Последници за митническото оформяне:

1. Вносител: получател = клиент в ДЧ 2
2. Износител: изпращач = основен доставчик (продавач на стоките)
3. Представяне пред митницата: от превозвач/декларатор на първия пункт на въвеждане в ЕС (член 139 от МКС)
4. Митническа декларация: подава се в която и да е ДЧ на ЕС (избор на декларатора)
 Форма на митническата декларация:
 - стандартна митническа декларация с крайно намален набор от данни (член 143а от ДА за МКС с данните от колона Н7); или
 - опростена митническа декларация (член 166 от МКС с данните от колона I1); или
 - митническа декларация за пощенски пратки на стойност до 1 000 EUR (член 144 от ДА за МКС с данните от колона Н6); или
 - стандартна митническа декларация с пълен набор от данни (член 162 от МКС с данните от колона Н1).
5. Декларатор: пощенски оператор/ предприятие за куриерски услуги/ митнически представител/ получател
6. Митнически режим: допускане за свободно обращение
7. Приемане на митническата декларация: от митницата при представяне на стоките и проверка на изискванията за избора на митническата декларация (например валидността на идентификационния номер по режима IOSS за целите на ДДС, стойността на стоките, за които е декларирано, че не надвишават 150 EUR, и т.н.)

1. Вдигане на стоките: от митницата, не се дължат ДДС и мито.
2. Ежемесечно отчитане: периодично предаване на съответни елементи от данни в митническата декларация до система „Наблюдение 3“

Сценарий 3б: Внос на стоки — използване на режима IOSS (ЕИ и клиентът се намират в една и съща държава членка)

- Клиент в ДЧ 1 поръчва от основен доставчик стоки на стойност, ненадвишаваща 150 EUR, чрез ЕИ, който също е установен в ДЧ 1. Клиентът посочва, че мястото на доставка е ДЧ 1.
- Стоките се изпращат от името на основния доставчик от ТД на клиент в ДЧ 1, където стоките се внасят⁴².

А. Последници във връзка с ДДС:

- Данъчно задължено лице: ЕИ е считаният за доставчик субект (член 14а, параграф 1) → ЕИ се регистрира по IOSS в ДЧ 1 (член 369м) и получава идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС в ДЧ 1 (член 369р, параграф 1).
- Облагаеми сделки:
 - дистанционни продажби на внасяни стоки: 2 доставки съгласно член 14а, параграф 1:
 - доставка В2В от основния доставчик за ЕИ;
 - доставка В2С от ЕИ за клиент в ДЧ 1.
 - внос в ДЧ 1 (член 30, параграф 1).
- Място на доставка (МнД):
 - дистанционни продажби на внасяни стоки: 2 доставки съгласно член 14а, параграф 1:
 - доставката В2В е без превоз (член 36б) → МнД в ТД (извън ЕС) (член 31) → няма задължения във връзка с ДДС в ЕС,
 - доставката В2С е с превоз (член 36б) → МнД в ДЧ 1 (член 33, буква в) → ДДС е дължим в ДЧ 1 (ставка на ДДС, приложима за стоките в ДЧ 1);
 - внос: в ДЧ 1 (член 60).
- Изискуемост на ДДС по отношение на доставките В2С → когато плащането е прието от основния доставчик (член 66а).
- Лице — платец на ДДС:

⁴² Когато се използва режимът IOSS, митническото оформяне на стоките може да бъде извършено във всяка държава — членка на ЕС, независимо от това в коя ДЧ е установен потребителят.

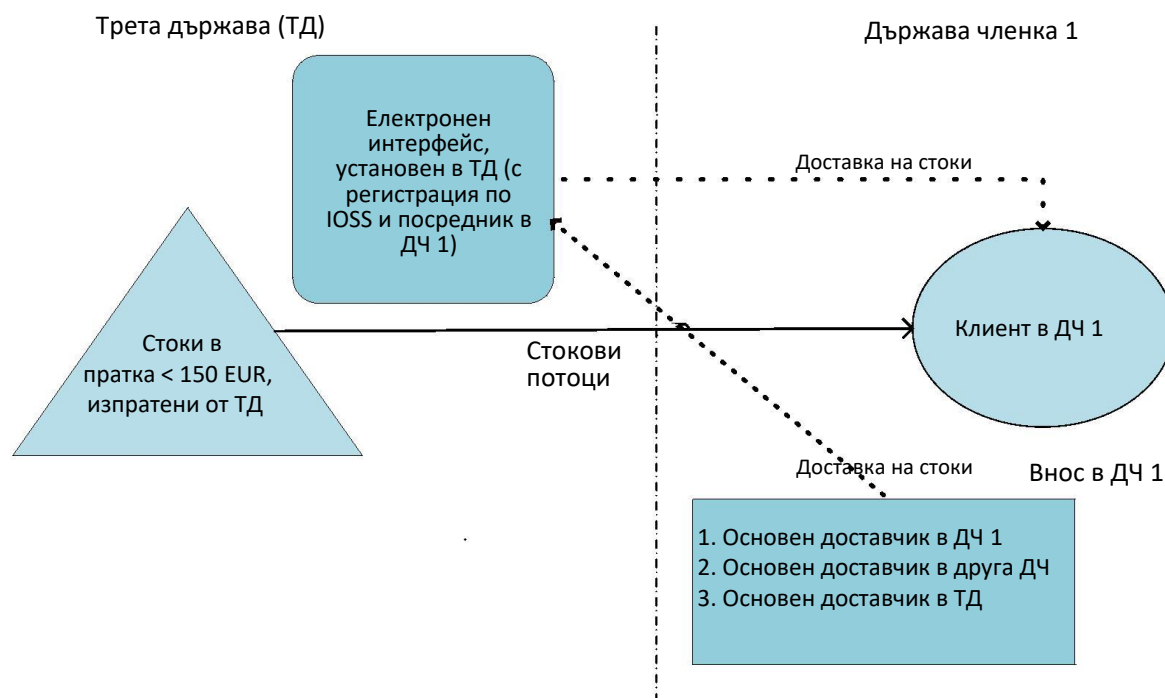
- а. дистанционни продажби на внасяни стоки:
- i. доставка B2B: извън приложното поле на ДДС в ЕС (членове 31 и 36б — вж. точка 3а, подточка i) по-горе),
 - ii. доставка B2C: ЕИ е платец на ДДС чрез IOSS в полза на данъчните органи в ДЧ 1;
- б. внос: номерът по IOSS е изпратен по електронен път на митницата в ДЧ 1 в митническата декларация (набор от данни от колона Н7 или П1, или Н6, или Н1, елемент от данни 3/40) → митницата проверява валидността на номера по IOSS по електронен път в базата данни по режима IOSS:
- i. номерът по IOSS е валиден → вносът в ДЧ 1 е освободен от ДДС (член 143, параграф 1, буква ва) → стоките се допускат за свободно обращение,
 - ii. номерът по IOSS е невалиден → внос в ДЧ 1 (може да се използва общият или специалният режим) → **определя се лице, което да плати ДДС в ДЧ 1** (член 201) → вж. сценарий 4а, когато не се използва режимът IOSS.
6. Отчитане на ДДС:
- ЕИ подава месечна справка-декларация за ДДС по режима IOSS пред данъчните органи в ДЧ 1, в която посочва размера на ДДС и ставката на ДДС в ДЧ 1 (член 369т). Тези доставки **не** се отчитат във **вътрешната справка-декларация за ДДС**;
 - ЕИ води регистри на продажбите и връщанията на стоки (член 63в от Регламента за изпълнение за ДДС).

Б. Последници за митническото оформяне:

като цяло същото, както при сценарий 3а, единствената разлика е, че ДЧ 2 трябва да се замени с ДЧ 1.

Сценарий 3в: Внос на стоки — използване на режима IOSS (ЕИ е установен в ТД, а клиентът се намира в държава членка)

- Клиент в ДЧ 1 поръчва от основен доставчик стоки на стойност, ненадвишаваща 150 EUR, чрез ЕИ, който е установен в ТД. Клиентът посочва, че мястото на доставка е ДЧ 1.
- Стоките се изпращат от името на основния доставчик от ТД до клиент в ДЧ 1, където стоките се внасят⁴³.

А. Последници във връзка с ДДС:

1. Данъчно задължено лице: ЕИ е считаният за доставчик субект (член 14а, параграф 1) → ЕИ се регистрира по IOSS чрез посредник, установен в ДЧ 1⁴⁴ (член 369м). Посредникът получава за ЕИ идентификационен номер по режима IOSS за целите на ДДС в ДЧ 1 (член 369р, параграф 3).
2. Облагаеми сделки:
 - а. дистанционни продажби на внасяни стоки: 2 доставки съгласно член 14а, параграф 1:
 - i. доставка B2B от основния доставчик за ЕИ;
 - ii. доставка B2C от ЕИ за клиент в ДЧ 1.
 - б. внос в ДЧ 1 (член 30, параграф 1).
3. Място на доставка (МнД):
 - а. дистанционни продажби на внасяни стоки: 2 доставки съгласно член 14а, параграф 1:
 - i. доставката B2B е без превоз (член 36б) → МнД в ТД (извън ЕС) (член 31) → няма задължения във връзка с ДДС в ЕС,

⁴³ Когато се използва режимът IOSS, митническото оформяне на стоките може да бъде извършено във всяка държава — членка на ЕС, независимо от това в коя ДЧ е установен потребителят.

⁴⁴ Не е необходимо посредникът да бъде установен в държавата членка на крайно местоназначение на стоките, той може да бъде установен във всяка държава — членка на ЕС, като той ще регистрира ЕИ по режима IOSS в своята ДЧ на установяване. В този пример посредникът е регистриран в ДЧ 1. Посредникът трябва да се регистрира, за да има право да използва режима IOSS за доставчици/електронни интерфейси (член 369р, параграф 2). Това не е идентификационен номер за целите на ДДС.

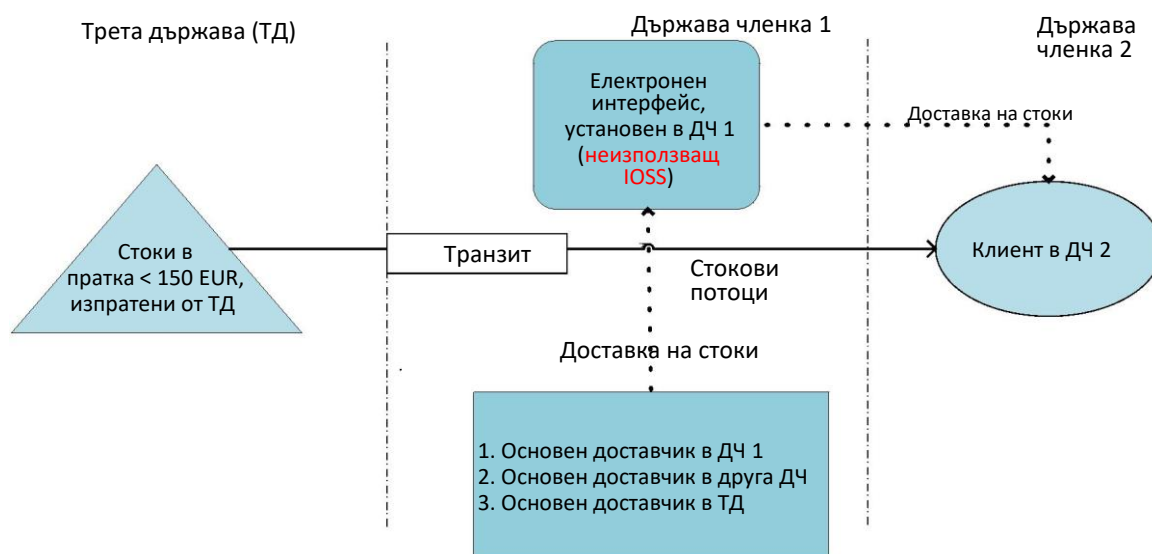
- ii. доставката B2C е с превоз (член 36б) → МнД в ДЧ 1 (член 33, буква в) → ДДС е дължим в ДЧ 1 (ставка на ДДС, приложима за стоките в ДЧ 1);
 - b. внос: в ДЧ 1 (член 60).
4. Изискуемост на ДДС по отношение на доставките B2C → когато плащането е прието от основния доставчик (член 66а).
5. Лице — платец на ДДС:
- a. дистанционни продажби на внасяни стоки:
 - i. доставка B2B: извън приложното поле на ДДС в ЕС (членове 31 и 36б — вж. точка 3а, подточка i) по-горе),
 - ii. доставка B2C: ЕИ е платец на ДДС от името на ЕС чрез OSS в полза на данъчните органи в ДЧ 1;
 - б. внос: номерът по IOSS е изпратен по електронен път на митницата в ДЧ 1 в митническата декларация (набор от данни от колона Н7 или П1, или Н6, или Н1, елемент от данни 3/40) → митницата проверява валидността на номера по IOSS по електронен път в базата данни по режима IOSS:
 - i. номерът по IOSS е валиден → вносът в ДЧ 1 е освободен от ДДС (член 143, параграф 1, буква ва) → стоките се допускат за свободно обращение,
 - ii. номерът по IOSS е невалиден → внос в ДЧ 1 (може да се използва общият или специалният режим) → **определя се лице, което да плати ДДС в ДЧ 1** (член 201) → вж. сценарий 4а, когато не се използва режимът IOSS.
6. Отчитане на ДДС:
- посредникът подава от името на ЕИ месечна справка-декларация за ДДС по режима IOSS пред данъчните органи в ДЧ 1, в която посочва размера на ДДС и ставката на ДДС в ДЧ 1 (член 369т);
 - посредникът води от името на ЕИ регистри на продажбите и връщанията на стоки (член 63в от Регламента за изпълнение за ДДС).

Б. Последици за митническото оформяне:

Както при сценарий 3а, единствената разлика е, че ДЧ 2 трябва да се замени с ДЧ 1.

Сценарий 4а: Внос на стоки без да се използва режимът IOSS → пристигане на стоките в ДЧ 1, транзит до ДЧ 2 и внос в ДЧ 2

- Клиент в ЕС (например в ДЧ 2) поръчва от основен доставчик стоки на стойност, ненадвишаваща 150 EUR, чрез ЕИ, установен в ДЧ (или в ТД). Клиентът посочва, че мястото на доставка е ДЧ 2.
- Стоките се изпращат от името на основния доставчик от ТД до ДЧ 1 и от ДЧ 1 се превозват до ДЧ 2, за да бъдат доставени на клиента.

Член 221 от АИ на МКС⁴⁵ беше изменен⁴⁶, за да се поясни, че митническото учреждение, компетентно да декларира внос на стоки с ниска стойност, е митническото учреждение в държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките, ако тези стоки са декларирани за целите на ДДС под режим, различен от IOSS. Целта на това изменение беше да се гарантира, че върху въпросните стоки се начислява ставката на ДДС на държавата членка на местоназначение на стоките. Следователно, считано от 1 юли 2021 г., всички такива стоки ще бъдат поставени под режим транзит преди пристигането им в държавата — членка на ЕС, на крайно местоназначение.

На практика стоките може да бъдат допуснати за свободно обращение едва в държавата членка на тяхното местоназначение. Следователно, когато стоките пристигнат за първи път в ДЧ 1, те ще трябва да бъдат поставени под режим транзит и да бъдат превозени до ДЧ 2.

А. Последици във връзка с ДДС:

- Данъчно задължено лице: ЕИ е считаният за доставчик субект (член 14а, параграф 1). ЕИ не се регистрира по IOSS.
- Облагаеми сделки:
 - дистанционни продажби на внасяни стоки: 2 доставки съгласно член 14а, параграф 1:
 - доставка B2B от основния доставчик за ЕИ;

⁴⁵ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията

⁴⁶ Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/893 на Комисията, член 221, параграф 4.

- ii. доставка В2С от ЕИ за клиент в ДЧ 2;
- б. внос в ДЧ 2 (член 30, параграф 1).
- 3. Място на доставка (МнД):
 - а. дистанционни продажби на внасяни стоки: 2 доставки съгласно член 14а, параграф 1:
 - i. доставката В2В е без превоз (член 36б) → МнД в ТД (извън ЕС) (член 31) → няма задължения във връзка с ДДС в ЕС,
 - ii. доставката В2С е с превоз (член 36б) → МнД в ТД, където започва превозът на стоките (извън ЕС) (член 32, параграф 1) → няма задължения във връзка с ДДС в ЕС;
 - б. внос в ДЧ 2 от клиента (член 61).
- 4. Изискуемост на ДДС:
 - а. дистанционни продажби на внасяни стоки: не се прилага (МнД извън ЕС — вж. точка 3а по-горе);
 - б. внос: когато стоките бъдат внесени, след като режимът транзит приключи (член 71).
- 5. Лице — платец на ДДС: внос в ДЧ 2 — трябва да се определи лице — платец на ДДС в ДЧ 2 (член 201). Ако лицето — платец на ДДС в ДЧ 2, е клиентът, ДДС при внос може да бъде платен по:
 - а. специалния режим: клиентът плаща ДДС на пощенския оператор/предприятието за куриерски услуги/митническият представител и стоките се доставят → ежесечно плащане на ДДС, събран от пощенския оператор/предприятието за куриерски услуги/митническият представител, на компетентен орган в ДЧ 2 (член 369шб, параграф 2);
 - б. стандартната процедура — плащане на ДДС от декларатора на митницата и допускане за свободно обращение, независимо от стойността на стоките.

Забележка: държавите членки може свободно да определят лицето — платец на ДДС при внос. Обичайната практика в държавите членки е да считат клиента/получателя за лицето — платец на ДДС. Следователно сценарий 4а обикновено ще се прилага, ако не се използва режимът IOSS, независимо от задължението, предвидено в член 14а, параграф 1.

Към момента на публикуването на настоящите обяснителни бележки обаче една държава беше взела решението да определя ЕИ за лицето — платец на ДДС.

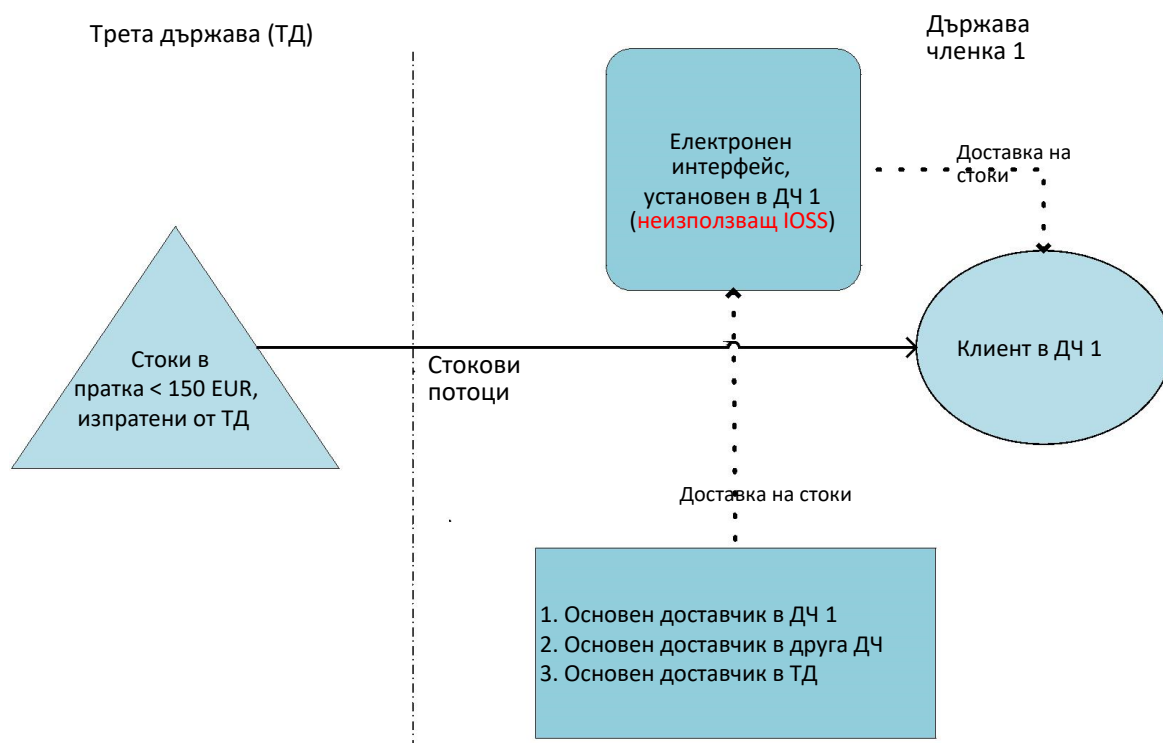
Б. Последници за митническото оформяне:

1. Вносител: получател = клиент в ДЧ 2
2. Износител: изпращач = основен доставчик (продавач на стоките)
3. Представяне пред митницата: от превозвач/декларатор (ако е различен от превозвача) на първия пункт на въвеждане в ЕС (член 139 от МКС)
4. Транзитна декларация: стоките трябва да бъдат поставени под режим транзит и придвижени до ДЧ 2.
5. Митническа декларация за допускане за свободно обращение: подава се само в ДЧ 2 (член 221, параграф 4 от АИ на МКС)
Форма на митническата декларация:
 - стандартна митническа декларация с крайно намален набор от данни (член 143а от Делегирания акт за МКС с данните от колона Н7); или
 - опростена митническа декларация (член 166 от МКС с данните от колона I1); или
 - митническа декларация за пощенски пратки на стойност до 1 000 EUR (член 144 от Делегирания акт за МКС с данните от колона Н6); или
 - стандартна митническа декларация с пълен набор от данни (член 162 от МКС с данните от колона Н1).
6. Декларатор:

- пощенски оператор/ предприятие за куриерски услуги/ митнически представител (специален режим),
 - единствено пощенски оператор (данните от колона Н6 от митническата декларация),
 - пощенски оператор/ предприятие за куриерски услуги/ митнически представител/ клиент (стандартна процедура).
7. Митнически режим: допускане за свободно обращение
 8. Приемане на митническата декларация: от митницата при представянето на стоките и ако са използвани данните от колона Н7 на митническата декларация, след проверка на прага от 150 EUR.
 9. Вдигане на стоките: от митницата непосредствено след приемането на митническата декларация, като дължимият ДДС се събира, освен ако е използван специалният режим или е предоставено отсрочване.

Сценарий 46: Внос на стоки, без да се използва режимът IOSS → пристигане и внос в ДЧ 1

- Клиент в ДЧ 1 поръчва от основен доставчик стоки на стойност, ненадвишаваща 150 EUR, чрез ЕИ, който също е установен в ДЧ 1. Клиентът посочва, че мястото на доставка също е в ДЧ 1.
- Стоките се изпращат от името на основния доставчик от ТД в ДЧ 1, където те се допускат за свободно обращение.

А. Последици във връзка с ДДС:

- Данъчно задължено лице: ЕИ е считаният за доставчик субект (член 14а, параграф 1). ЕИ не се регистрира по IOSS.
- Облагаеми сделки:
 - дистанционни продажби на внасяни стоки: 2 доставки съгласно член 14а, параграф 1:
 - доставка B2B от основния доставчик за ЕИ;
 - доставка B2C от ЕИ за клиент в ДЧ 1.
 - внос в ДЧ 1 (член 30, параграф 1).
- Място на доставка (МнД):
 - дистанционни продажби на внасяни стоки: 2 доставки съгласно член 14а, параграф 1:
 - доставката B2B е без превоз (член 36б) → МнД в ТД (извън ЕС) (член 31) → няма задължения във връзка с ДДС в ЕС,
 - доставката B2C е с превоз (член 36б) → МнД в ТД, където започва превозът на стоките (извън ЕС) (член 32, първа алинея) → няма задължения във връзка с ДДС в ЕС;
 - внос в ДЧ 1 от клиента (член 60).
- Изискуемост на ДДС:
 - дистанционни продажби на внасяни стоки: не се прилага (МнД извън ЕС — вж. точка За по-горе);
 - внос: когато стоките бъдат внесени (член 70).
- Лице — платец на ДДС: внос в ДЧ 1 — трябва да се определи лице — платец на ДДС в ДЧ 1 (член 201). Ако лицето — платец на ДДС в ДЧ 1, е клиентът, ДДС при вноса може да бъде платен чрез:

- а) специалния режим: клиентът плаща ДДС на пощенски оператор/ предприятие за куриерски услуги/ митнически представител преди доставката на стоките → ежемесечно плащане на ДДС, събран от пощенски оператор/ предприятие за куриерски услуги/ митнически представител, на компетентен орган в ДЧ 1 (член 369щб, параграф 2);
- б) стандартната процедура — плащане на ДДС на митницата и допускане за свободно обращение, независимо от стойността на стоките.

Забележка: държавите членки може свободно да определят лицето — платец на ДДС при внос. Обичайната практика в държавите членки е да считат клиента/получателя за лицето — платец на ДДС. Следователно сценарий 4а обикновено ще се прилага, ако не се използва режимът IOSS, независимо от разпоредбата относно считания за доставчик субект, предвидена в член 14а, параграф 1.

Въпреки това към момента на публикуването на настоящите обяснителни бележки една държава е взела решение да определи ЕИ за лицето — платец на ДДС.

Б. Последици за митническото оформяне:

1. Вносител: получател = клиент в ДЧ 1
2. Износител: изпращач = основен доставчик
3. Представяне пред митницата: от превозвач/декларатор (ако е различен от превозвача) в ДЧ 1 на първия пункт на въвеждане в ЕС (член 139 от МКС)
4. Митническа декларация: подадена в ДЧ 1
Форма на митническата декларация:
 - стандартна митническа декларация с крайно намален набор от данни (член 143а от ДА относно МКС с данните от колона Н7); или
 - опростена митническа декларация (член 166 от МКС с данните от колона II); или
 - митническа декларация за пощенски пратки на стойност до 1 000 EUR (член 144 от ДА относно МКС с данните от колона Н6); или
 - стандартна митническа декларация с пълен набор от данни (член 162 от МКС с данните от колона Н1).
5. Декларатор:
 - пощенски оператор/ предприятие за куриерски услуги/ митнически представител (специален режим),
 - единствено пощенски оператор (данните от колона Н6 от митническата декларация),
 - пощенски оператор/ предприятие за куриерски услуги/ митнически представител/ клиент (стандартна процедура).
6. Митнически режим: допускане за свободно обращение
7. Приемане на митническата декларация: от митницата след представянето на стоките и ако са използвани данните от колона Н7 на митническата декларация, след проверка на прага от 150 EUR.
8. Вдигане на стоките: от митницата непосредствено след приемането на митническата декларация, като дължимият ДДС се събира, освен ако е използван специалният режим или е предоставено отсрочване.